

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #1 _ 6 ianuarie

ultimele zile ale lui Saul

DUMINICĂ

1 Când încercăm să ajutăm pe cineva și suntem amabili, obișnuiesc oamenii să spună „mulțumesc”? Da. Dar nu la fel s-a întâmplat după ce David l-a ajutat cât a putut de mult pe un bărbat pe nume Nabal.

David și oamenii lui se ascundeau de Saul într-un loc în care păstorii lui Nabal își țineau multe dintre oi și capre. David, care în tinerețea lui a fost păstor, s-a purtat frumos cu păstorii lui Nabal. Când bandele de hoți au încercat să fure o parte din animalele lui Nabal, oamenii lui David le-au protejat și au alungat hoții. Fără ajutorul lor, Nabal ar fi pierdut multe din animalele pe care le avea. În plus, nu au folosit pentru ei din animalele lui Nabal.

Nabal se trăgea din spița de neam a credinciosului Caleb, dar nu semăna deloc cu acesta. El era răutăcios și egoist. **1 Samuel 25:3.**

În acele zile, pe vremea când era tunsul oilor, stăpânii au dat o petrecere și au invitat mulți oameni să vină. Când Nabal își tunde oile, ce le-a poruncit David la zece din oamenii lui? **Versetele 4-9.**

Ce răspuns i-a transmis Nabal lui David? **Versetele 10-12.** Probabil că David a fost șocat. El și oamenii lui au fost foarte amabili cu Nabal, oferindu-le ajutorul lor pentru a nu pierde

TEXT DE MEMORAT:

„Cei vii, în adevăr, măcar știi că vor muri, dar cei morți nu știu nimic.”
(Eclesiastul 9:5)

mare parte din animale. Cu siguranță că a simțit în inima lui că Nabal nu era corect. De fapt, răspunsul lui Nabal l-a supărat atât de tare, încât a luat repede o hotărâre, fără să se oprească puțin pentru a vedea dacă este bine sau rău ce face. Care a fost hotărârea lui? **Versetul 13.**

 GÂNDEȘTE-TE: David dorea să îl pedepsească pe Nabal pentru răutatea lui. Era natural ca David să aibă acele simțăminte? Simțim și noi că trebuie să ripostăm atunci când cineva ne rănește? Isus ar face la fel?

LUNI

2 Pentru că Nabal a refuzat cererea lui David de a-i da hrană, David a pornit împreună cu oamenii lui să îl pedepsească pe Nabal pentru că fusese atât de rău și egoist. Dar unul dintre păstorii lui Nabal a aflat ce s-a

întâmplat când oamenii lui David au cerut mâncare, așa că a plecat în grabă să îi spună lui Abigail, soția lui Nabal, totul despre cele întâmplate.

1 Samuel 25:14-17.

Abigail era o femeie frumoasă, foarte diferită de soțul ei. Ea era bună, politicoasă și totodată înțeleaptă. Ea și-a dat seama că nu mai putea zăbovi nicio clipă dacă voia ca nimic rău să nu se întâmple. Fără să îi spună lui Nabal, a pregătit în grabă un pachet cu pâine, smochine, stafide, cereale coapte și suc de struguri pentru David și pentru toți oamenii lui. După ce a pregătit totul, a pus merindele pe spatele unor măgari, pe care i-a trimis împreună cu slujitorii ei. Apoi s-a urcat pe măgarul ei și a pornit în urma lor. **Versetele 18-20.**

Iată-l pe David pe drum, pregătit să omoare. Ce a făcut Abigail când l-a întâlnit?

Versetele 23, 24.

Vorbind cu David, Abigail a luat asupra ei toată vina pentru purtarea răutăcioasă a lui Nabal și apoi i-a

cerut iertare lui David. Ea i-a reamintit cât de curajos fusese în lupta împotriva vrăjmașilor lui Dumnezeu și apoi i-a spus că într-o zi va deveni împărat. Ascultând la ce îi spunea, lui David i-a trecut supărarea.

David i-a fost foarte recunoscător lui Abigail pentru sfatul ei înțelept.

Ce s-a întâmplat când Abigail s-a întors acasă? **Versetele 36–38.**

 GÂNDEȘTE-TE: Este corect să ne răzbunăm pe cineva care se poartă urât cu noi? Ce crezi că a făcut Isus când era copil? Dacă Îi cerem, ne poate ajuta să fim la fel ca El?

MARȚI

3 Din nou, iscoadele i-au spus lui Saul unde se ascundeau David și oamenii lui. Deși Saul făgăduise să nu îl omoare, totuși nu putea să nu încerce din nou, după cum bine știa și David. Dar David avea prieteni, și atunci când aceștia l-au avertizat de venirea lui Saul, el și câțiva dintre oamenii lui au găsit tabăra lui Saul.

În timpul nopții, David și unul din oamenii lui s-au strecurat pe nesimțite în tabăra lui Saul. Și iată că în fața lor erau Saul și Abner, căpetenia oștirii lui, dormind nederanjați. Chiar lângă Saul erau sulita lui și un urciur de apă.

Ce șansă avea să scape de vrăjmașul lui! Abigail, bărbatul care era cu David, era sigur că Dumnezeu plănuse totul. Ce i-a șoptit lui David? **1 Samuel 26:8.** Ce i-a răspuns David în șoaptă? **Versetele 9–12.**

Cât de ușor este pentru Dumnezeu să Se ocupe de problemele noastre atunci când I le încredințăm Lui! Ce a făcut David după ce s-a îndepărtat suficient de mult încât să fie în siguranță? **Versetele 13–17.**

Din nou, David l-a întrebat pe Saul de ce încerca să îl omoare. **Versetul 18.**

Saul i-a spus lui David că regreta și că nu dorea să îi mai facă rău pe viitor. Chiar i-a spus că păcătuisese și că se purtase ca un nebun.

Abner, care ar fi trebuit să îl păzească pe Saul, probabil că s-a simțit rușinat când a trebuit să trimită pe cineva pe deal până la David ca să aducă înapoi sulita lui Saul și urciurul de apă.

Ce i-a spus Saul lui David înainte de a pleca? **Versetul 25.**

GÂNDEȘTE-TE: Din nou, David i-a demonstrat lui Saul că nu avea niciun motiv să îl ucidă. Dar Saul i-a permis lui Satana să aibă acces la mintea lui și să i-o umple de gelozie.

MIERCURI

4 David își pierduse orice urmă de speranță că va fi vreodată în siguranță în preajma lui Saul. Știa că nu mai putea avea încredere în el, indiferent de promisiunile făcute. Saul îl urmărea de ani de zile și David credea că nu va înceta niciodată să o facă.

Acum Satana îl ispitesc pe David să cadă pradă descurajării. În loc să Îl întrebe pe Dumnezeu ce să facă, David a făcut un plan de unul singur. Nu vei ghici niciodată care era planul. David a hotărât să meargă să locuiască la filistenii. El a crezut că acolo va fi mai în siguranță decât în Israel, unde Saul îl urmărea continuu. **1 Samuel 27:1.**

Achiș, unul din împărații filistenilor, s-a arătat dornic să îl protejeze pe David și toată familia lui. Era mulțumit că cel mai curajos soldat din Israel alesese să se împrietenească cu el.

Ce a hotărât Saul să facă când a aflat unde era David? **Versetul 4.**

David nu dorea să locuiască în mijlocul filistenilor; el nu dorea ca familia lui sau soldații să imite lucrurile pe care le făceau filistenii. Așa că a cerut o cetate în care să poată locui singuri, și împăratul Achiș i-a dat bucuroasă cetatea Țiclag. **Versetele 5, 6.**

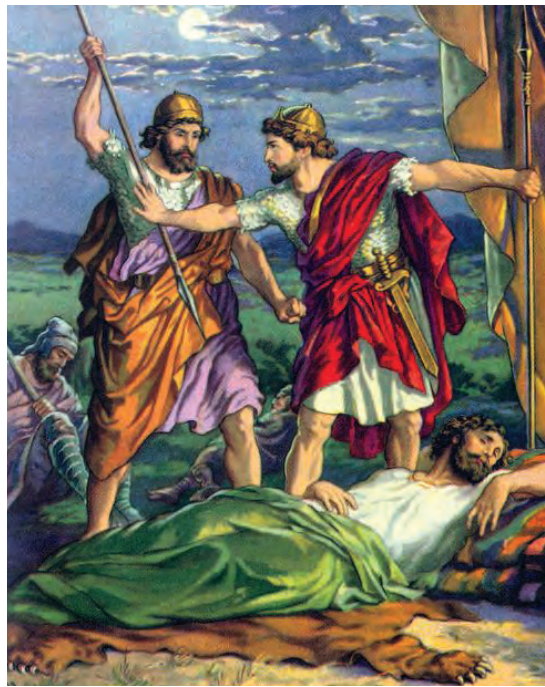
David a rămas la filistenii mai bine de un an. În secret, el lupta împotriva popoarelor păgâne, dar împăratului Achiș îi spunea că lupta împotriva poporului lui. Chiar ar fi făcut David ceva prin care să facă rău propriului popor?

Nu. De fapt, David mințea, și atunci când cineva spunea o minciună, aproape întotdeauna urmează o altă minciună, care să o acopere pe prima.

În perioada când David era la filistenii, el a avut probleme de mai multe ori. Dar, deși căzuse pradă ispitescilor Satanei de a se îndoii de protecția lui Dumnezeu, el niciodată nu a uitat că Samuel l-a uns să fie împăratul Israelului într-o zi.

GÂNDEȘTE-TE: Dumnezeu Se întristează când noi facem sau spunem ceva greșit, dar oare încetează să ne mai iubească?

JOI

David avea din nou probleme și nu știa cum să mai scape. Care era problema acum? **1 Samuel 28:1,2.**

Când conducătorii filistenilor s-au strâns pentru luptă, soldații au trecut pe lângă ei. Achiș, David și soldații lor erau la urmă. **1 Samuel 29:2.**

Domnii filistenilor au observat că și David mășăluia și s-au întrebat ce căuta el acolo. Ei știau că el era israelitul care îl omorâse pe uriașul lor Goliat. Toți știau că el era un inamic al filistenilor. Cum reușiseră el și oamenii lui să intre în armata filistenilor?

Achiș a făcut tot ce a putut pentru a le explica faptul că David părăsise Israelul și se alăturase filistenilor. El le-a spus conducătorilor filistenilor că David îi fusese un ajutor de nădejde de mai bine de un an și că puteau avea încredere în el. Dar domnii filistenilor au spus „nu”. **Versetul 4.**

Dacă David ar fi continuat să înainteze cu armata filistenilor, el ar fi putut îndeplini exact lucrurile la care se gândeau conducătorii mânioși, și anume să se întoarcă împotriva lor și să lupte pentru israeliți. Dar acum, el se putea întoarce la Țiclag, având toată încrederea lui Achiș.

Versetele 9–11.

Dar ce dezastru a găsit când s-a întors la Țiclag!

1 Samuel 30:1-4.

Acum chiar și oamenii lui David se întorseseră împotriva lui. **Versetul 6.**

După aceea, David a făcut ce ar fi trebuit să facă înainte de a hotărî să meargă la filistenii pentru protecție. **Versetele 7, 8.**

Restul istorisirii este foarte interesant, s-ar putea să îți placă să-l citești. **Versetele 9–19.** Dar cea mai importantă parte este că Dumnezeu l-a ajutat pe David să recupereze ceea ce îi luase vrăjmașul. **Versetul 19.**

 GÂNDEȘTE-TE: Știa Dumnezeu că David Îl iubea cu adevărat? Încearcă Dumnezeu, plin de răbdare, să îl ajute pe David să se încreadă în El așa cum o făcuse și în trecut? Ești bucuros că Dumnezeu are răbdare și cu noi?

VINERI

Sunt adevărate vrăjitoarele? Cea de la En-Dor era. Ea se ascundea, pentru că Dumnezeu spusese că nu trebuia să li se permită niciunei

vrăjitoare și celor care chemau morții să locuiască în mijlocul poporului Său. De ce? Pentru că aparțineau lui Satana. Ei spuneau și făceau tot ce el le spunea să facă și să spună. Îi lăsase Saul să locuiască în Israel? **1 Samuel 28:3.**

Dar acum filistenii erau pregătiți să lupte împotriva israeliților și Saul era îngrozit. El știa că David locuia acum cu filistenii. Teama lui era că David se alăturase filistenilor și avea să lupte acum împotriva lor. Se simțea părăsit, fără niciun ajutor, și lupta împotriva filistenilor era în ziua următoare. **Versetele 4–6.**

De fapt, aceasta era ultima șansă a lui Saul ca să îi pară rău pentru nenumărații ani în care Îl îndepărtase pe Duhul Sfânt ascultând doar pe jumătate. El făcuse tot ce îi stătea în putere pentru a-l distruge pe omul pe care Dumnezeu îl alesese să fie următorul împărat în Israel. Dar, în loc să îi pară cu adevărat rău, ce a făcut Saul? **Versetele 7, 8.**

Era noapte. Saul s-a schimbat de haine și a pretins că era altcineva când a vorbit cu vrăjitoarea. Ce i-a spus aceasta? Care a fost răspunsul lui Saul? Ce s-a întâmplat? **Versetele 9–14.**

Poate Satana să readucă la viață pe cineva care a murit? Cu siguranță că nu, viața vine doar de la Dumnezeu. Dar, dacă Dumnezeu permite, poate Satana să facă lucruri uimitoare, care par să fie adevărate? Da, poate. El poate lua asemănarea și chiar poate vorbi la fel ca cineva care a murit.

Satana cunoștea toate alegerile greșite pe care le făcuse Saul. Așa că acum, prefăcându-se că este Samuel, Satana i-a reamintit lui Saul de alegerile greșite. El chiar i-a spus lui Saul că urma să piardă lupta în ziua următoare. Cât de crud poate fi Satana! Cum s-a simțit Saul? **Versetul 20.**

 GÂNDEȘTE-TE: La început, chipeșul împărat Saul a luat hotărâri bune. Dar, pas cu pas, el a alunecat înapoi spre vechile obiceiuri. Și întotdeauna își găsea scuza. Cât de trist! Dumnezeu l-ar fi ajutat cu bucurie, așa cum ne ajută și pe noi în fiecare zi când alegem să ne supunem Lui.

Studiu suplimentar: 1 Samuel 25–30; Patriarhi și profeți, pp. 664–694.

COLȚUL CU POVEȘTI

Căderea stelelor

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Într-o zi de toamnă, cu peste 190 de ani în urmă, într-o casă din Gorham, Maine, s-au născut două fete gemene. Numele lor erau Ellen și Elizabeth, iar data nașterii era 26 noiembrie 1827. Gemenele aveau niște părinți buni și mai aveau alți șase frați și surori mai mari. Îți poți imagina cât de bucuroși au fost de nașterea gemenelor și cât de bine s-au simțit cu toții?

Părinții lui Ellen erau Robert și Eunice Harmon. Erau metodiști și Îl iubeau foarte mult pe Isus. Ei nu știau că Biblia spune că Sabatul, ziua sfântă de odihnă dată de Dumnezeu, este ziua a șaptea a săptămânii. Așa că, la fel ca majoritatea creștinilor, ei mergeau cu credințioșie duminica la biserică.

La acea vreme, mulți oameni din diverse părți ale lumii studiau cu mare atenție Biblia. Ei citeau despre făgăduința lui Isus că Se va întoarce să Își ia la cer poporul care Îl iubește. Ei au studiat semnele date de Isus pentru a cunoaște apropierea revenirii Sale. Unul din semnele la care Isus ne-a spus să fim cu băgare de seamă a fost căderea „stelor”, sau a meteoriților.

Ai văzut vreodată o stea căzătoare în timpul nopții? Noi le numim stele, dar de fapt sunt meteoriți. Biblia spune că, înainte de venirea lui Isus, multe „stele” vor cădea în același timp. Acest semn s-a împlinit într-o noapte pe când Ellen avea cam șase ani. În acea noapte, când oamenii au privit în sus spre cer, părea că mii de stele luminoase, strălucitoare, cădeau asupra lumii ca o ploaie de lumini.

Ellen și sora ei dormeau în acel moment, așa că ele nu au văzut ploaia de stele; dar ziua următoare, toți vorbeau despre acest lucru. A fost atât de frumos, încât unii oameni chiar se întrebau dacă nu venise Isus în acea noapte.

Lui Ellen îi plăceau animalele. Uneori, în zilele de toamnă, copiii mergeau în pădure în căutare de nuci Hickory. Ei știau că veverițele le ascuseseră pentru a avea hrană în lunile răcoroase de iarnă, când nu mai puteau găsi hrană în afară. Ellen nu dorea ca veverițele să fie dezamăgite când descopereau că nucile lor dispăruseră, așa că întotdeauna lua cu ea o pungă de porumb. Când găsea nuci ascunse, le puneă în buzunar, iar în locul lor lăsa niște porumb. Ea dorea ca veverițele să aibă ce să mănânce în locul nucilor. Câtă atenție din partea ei!

Familia lui Ellen avea o vacă. Pe când era încă tânără, Ellen a învățat să mulgă vaca. Într-o seară, când trebuiau mulse vacile, Ellen a mers pe pășune, ca să aducă vaca înapoi în grajd. Dar vaca nu era pe pășune.

„Poate că vacuța noastră s-a rătăcit în pădure”, și-a zis Ellen. După ce a intrat în pădure, ea a tot strigat vacuța. Dar nu auzea niciun „Muuu” ca răspuns. Deși ea a continuat să strige, vacuța nu i-a răspuns.

Într-un final, Ellen a găsit vaca. Dar era înțepenită în mijlocul unui râu. Ellen se întreba ce putea să facă. Cum putea scoate vaca din noroi pentru a o duce acasă la muls?

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #2 _ 13 ianuarie

ÎN SFÂRȘIT, ÎMPĂRAT!

DUMINICĂ

1 Era chiar ziua următoare după ce Saul mersese la o vrăjitoare să încerce să vorbească cu Samuel. Satana se dăduse drept Samuel și făcuse tot ce îi stătea în putere pentru a-l determina pe Saul să se teamă și mai tare și să fie mai descurajat decât era deja. Acum era timpul să lupte împotriva filistenilor. Ionatan, loial, stătea chiar lângă tatăl său.

Lupta nu a decurs prea bine. **1 Samuel 31:1**. Saul fusese rănit atât de tare de săgețile vrăjmașilor, încât știa nu avea să mai trăiască. El nu dorea să fie chinuit și omorât de vrăjmași, așa că i-a cerut ceva celui care îi purta armele. **Versetele 4-6**.

La Țiclăg, David aștepta cu nerăbdare să afle vești de la luptă. Dintr-odată, un străin a venit alergând în cetate, aducând vești. **2 Samuel 1:2-4**.

Când David l-a întrebat cum de știa cu certitudine că Saul și Ionatan erau morți, omul s-a lăudat că el îl omorâse pe Saul. El i-a spus că a luat cununa și brățara lui Saul și i le adusese lui David. Era sigur că David și oamenii lui se vor bucura de moartea lui Saul și credea că David îi va da o recompensă. **Versetul 10**.

Dar și-a dat seama cât de mult se înșelase când a văzut ce au făcut David și oamenii lui. **Versetele 11, 12**.

 GÂNDEȘTE-TE: După moartea lui Saul, David a scris un cântec frumos despre Saul și despre prietenul lui, Ionatan. L-a numit „Cântarea de jale” (verselele 17-27). *Îți place cum s-a comportat David față de Saul, deși acesta dorea să îl omoare? A făcut David ce crezi că ar fi făcut Isus?*

TEXT DE MEMORAT:

„Povățuiește-mă în adevărul Tău și învață-mă, căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele!” (Psalmii 25:5)

LUNI

1 I-a fost David loial lui Saul în toți anii în care Saul a încercat să îl omoare? Da. Întotdeauna a vorbit despre Saul ca fiind „unsul Domnului.” Deși David fusese de asemenea uns de Domnul, el a ales să Îl lase pe Dumnezeu să hotărască momentul potrivit pentru a deveni împărat.

Acum, scumpul lui prieten Ionatan și Saul erau morți. Dar David nu a încercat să devină împărat fără ca mai întâi să Îl întrebe pe Dumnezeu. **2 Samuel 2:1**.

Hebronul era în Iuda, seminția din care făcea parte David. Oamenii de acolo au fost bucuroși să îl facă pe David împărat. Când i-au spus că bărbații dintr-o altă cetate, care aparțineau altei seminții, îl îngropaseră pe Saul, David a trimis niște soli să le mulțumească și să le spună că Iuda îl unse împărat. **Versetele 4-7**.

David spera că toate semințiile vor dori să îl ungă împărat. Atunci națiunea lor putea fi mai puternică. Dar Abner, comandantul oștii lui Saul, avea un alt plan. În toți anii în care el și Saul îl urmăriseră pe David, și Abner a prins ură în inima lui față

de David. Mai mult, el nu a uitat niciodată rușinea pe care o simțise când David l-ar fi putut ucide pe Saul în clipele în care Abner ar fi trebuit să îl păzească.

Acum Abner l-a pus împărat pe Iș-Boșet, un alt fiu al lui Saul, deși știa că nu acesta era planul lui Dumnezeu. Au trecut șapte ani și jumătate până când David a fost numit împărat peste tot Israelul. **Versele 10, 11.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Nu a trecut mult timp până s-au format două grupe de oameni în aceeași țară, grupe care luptau una împotriva celeilalte. Acesta se numește război civil. Care tabără crezi că putea primi binecuvântarea lui Dumnezeu: a lui David sau a lui Iș-Boșet? De ce?*

MARȚI

 Se întâmpla ceva îngrozitor. Israelii luptau unii împotriva celorlalți. Au continuat să lupte timp de câțiva ani. Unii doreau ca fiul lui Saul, Iș-Boșet, să fie împărat în Israel, alții doreau ca David să fie împărat. Dar îl alesese deja Dumnezeu pe cel care urma să fie împărat? Ce tabără avea să binecuvânteze El? Cine urma să câștige?

2 Samuel 3:1.

Iș-Boșet, fiul lui Saul, nu era un împărat foarte bun. Într-o ocazie când el și Abner s-au certat, Abner a hotărât să nu îl mai ajute și s-a alăturat taberei lui David. Acesta l-a primit cu bucurie. La urma urmei, când David l-a ucis pe Goliat, Abner a fost acolo și a văzut cât de curajos fusese David. Ioab, comandantul lui David, nu a fost deloc bucuros la aflarea celor întâmplate. El nu doar că era gelos, dar nici nu avea încredere în Abner. **Versele 23–25.**

David a fost foarte întristat de cele întâmplate după aceea. Abner a fost ucis. Dar David le-a spus tuturor că nu el era de vină. Cum și-a arătat simțămintele? **Versele 31, 32.** Apoi Iș-Boșet a fost ucis. Din nou, oamenii au știut că nu David era vinovat.

În cele din urmă, semințiile s-au unit. Cu toții și-au amintit cât de bine luptase David împotriva vrăjmașilor lor înainte ca Saul să ajungă să îl invidieze. Și-au amintit cât de loial îi fusese lui Saul, chiar dacă acesta încerca să îl omoare. Dar, mai presus de orice, și-au amintit că planul lui Dumnezeu pentru David era să devină împăratul lor, așa că l-au uns împărat peste tot Israelul. **2 Samuel 5:3.**

6

GÂNDEȘTE-TE: *Deși David avea foarte multe probleme, îl ajuta Dumnezeu? Când avem probleme, ne poate ajuta Dumnezeu și pe noi?*

MIERCURI

Într-un final, israeliții au încetat să mai lupte unii împotriva altora și iată că acum aveau cu toții același împărat. Cine era el?

Ce au hotărât să facă filistenii când au aflat acest lucru? **2 Samuel 5:17,18.**

Avea David să fie la fel ca Saul sau își va aminti să Îl roage pe Dumnezeu să îi spună ce să facă? **Versetul 19.**

Deoarece Dumnezeu era cu ei, oștirea lui David i-a învins pe filistenii. **Versetul 20.**

Dar filistenii erau siguri că puteau câștiga data următoare dacă aveau mai mulți soldați. Așa că nu a trecut mult timp până s-au întors cu o armată foarte numeroasă. Când David l-a întrebat pe Dumnezeu ce să facă, ce i-a spus Dumnezeu de această dată? **Versele 23, 24.**

De această dată, Dumnezeu Însuși avea să fie Comandantul lor. Îți poți imagina cât de liniștiți erau

soldații lui David în timp ce așteptau să audă un vuiet de pași venind dinspre vârful copacilor? Dar, în momentul în care au auzit pașii de marș, ei s-au năpustit asupra vrăjmașului. **Versetul 25.**

După acea luptă, mult timp nu au mai fost deranjați de niciun vrăjmaș.

David a hotărât că era momentul ideal să facă ceva foarte special. Timp de mulți ani, chivotul sfânt fusese într-o casă la paisprezece kilometri depărtare. Acum David dorea să aducă chivotul la Ierusalim, capitala Israelului, unde locuia și el. Dorea să facă o mare sărbătoare și chivotul urma să fie pus într-un cort special pe care îl pregătise.

David dorea să aducă chivotul la Ierusalim, capitala Israelului, unde locuia și el. Dorea să facă o mare sărbătoare și chivotul urma să fie pus într-un cort special pe care îl pregătise.

GÂNDEȘTE-TE: *Ți-a plăcut partea în care Dumnezeu le-a spus soldaților lui David să asculte vuietul de pași? I-au ajutat îngerii să câștige acea luptă? Avem și noi îngeri lângă noi în fiecare minut, chiar dacă nu îi putem vedea sau auzi?*

JOI

 Aducerea chivotului înapoi la Ierusalim urma să fie o mare zi de sărbătoare. Câți oameni au fost invitați? **2 Samuel 6:1.**

David planificase totul la perfecție. Poruncise să se facă un car nou în care să fie dus chivotul și avea

pregătite cântări speciale. Cu toții erau entuziasmați și bucuroși când au intrat în casa lui Abinadab, unde se găsea chivotul. Cu mare grijă au pus chivotul în carul cel nou. În timp ce carul mergea, toți îl laudau pe Dumnezeu. **Versetele 2, 3, 5.**

Dintr-odată, boii care trăgeau carul s-au împiedicat și probabil că au destabilizat chivotul. Uza, unul din fiii lui Abinadab, era chiar lângă car. Ce a făcut? **Versetul 6.**

În doar câteva secunde, totul s-a schimbat. Frumoasa sărbătoare a încetat. De ce? Ce se întâmplase? **Versetul 7.**

Poporul era îngrozit și toți plângeau. David făcuse tot ce îi stătuse în putință să îl slăvească pe Dumnezeu. De ce a fost ucis Uza atât de brusc? Cu ce greșise?

Acum lui David îi era teamă să mai ducă chivotul la Ierusalim așa cum planificase. Unde a hotărât să îl lase? **Versetele 9,10.**

În timp ce se întorceau înapoi la casele lor, oamenii erau foarte triști, confuzi și gânditori.

Și David era pus pe gânduri. Dar a hotărât să facă ceva. El și-a dat seama că deveniseră neglijenți în privința regulilor pe care Dumnezeu le stabilise pentru chivot.

Dumnezeu dăduse reguli clare, care trebuiau respectate la mutarea chivotului. Dar chiar și preoții deveniseră neglijenți și poate că uitaseră unele dintre acele reguli. Dar le uitase și Dumnezeu? Nu. El știa că poporul Lui nu trebuia să uite aceste reguli.

 GÂNDEȘTE-TE: *Mai este și azi important să învățăm cum să ascultăm de Dumnezeu? Biblia ne ajută să știm cum să ne închinăm și să ascultăm de El, dar cum putem cunoaște aceste reguli dacă nu o citim Biblia?*

VINERI

6 După întâmplarea nefericită cu Uza, chivotul a fost dus în casa lui Obed-Edom. David s-a întors la Ierusalim și cei din popor s-au întors la casele lor.

Dumnezeu dăduse reguli speciale cu privire la mutarea chivotului dintr-un loc în altul. În primul rând, preoții trebuiau să îl acopere cu mare atenție. Apoi trebuia dus de drugi pe umerii unor leviți speciali, dar ei nu trebuiau să îl atingă niciodată.

Numeri 7:6-9 și 4:15.

David făcuse totul greșit. El nu urmărea cu atenție regulile stabilite de Dumnezeu.

Mai era o problemă. Uza devenise neglijent în ascultarea sa față de Dumnezeu. El făcuse lucruri rele, de care nu i-a părut rău și pe care nu le-a mărturisit înaintea lui Dumnezeu.

După trei luni în care chivotul a rămas în casa lui Obed-Edom, David a auzit vești despre acesta. Ce a auzit și ce a hotărât David mai apoi să facă? **2 Samuel 6:12.**

Crezi că David a mai dus un car de această dată pentru a muta chivotul? Nu, nicidecum.

Din nou s-au adunat mii de oameni. A fost o sărbătoare minunată.

Cu toții învățaseră o lecție importantă. De această dată, știau că sunt pe placul lui Dumnezeu, deoarece ei respectau regulile Lui cu privire la mutarea chivotului.

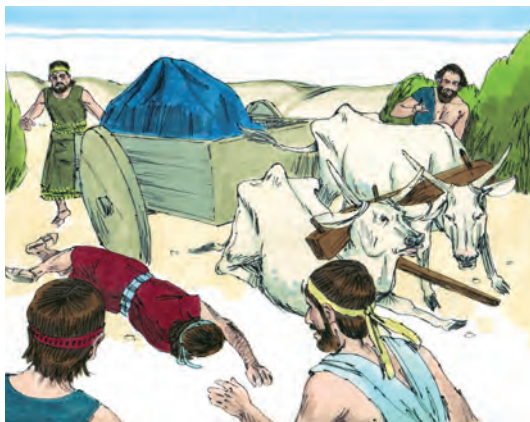
Înainte ca oamenii să se întoarcă la casele lor, David i-a dat fiecăruia un cadou. **Versetele 17-19.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Mai mult ca niciodată, noi trebuie să învățăm cum să ascultăm și să facem ce ne cere Dumnezeu pentru a fi fericiți și la adăpost față de ispitele lui Satana. Știi că, în urmă cu mai puțin de 200 de ani, Dumnezeu i-a dat unui profet un mesaj special pentru poporul Lui de azi? El a știut că poporul Său va avea mare nevoie de acest mesaj înainte ca Isus să Se întoarcă. Întreabă-i pe părinți sau întreabă instructorul cum se numea profetul și roagă-i să îți spună câteva din lucrurile pe care Dumnezeu i le-a transmis pentru noi.*

Studiu suplimentar:
1 Samuel 31; 2 Samuel 1-6;
Patriarhi și profeti,
pp. 694-708.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

Ellen merge la școală

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Într-o seară, cam pe când trebuiau mulse vacile, Ellen a descoperit că văcuța lor se rătăcise în pădure și se împotmolise în nămol. Acum se gândea dacă o va putea scoate de acolo.

În cele din urmă, Ellen a avut o idee. Văcuța s-a uitat la ea cum a cules o mână de iarbă. Apoi i-a întins-o văcuței. Aceasta a privit îndelung iarba din mâna ei. Și-o dorea atât de mult, încât, în cele din urmă, și-a tras picioarele din noroi ca să poată ajunge la ea. Crezi că Ellen a fost fericită în timp ce își conducea văcuța acasă?

Pe măsură ce a crescut, Ellen a aflat că și copiii trebuie să fie dornici să ajute. În casa familiei Harmon, dacă unul dintre copii mornăia când mama îi cerea să facă ceva, aceasta îl ruga să repete ce tocmai a spus. Apoi îi reamintea cu fermitate că trebuia să se supună cu voioșie. Copiii se simțeau bine în casa familiei lui Ellen, dar nimeni nu era leneș.

Pe atunci, cei care confecționau pălării se numeau pălării, iar tatăl lui Ellen era pălărier. Pe când Ellen era încă micuță, familia s-a mutat în orașul Portland, Maine. Domnul Harmon știa că faptul că acum locuiau în orașul Portland era un lucru bun pentru afacerea lui cu pălării. Pălăriile erau din piele de animal și întreaga familie ajuta la pregătirea pieilor pentru multele tipuri de pălării pe care tatăl lui Ellen le făcea.

Când aveau aproape șase ani, Ellen și sora ei gemăni au început să meargă la școală în Portland. Ei îi plăcea școala foarte mult. În acele vremuri, doi sau trei copii stăteau la o bancă mai lungă. Într-o zi, fetița care stătea lângă Ellen a făcut ceva care l-a supărat

foarte mult pe învățător. El a luat o riglă și a aruncat-o înspre fetiță. Dar, în loc ca rigla să o lovească pe fata de lângă ea, a lovit-o pe Ellen în cap și i-a curs sânge. Ea s-a ridicat din bancă și a ieșit din sala de clasă; dorea să meargă acasă.

Învățătorul probabil că era îngrijorat din cauza a ceea ce făcuse, așa că a alergat după ea. El i-a spus că greșise și i-a cerut iertare. Desigur că Ellen l-a iertat, dar l-a întrebat ce greșală făcuse. Deoarece răspunsul lui a fost că nu intenționase să o lovească pe ea, Ellen i-a spus că ea credea că era o greșală să lovească pe oricine. Probabil că învățătorul a fost foarte îngândurat când s-a întors în sala de clasă.

Lui Ellen îi plăcea școala. Ea citea atât de bine, încât învățătorul a

rugat-o să citească lecțiile cu voce tare în fața clasei. Mulți ani mai târziu, după ce era căsătorită, Ellen îi citea cu glas tare soțului ei în timpul unei călătorii cu trenul. O doamnă a întrebat-o dacă o chema Ellen Harmon. „Da”, a răspuns Ellen, „dar de unde știi cum mă cheamă?” Doamna a spus că și-a amintit de vocea frumoasă a lui Ellen de pe vremea când erau fetițe și mergeau la aceeași școală. Ea a spus că toți înțelegeau lecțiile mult mai bine când Ellen le citea cu glas tare în fața clasei.

Zilele fericite petrecute la școală nu au fost foarte multe pentru Ellen. Ceva ce s-a întâmplat a schimbat totul pentru fetița căreia îi plăcea atât de mult școala.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #3 _ 20 ianuarie

Împăratul David

DUMINICĂ

David era recunoscător. Dumnezeu Își ținuse promisiunea de a-l face împărat și acum nu se mai ascundea în peșteri și în păduri. De acum trăia într-o locuință frumoasă în Ierusalim, capitala Israelului. Tot acolo era și chivotul sfânt; în loc să fie ținut în casa cuiva, acum era într-un cort special.

Chivotul! Când se gândea la chivot, David simțea că acesta ar trebui să fie într-un loc cu totul diferit. El de ce să locuiască într-un palat, și chivotul să fie ținut doar într-un cort special? Într-o zi, a hotărât să vorbească cu prorocul Natan despre acest lucru. **2 Samuel 7:2.**

Natan a ascultat planul lui David de a construi un templu frumos pentru Dumnezeu, un templu unde să fie ținut chivotul. El a considerat că era o idee foarte bună. Ce răspuns i-a dat lui David? **Versetul 3.**

Dar chiar în acea noapte, Dumnezeu a avut o discuție lungă cu Natan. Dumnezeu i-a spus că nu era planul Lui ca David să Îi construiască un templu. Natan trebuia să îi reamintească lui David că Dumnezeu îl alesese pe când era un simplu păstor. El îl ajutase și îl protejase și tot El îl unse împărat peste Israel. Dar templul pentru Dumnezeu avea să fie construit de următorul împărat, unul dintre fiii lui David, după moartea acestuia. **Versetele 12, 13.**

Ziua următoare, Natan i-a transmis lui David mesajul din partea lui Dumnezeu. **Versetul 17.**

Probabil că majoritatea oamenilor ar fi fost dezamăgiți și chiar supărați din cauză că Dumnezeu a spus „nu” la ceva special pe care doreau să îl facă pentru El. Dar când David a mers la cortul în care era chivotul, a părut să fie dezamăgit sau recunoscător? **Versetele 18–20.**

TEXT DE MEMORAT:

„Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unul pe altul.”
(Efeseni 4:32)

GÂNDEȘTE-TE: Vrei și tu să Îl iubești și să te încrezi în Dumnezeu la fel ca David? Când alegem să facem acest lucru, trebuie să știm că Dumnezeu întotdeauna va face ce știe că este mai bine pentru noi.

LUNI

David își amintea o făgăduință. Era o făgăduință pe care el și prietenul lui cel mai bun, Ionatan, și-o făcuseră unul celuilalt. Ei promisese că întotdeauna se vor purta cu bunătate față de familia celuilalt. Acum David se întreba dacă mai rămăsese cineva din familia lui Ionatan pe care putea să îl ajute în vreun fel. **2 Samuel 9:1.**

Cineva și-a amintit că Ţiba, unul din slujitorii lui Saul, ar putea ști mai multe. **Versetele 2–4.**

Numele fiului lui Ionatan era Mefiboșet. Avea un nume foarte lung, nu-i așa? În teribila zi în care tatăl lui, Ionatan, și bunicul lui, Saul, muriseră, el era doar un băiețel, avea cinci ani. Când oamenii din palatul lui Saul au auzit de cele întâmplate, îngrijitoarea lui l-a luat și a fugit să se ascundă. Dar cumva l-a

scăpat, și copilul s-a lovit foarte tare la picioare. Din acel moment, nu a mai putut merge cum trebuie. **2 Samuel 4:4.**

Dar acum, fiul lui Ionatan ajunsese la anii tinereții și, când David a trimis după el, lui i-a fost frică. El știa că David și tatăl lui au fost prieteni, dar vrăjmașii lui David îi povestiseră minciuni atât de îngrozitoare despre David, încât lui Mefiboșet i-a fost frică de el.

Cum l-a ajutat David să nu îi mai fie frică? **2 Samuel 9:5-7.**

David l-a chemat pe Țiba și i-a spus ce urma să facă. **Versetele 9-11.**

Acum, fiul lui Ionatan știa că oamenii îi spusese minciuni despre David. Acum înțelegea de ce Ionatan și David au fost prieteni atât de apropiați și a învățat să îl iubească pe David ca pe tatăl lui.

 GÂNDEȘTE-TE: *Cât de atenți ar trebui să fim când credem ce auzim despre alți oameni? Ni s-a întâmplat să aflăm că ceea ce spuneau ceilalți nu era adevărat? Îți place cum a procedat David?*

MARȚI

3 Relatările biblice ne prezintă atât alegerile bune, cât și alegerile rele? Ne relatează despre momentele în care oamenii buni, care L-au iubit cu adevărat pe Dumnezeu, au făcut alegeri greșite? Da.

David Îl iubea foarte mult pe Dumnezeu. Dar, într-o ocazie când Satana a încercat să îl determine să ia o hotărâre greșită, el a ascultat. Și, așa cum se întâmplă adesea, prima alegere greșită l-a condus la alte alegeri greșite, în încercarea de a acoperi prima greșală.

Într-o ocazie, în timp ce soldații lui luptau împotriva vrăjmașilor, David a văzut o femeie frumoasă, pe care și-a dorit-o. Mai târziu, a aflat că era căsătorită și că soțul ei, Urie, era unul dintre cei mai curajoși soldați din armata lui. Dar el tot și-o dorea. Numele ei era Bat-Șeba. Ce i-a spus David lui Ioab, comandantul armatei, să facă cu Urie? **2 Samuel 11:15.**

David dorea ca toți să știe că Bat-Șeba era văduvă.

10 După ce Ioab a ascultat de porunca lui David, și soțul ei a fost ucis, David a luat-o de soție.

Una după alta, David a încălcat toate Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Până acum încălcase poruncile care spuneau să nu poftesti, să nu furi, să nu preacurvești, să nu ucizi și să nu minți. Teribil! În cele din urmă, oamenii au aflat ce făcuse David.

 GÂNDEȘTE-TE: *Doar pentru că David era împărat, avea Dumnezeu să treacă cu vederea faptele lui? Știm că orice păcat este foarte, foarte grav. Ați observat că, atunci când oamenii importanți fac o greșală, adesea alții folosesc acea faptă ca scuză pentru a face rău? Poți da exemple de situații în care Dumnezeu a trebuit să pedepsească pe cineva important?*

MIERCURI

4 Pe vremea lui David, mulți dintre bărbați aveau mai multe soții. De obicei, împărații aveau multe soții. Chiar și David a avut mai multe soții, dar, de această dată, furase soția altcuiva și, mai mult, omorâse și mințise. Împărații păgâni nu credeau că ce făcuse David era greșit. David fusese influențat de aceștia. Dar faptul că era împărat nu însemna că înaintea lui Dumnezeu era bine ce făcuse el. Neascultarea de Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu este păcat, și David păcătuisese.

Într-o zi, Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Natan să vorbească cu David. **2 Samuel 12:1-4.**

În timp ce asculta, David s-a mâniat tot mai tare. Cum putea un om bogat, care deja avea totul, să facă o faptă atât de rea unui om sărac, cinstit? **Versetele 5, 6.**

Probabil că Natan a tăcut preț de câteva secunde în timp ce îl privea pe David în ochi. Apoi a vorbit. El i-a spus lui David ce îi transmisese Dumnezeu despre

păcatele îngrozitoare pe care le făcuse. **Versetele 7-10.**

Apoi Natan i-a spus lui David soarta tristă care îl aștepta din cauza faptelor lui. Nu doar familia lui urma să sufere, ci tot poporul.

Dintr-odată, David și-a dat seama că Natan avea dreptate. Faptele lui erau îngrozitoare. El fusese exact ca

bărbatul bogat din povestea lui Natan. Fără să încerce să își găsească scuze, David și-a recunoscut păcatul îngrozitor. Știa că merită să moară.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Privindu-l pe David, Natan și-a dat seama că acesta simțea o adâncă părere de rău.

Versetele 13–15.

GÂNDEȘTE-TE: *Și-a recunoscut Saul păcatele sau și-a găsit scuze? Ce diferență! Când David și-a recunoscut păcatul și i-a părut cu adevărat rău, cât de repede l-a iertat Dumnezeu? Ce Dumnezeu minunat și iubitor avem! Faptul că a fost iertat l-a scutit de consecințe? Nu. Păcatul ne face rău nouă și celorlalți. David a aflat și el acest lucru.*

JOI

5 Consecințe. Ai auzit vreodată acest cuvânt? Îi avertizează părinții vreodată pe copii că, dacă nu ascultă, vor fi anumite consecințe? Cu siguranță. Câteodată sunt câteva dojeni sau poate altă pedeapsă, nu-i așa? Alteori, ne rănim sau îi rănim pe ceilalți și asta ne face să ne simțim prost.

Când David a făcut acele lucruri îngrozitoare, Dumnezeu l-a avertizat prin Natan de consecințele care urmau. Toate din cauza păcatului lui David. Nu Dumnezeu este Cel care a adus pedeapsa, ci pur și simplu aceasta este rezultatul alegerilor greșite. Întotdeauna vor fi consecințe. Desigur, exact asta dorește Satana. Apoi el încearcă să îi determine pe oameni să se supere și să Îl învinuiască pe Dumnezeu, de parcă totul ar fi din cauza Lui.

Când Natan i-a spus povestea despre omul bogat care i-a luat mielul omului sărac, David a spus că bărbatul bogat ar trebui să îi dea săracului de patru ori prețul pe care i-l luase. David nu a știut că urmările propriului păcat aveau să fie moartea a patru dintre copiii lui. Primul a fost băiețelul lui Bat-Șeba, care s-a îmbolnăvit și a murit. David l-a implorat pe Dumnezeu să îi vindece băiețelul. Dumnezeu iubește copilașii, dar El știa că nu putea face nimic care să dea impresia că ceea ce făcuse David nu era chiar atât de rău.

GÂNDEȘTE-TE: *Citește o parte din cântarea pe care David a scris-o după ce și-a dat seama de faptele lui. Psalmii 51:1-12. De ce nu alegi un verset din acest psalm pe care să îl înveți pe de rost?*

VINERI

6 David Îl iubea pe Dumnezeu și niciodată nu a încetat să îi pară cu adevărat rău pentru păcatul îngrozitor pe care îl făcuse. Dar, din cauza aceluia păcat, lui i-a fost foarte greu să își pedepsească copiii pentru faptele lor rele. El știa că ei întotdeauna puteau folosi faptele lui ca scuză pentru a păcătui și ei. De aceea, unii dintre copiii lui au făcut lucruri rele și nu au fost pedepsiți.

David avea familie mare. Majoritatea dintre ei erau frați sau surori vitrege. David era tatăl lor, dar aproape toți aveau altă mamă.

Pe primul fiu al lui David îl chema Amnon. Cel mai frumos dintre toți fiii lui David era Absalom. Ce ne spune Biblia despre el? **2 Samuel 14:25.**

Absalom era mândru din cauză că fratele lui vitreg, Amnon, îi făcuse ceva rău sorei lui Absalom. David știa ce se întâmplase și el ar fi trebuit să îl pedepsească pe Amnon, dar nu a făcut-o.

Doi ani de zile Absalom nici măcar nu a vorbit cu fratele lui vitreg. Nu a spus nimănui, dar îl ura pe Amnon. În cele din urmă, a pus la cale un plan de a se răzbuna. Se gândea să organizeze o petrecere mare, să își invite toți frații și să îl invite și pe tatăl lui, David. La petrecere avea să servească foarte mult alcool și, în timp ce toți erau îmbătați, el avea să le poruncească slujitorilor lui să îl omoare pe Amnon.

Când Absalom l-a invitat pe David la petrecere, David i-a mulțumit, dar s-a gândit că era prea mult pentru Absalom să fie prezenți atât de mulți oameni. **2 Samuel 13:25.**

Apoi Absalom i-a cerut tatălui său să îl lase măcar pe fratele lui vitreg să participe. În cele din urmă, David a fost de acord ca toți frații să meargă. Dar el a ales să nu meargă. **Versetele 26, 27.**

GÂNDEȘTE-TE: *Este bine să urâm păcatul? Da. Este bine să urâm persoana care păcătuiește? Nu. Dorința de a te răzbuna este vreodată un motiv bun pentru a face rău cuiva? A făcut David vreodată așa? Ce spune Dumnezeu în Romani 12:17-19?*

Studiu suplimentar: 2 Samuel 7; 9; 11:1–13:27; Patriarhi și profeți, pp. 711–728.

COLȚUL CU POVEȘTI

Micuța Ellen este bolnavă

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Ellen avea nouă ani când tatăl ei a hotărât să pornească într-o lungă călătorie cu trăsura poștală în alt stat, unde putea vinde mai multe pălării. Și-a împachetat cutiile cu pălării și și-a luat rămas bun de la prețioasa lui familie.

După ce a pus cutia cu pălării pe trăsură, el s-a urcat împreună cu ceilalți pasageri. Apoi a făcut cu mâna mamei lui Ellen și celor opt copii ai lor. Nici nu știa atunci că următoarea dată când se vor întâlni, Ellen va arăta atât de diferit, încât nici nu o va recunoaște. De ce? Ce s-a întâmplat?

Familia Harmon locuia la doar două-trei străzi distanță de școala unde mergeau copiii. Într-o zi, când gemenele și o colegă de-a lor se întorceau acasă de la școală, au auzit o fată din spate care le adresa cuvinte urâte. Când s-au întors să se uite, au văzut că fata avea o piatră în mână și alerga în urma lor să le ajungă.

Copiii au fost învățați să nu riposteze niciodată, așa că cele trei fete au început să alerge spre casă cât au putut de repede. Când Ellen a privit rapid în urmă, pentru a vedea cât de aproape era fata, piatra aruncată de fată a lovit-o direct în nas. A căzut la pământ inconștientă și sângele a început să îi țâșnească din nas.

Când a reușit să deschidă ochii, Ellen era într-un magazin și oamenii priveau neliniștiți spre ea. Un străin amabil s-a oferit să o ducă acasă în trăsura lui, dar lui Ellen îi era teamă că va păta trăsura cu sângele care îi curgea. Așa că i-a mulțumit și a spus că era sigură că putea merge până acasă pe picioare.

Sora lui Ellen și colegă ei de clasă au ajutat-o, dar nu a trecut mult până Ellen și-a dat seama că nu

putea merge. Era foarte slăbită și amețită și a căzut din nou la pământ. Deja ajunseseră aproape de casă, așa că Elizabeth și colega ei au purtat-o pe brațe tot restul drumului. Mama lui Ellen a pus-o repede în pat.

În acele vremuri, doctorii nu știau la fel de multe ca doctorii de astăzi. Ei doreau să o ajute pe Ellen, dar nu știau ce să facă. Erau siguri că va muri deoarece rana era atât de gravă și pierduse foarte mult sânge.

Săptămâni la rând, Ellen a stat în pat tăcută, nepuținând vedea sau auzi ceva. Toți, în afară de mama lui Ellen, credeau că va muri. Un vecin amabil chiar s-a oferit să ajute familia să facă pregătirile pentru înmormântare, dar mama lui Ellen a spus „nu”. Ea era sigură că Ellen nu va muri.

Când a început să își revină, Ellen nu și-a mai amintit nimic din ce i se întâmplase. Pur și simplu a simțit că dormise mult timp și se întreba de ce se simte atât de slăbită și de obosită.

Într-o zi, când o vecină a venit în vizită, a auzit-o spunând că nu ar fi recunoscut-o pentru că arăta atât de diferit.

Ellen a întrebat ce voia să spună vecina și, pentru prima dată, a cerut o oglindă. Voia să vadă de ce vecina spusese un lucru atât de ciudat despre felul în care arăta.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #4 _ 27 ianuarie

UN FIU NEASCULTĂTOR

DUMINICĂ

1 În cele din urmă, Absalom a pus la cale un plan de a-l pedepsi pe fratele lui vitreg, Amnon, pentru ce îi făcuse surorii lui. El a dat o petrecere mare, la care au venit toți fiii lui David, inclusiv Amnon. Ce s-a întâmplat? Cum s-a încheiat petrecerea? **2 Samuel 13:28,29.**

Dar, înainte ca fiii lui David să se întoarcă acasă, cineva a venit în grabă de i-a adus vestea lui David. **Versetele 30, 31.**

Apoi altcineva i-a povestit ce s-a întâmplat, dar era altă variantă. Care relatare era adevărată? **Versetul 33.**

David își iubea toți copiii. Dar oare Amnon, întâiul lui născut, chiar fusese omorât? Cum putea să facă Absalom o faptă atât de crudă?

Cineva păzea drumul: „Iată-i că vin!” a strigat el. „Este adevărat. Fiii tăi vin!” **Versetele 34–36.**

Era adevărat. Fiii lui David erau în viață – cu excepția lui Amnon, primul născut al lui David. Și mai lipsea încă unul. Care? **Versetul 37.**

Absalom știa că David va fi foarte supărat. El mai știa ce va simți David la auzirea veștii că Amnon fusese omorât chiar de fratele lui vitreg. Așa că a hotărât că era mai bine să stea departe de tatăl lui pentru o vreme.

Absalom înfăptuise o crimă teribilă. David l-a pedepsit prin faptul că nu i-a permis să se întoarcă acasă. Cât a durat exilul lui? **Versetul 38.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Lui David i-ar fi fost greu să îl pedepsească pe Amnon la timp din cauză că se simțea vinovat de păcatul îngrozitor pe care îl făcuse. Acum Amnon era mort din cauza faptelor lui. Dar și fapta lui Absalom era foarte greșită. Atât de multe lucruri*

TEXT DE MEMORAT:

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.” (Exodul 20:12)

nefericite s-au întâmplat din cauza păcatului lui David. Consecințele pot fi teribile, nu-i așa? Când alegi să ascuți de Satana, rezultatul va fi întotdeauna nefericire.

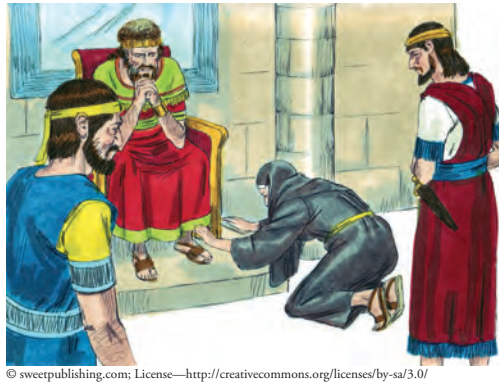
LUNI

2 Pedepsa lui Absalom pentru că îl omorâse pe Amnon a durat mai mult decât se aștepta. Cât timp a trebuit să stea departe de casă? **2 Samuel 13:38.**

Dar David nu a încetat niciodată să îl iubească pe Absalom. Ce simțea el? **Versetul 39.**

În cele din urmă, Ioab, comandantul armatei lui David, a hotărât că era timpul ca Absalom să se întoarcă acasă. El i-a cerut unei femei înțelepte din altă cetate să facă ceva asemănător cu ce făcuse prorocul Natan când îi relatase întâmplarea despre bogatul care luase oaia săracului. Chiar i-a inventat o poveste pe care să i-o spună lui David. Era despre doi frați care se certaseră. **2 Samuel 14:2,3.**

După ce femeia i-a spus toată povestea lui David, el a întrebat-o dacă Ioab avea ceva de-a face cu vizita ei și cu povestea pe care i-o spunea. Femeia i-a spus că Ioab îi dictase tot ce trebuia să îi transmită. Așa că David a vorbit cu Ioab. Ce i-a spus David să facă? **Versetul 21.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Probabil că Absalom a fost bucuros că în sfârșit se putea întoarce acasă. Dar totodată probabil că a fost dezamăgit. De ce? **Versetele 23, 24.**

Acum, după ce că nu l-a pedepsit pe Amnon așa cum ar fi trebuit, oamenii aveau impresia că David îl pedepsea prea aspru pe Absalom. Oamenii nu puteau înțelege. Ei se întrebau de ce fusese atât de aspru cu Absalom. După puțină vreme, a început să le pară rău pentru el și nu a trecut mult până l-au privit ca pe un erou, în loc să vadă că el greșise.

GÂNDEȘTE-TE: *Îi mergea bine lui David? Îl mai iubea Dumnezeu? Desigur. Chiar foarte mult. A fost David înțelept pentru că i-a permis lui Absalom să se întoarcă, dar nu să îl poată vedea pe tatăl lui?*

MARȚI

3 Absalom știa că oamenii îl plăceau. De asemenea, știa că le părea rău pentru el din cauză că David nici măcar nu îi vorbea, deși se întorsese acasă și acum locuia chiar în Ierusalim. **2 Samuel 14:28.**

Absalom a hotărât să apeleze la ajutorul lui Ioab. A acceptat Ioab să coopereze? **Versetul 29.**

Absalom era foarte nefericit. El a hotărât să facă ceva care cu siguranță îi va atrage atenția lui Ioab. A funcționat planul lui? **Versetele 30–33.**

În cele din urmă, David și Absalom s-au împrietenit din nou. Oare chiar așa să fi fost? Probabil că David chiar credea acest lucru, pentru că îl iubea pe Absalom. Dar deja lui Absalom începea să îi placă să fie iubit de oameni. De asemenea, el a început să își dea mare importanță. **2 Samuel 15:1-5.**

Absalom îi era loial tatălui său David? Nu. Puțin câte puțin, mulți oameni au început să creadă că Absalom ar fi un împărat mai bun decât David. **Versetul 6.** Ei credeau că oricum Absalom avea să fie următorul împărat după David, dar mulți erau pregătiți să îl facă împărat chiar atunci. El le câștiga loialitatea.

În tot acest timp, David credea că felul în care se comporta Absalom era pentru a le arăta tuturor cât de bucuros era că el și David erau din nou prieteni. Nici prin cap nu îi trecea ce se întâmpla cu adevărat.

GÂNDEȘTE-TE: *Absalom avea două fețe. Când era cu tatăl lui, se comporta într-un fel, și când era cu oamenii, se comporta altfel. Era sincer? Sunt și copiii ispitiți vreodată să se comporte așa?*

Știu părinții întotdeauna ce fac copiii lor? Dar Dumnezeu știe? Știa El ce făcea Absalom?

MIERCURI

4 Absalom își pusese la punct toate planurile de a deveni împărat în locul tatălui său. David încă nu își dădea seama ce se întâmpla.

Într-o zi, Absalom i-a spus lui David că trebuia să meargă până la Hebron, cam la treizeci de kilometri depărtare, locul unde fusese uns David ca împărat. El i-a spus că, în timp ce era în exil, Îi făgăduise Domnului că, dacă El îl va ajuta să fie din nou împreună cu David, va merge la Hebron și va face ceva special pentru El. David era recunoscător să vadă că Absalom dorea să își exprime mulțumirea la adresa lui Dumnezeu, așa că bucuros i-a dat voie să plece. Dar care era adevăratul motiv al plecării lui Absalom? **2 Samuel 15:9,10.**

Într-un final, David și-a dat seama ce se întâmpla și știa că va urma un război. Privind din palatul său peste frumoasa cetate, el nu suporta ideea ca în interiorul Ierusalimului să se dea o luptă și oameni să fie omorâți acolo. Acest lucru nu trebuia să se întâmple. **Versetele 13, 14.**

Încă mai erau mulți oameni care îl iubeau pe David, care îi erau loiali și care erau gata să facă orice pentru a-l ajuta. Numaidecât el și soldații lui au ieșit din cetate. Ce îngrozitor să trebuiască să fugă chiar de fiul lui, pe care îl iubise și în care se încrezuse!

Când a văzut că preotul Țadoc adusese chivotul legământului din cetate, David i-a spus să îl ducă înapoi; dar i-a spus lui Țadoc să îi trimită de veste când armata lui Absalom ajungea în Ierusalim. **Versetele 28, 29.**

Întorcându-se grăbiți în cetate, s-au întâlnit cu Țiba, slujitorul lui Saul, care administra proprietatea fiului lui Ionatan. Probabil că David a fost mulțumit

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

și în același timp trist.
2 Samuel 16:1-3.

Continuându-și drumul, David s-a întâlnit cu Șimei, o rudă de-a lui Saul. El a început să îi spună lucruri urâte lui David și chiar să arunce cu noroi și pietre în el. Unul din soldații lui David a vrut să îl omoare, dar David i-a spus să îl lase în pace. La urma urmei, ce îi făcea Absalom, propriul lui fiu, era mult mai rău decât ce făcea Șimei. **Versetele 11-13.**

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că David a simțit că el era cu adevărat vinovat pentru lucrurile care se întâmplau? Ne mai iubește Dumnezeu atunci când ceea ce alegem ne duce spre necaz? Da.

JOI

 Când Absalom a ajuns cu armata lui în Ierusalim, a descoperit că oamenii cu care plănuise să meargă la luptă dispăruseră. Acum se întreba cum să acționeze în continuare.

El a ascultat sfatul din partea a două persoane. Ambii păreau că doreau să îl ajute, dar, de fapt, unul dintre ei dorea să îl ajute pe David. Ce sfat să aleagă Absalom? La final, el a dat ascultare sfatului lui Hușai, cel care era de partea lui David.

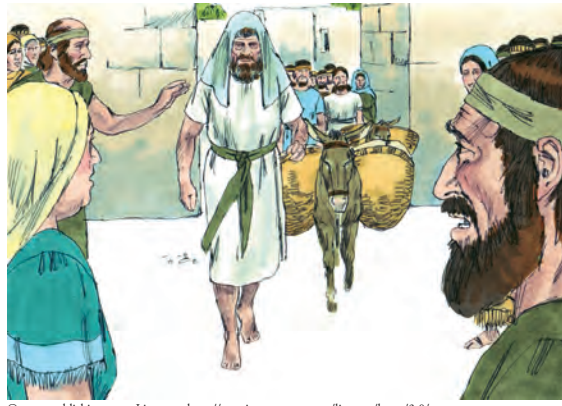
De îndată Hușai s-a dus și a dat de știre preotului Ţadoc de cele întâmplate. Ţadoc avea pregătiți în taină doi băieți care așteptau în afara cetății să se ducă cu vești la David. Dar cineva i-a zărit și băieții și-au dat seama. **2 Samuel 17:18,19.**

De îndată ce au fost în siguranță, ei au alergat cât de repede au putut pentru a-i spune lui David că el și oamenii lui trebuiau să treacă Iordanul chiar în acea noapte. Deja fusese o zi lungă și grea. David și oamenii lui erau foarte oboșiți, dar au continuat drumul. În cele din urmă, au ajuns la o cetate care era puternică și sigură. Oamenii de acolo au fost foarte amabili și i-au făcut să se simtă confortabil.

În Ierusalim, Absalom era foarte nerăbdător. El și armata lui numeroasă îl urmăriseră pe David, dar soldații lui nu erau la fel de bine antrenați și nu știau să lupte la fel de bine ca soldații lui David.

Probabil că toată situația era ca un vis urât pentru David. Propriul lui fiu mergea la luptă împotriva lui și dorea, dacă se putea, chiar să îl omoare, pentru a deveni împărat. Inima lui David era îndurerată.

 GÂNDEȘTE-TE: Citește Psalmul 3, unul dintre cântecele scrise de David. Când a fost scrisă această

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

cântare? Mai alegea David să se încreadă în Dumnezeu? Dorește Dumnezeu vreodată să încetăm să ne mai încredem, indiferent ce s-ar întâmpla? Dumnezeu nu încetează să ne iubească, chiar și atunci când facem greșeli mari.

VINERI

 Deși nu-i plăcea ce se întâmpla, David știa că trebuie să își organizeze armata cât de repede. **2 Samuel 18:1,2.**

Ce au spus soldații lui când David le-a zis că va merge cu ei? **Versetele 3, 4.** David avea o dorință mare și le-a spus-o conducătorilor armatei când au trecut pe lângă el la poarta cetății. Care era dorința lui? **Versetul 5.**

Curând, soldații lui David au demonstrat că ei erau luptători mult mai buni decât soldații lui Absalom. **Versetul 7.** Ce s-a întâmplat cu măgarul lui Absalom când acesta încerca să fugă pentru a-și scăpa viața? **Versetele 9, 15, 16.**

Cineva a fugit să îi spună lui David că lupta se încheiase. Dar David a avut o întrebare importantă. În clipa în care a auzit ce a spus solul, el a știut răspunsul. **Versetele 32, 33 și 19:1-4.**

Îl poți auzi și tu pe David? Cu toții erau triști. Toți, în afară de Ioab. El credea că David ar trebui să fie recunoscător, nu trist. La urma urmei, soldații își riscaseră viața pentru el. Acum simțeau că David era trist din vina lor. **Versetele 5-7.**

Într-un final, David și-a dat seama că Ioab avea dreptate. El era foarte recunoscător că soldații lui luptaseră cu vitejie și cu credincioșie de partea lui. Ce a făcut el, deși inima lui era împovărată? **Versetul 8.**

A trebuit să treacă ceva vreme, dar, în cele din urmă, toți au hotărât că David era adevăratul lor împărat și au ales să îi fie credincioși din nou.

 GÂNDEȘTE-TE: Ar fi putut Absalom să îi fie de mare ajutor și o mângâiere tatălui său? Dar cine a fost rănit în schimb? Pe care din Cele Zece Porunci le-a încălcat?

Studiu suplimentar: 2 Samuel 13:28-20:26; Patriarhi și profeți, pp. 728-745.

COLȚUL CU POVEȘTI

ELLEN ÎȘI PREDĂ INIMA LUI ISUS

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Ellen nu s-a gândit la faptul că fața ei arăta diferit de felul în care arăta înainte de a fi rănită. Dar acum, privindu-și fața în oglindă, era șocată. Era posibil ca fața pe care o vedea în oglindă să fie chiar fața ei? Era slăbită și palidă. Nasul era foarte diferit de cel pe care se obișnuise să îl vadă în oglindă. De fapt, nimic nu mai arăta la fel la fața ei.

Inima lui Ellen a fost cuprinsă de tristețe. Cum ar mai putea oamenii să o privească? Și, mai mult, numai gândul că va trăi cu această față pentru tot restul vieții ei o îngrozea! Totul părea mai mult decât putea suporta.

Când tatăl ei s-a întors din lunga călătorie de afaceri și și-a strâns în brațe copiii, a căutat-o cu privirea pe Ellen. „Unde este Ellen?” a întrebat el. Apoi a zărit-o. Oare această fetiță slăbuțică, cu fața schimbată, să fie chiar Ellen? Îi părea tare rău pentru ea!

Curând, Ellen a descoperit că înfățișarea fizică conțenează foarte mult în modul în care te tratează oamenii. Multora dintre prietenii ei le părea rău pentru ea și erau foarte amabili și săreau să o ajute. Dar altora nu le plăcea de ea la fel de mult ca înainte. „Acum nu mai este frumoasă”, spuneau ei. Nu e de mirare că Ellen adesea se simțea singură. Deși încerca să fie veselă, în inima ei simțea o adâncă durere.

Un lucru pe care Ellen îl aștepta cu nerăbdare era întoarcerea la școală. Chiar aștepta cu dor momentul. Dar ce dezamăgire a avut când a venit ziua începerii anului școlar! Cititul o făcea să amețească și să se simtă bolnavă. Mâna ei tremura atât de tare când încerca să scrie, încât nu putea să scrie literele. Profesorii ei erau dezamăgiți și ei, dar trebuiau să îi spună că ea era prea slăbită pentru a se întoarce la școală. Deși Ellen a încercat din nou și din nou, ea niciodată nu

a reușit să obțină educația pe care și-o dorea atât de mult.

Într-o zi, pe când Ellen avea cam 12 ani, în Portland, unde ea locuia, a venit un predicator pe nume William Miller. Ellen a mers împreună cu câțiva prieteni să îl audă predicând. El a vorbit despre dragostea lui Isus și a spus că Isus Se întorcea curând.

„Sunt bucuroasă că Isus știe totul despre mine”, a spus Ellen. „Sunt bucuroasă că El mă iubește, deși nu sunt frumoasă și în ciuda faptului că nu pot merge la școală.”

Domnul Miller a spus că multe dintre semnele despre care Biblia a profetizat că se vor împlini înainte de venirea lui Isus se împliniseră deja. Tocmai de aceea el credea că Isus avea să se întoarcă foarte repede. După un studiu atent, el a ajuns la concluzia că Isus urma să vină în octombrie 1844. În multe locuri din America, dar și în alte părți ale lumii, predicatorii le spuneau oamenilor să se pregătească. Cât de emoționant și de palpitant!

Ziua în care a primit botezul a fost o zi de bucurie pentru Ellen, care a devenit membră a bisericii lor. Inima ei era plină de fericire, de aceea dorea să le spună și celorlalți despre dragostea Lui.

Ea și surorile ei își doreau să poată oferi cărți și reviste, dar acestea costau bani și ele nu aveau bani. Acum se gândeau ce puteau face pentru a ajuta.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #5 _ 3 februarie

UN templu pentru Dumnezeu

DUMINICĂ

David domnise patruzeci de ani. Atât de multe se întâmplaseră din ziua în care a fost chemat de la oi și a fost uns de Samuel. Probabil că uneori s-a gândit la uriașul Goliat, la Ionatan și Saul și la toate situațiile în care Dumnezeu și-a ținut promisiunea de a-i purta de grijă. Acum îmbătrânea. Dumnezeu spusese că fiul lui David, Solomon, avea să fie următorul împărat. Dar Adonia, al patrulea fiu al lui David, care era mai mare decât Solomon, a crezut că el trebuia să fie următorul împărat. **1 Împărați 1:5,6.**

Prorocul Naatan s-a grăbit să îi spună lui David că Adonia sărbătorea ca și cum era deja împărat. **Versetele 24-27.**

Din nou David și-a dat seama că nu fusese suficient de strict cu fiii lui. Adonia știa că Dumnezeu îl alesese pe Solomon să urmeze la tron. Dar el dorea să fie împărat, așa că a ales să nu asculte de planul lui Dumnezeu.

David le-a spus lui Țadoc și Natan să îl ungă pe Solomon ca împărat și să facă anunțul. I-au ascultat porunca de îndată, și apoi ce au făcut cei care le erau loiali lui David și Solomon? **Versetele 39, 40.**

Când a aflat ce se întâmpla, Adonia s-a temut. Petrecerea a încetat și toți s-au grăbit spre case. **Verse-tul 49.**

Mai târziu, Adonia și-a pierdut viața. După cum prezisese Dumnezeu, patru din fiii lui David au murit.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ascultare. Neascultare. Care din ele aduce fericire? Tu ce încerci să pui în practică?*

TEXT DE MEMORAT:

„Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-Ți aducem.”

(1 Cronici 29:14)

LUNI

David își dorise foarte mult să construiască un templu frumos, în care să poată fi dus chivotul legământului și unde să se strângă oamenii la închinare. Dar, prin Natan, Dumnezeu i-a spus „nu”. Fiul său Solomon fusese ales să construiască templul.

Deși David nu a putut construi templul, Dumnezeu l-a ajutat să facă planuri pentru fiecare parte din templu. **1 Cronici 28:19.**

De asemenea, David a strâns materialele de care avea nevoie Solomon. **1 Cronici 22:5,14.**

Acum Solomon era împărat. David i-a dat planurile de la templu și i-a spus exact ce trebuia să facă. De asemenea, i-a reamintit că templul trebuia să Îi dea slavă lui Dumnezeu, nu lui însuși. **1 Cronici 29:1.**

David știa că urma să moară și că lui Solomon i se va face dor de el. El i-a reamintit lui Solomon că Dumnezeu avea să îi fie Tată dacă alegea să asculte și să I se supună Lui. **1 Cronici 28:6,7.**

Ce fâgăduință minunată! Doar un singur lucru ar fi putut schimba situația. Și anume,

Solomon să aleagă să nu se supună lui Dumnezeu și să dea ascultare lui Satana. **Versetul 9.**

Când s-a uitat la planurile de la templu și s-a gândit la responsabilitățile mari pe care le va prelua după moartea tatălui său, probabil că Solomon s-a întrebat dacă va putea fi un împărat bun. Tatăl lui i-a reamintit că nu avea de ce să se teamă atâta timp cât se încredea în Dumnezeu. David învățase că, atunci când te încrezi și ascuți de Dumnezeu, nu ai de ce să te temi.

Versetul 20.

 GÂNDEȘTE-TE: Știi că, atunci când alegi să fii fericit și ascultător, deja înveți să faci lucruri importante pentru Dumnezeu?

MARȚI

3 A greșit David vreodată?

Fără îndoială. David era om la fel ca tine. A făcut greșeli și a luat niște decizii chiar foarte rele. Dar, deși Dumnezeu știa că de multe ori nu era cel mai înțelept să pună capăt consecințelor alegerilor greșite ale lui David, El niciodată nu l-a părăsit. De fapt, Dumnezeu chiar a spus că David era un om pe placul Lui. **Faptele apostolilor 13:22.**

De ce a putut Dumnezeu să afirme acest lucru? Cu siguranță nu pentru că David era desăvârșit. Dar, deși el nu era desăvârșit, de fiecare dată când își dădea seama că greșise, întotdeauna îi părea cu adevărat rău. Niciodată nu a încercat să se scuze. El întotdeauna l-a spus lui Dumnezeu și le-a mărturisit celorlalți că ceea ce făcuse era greșit. Întotdeauna l-a cerut lui Dumnezeu să îl ierte.

Îi place lui Dumnezeu să vadă consecințele negative? Cu siguranță că nu. **Ieremia 29:11.**

Dumnezeu ne-a dat Cele Zece Porunci pentru că El dorește ca noi să fim fericiți și feriți de atacurile lui Satana. Satana încearcă să ne păcălească să nu ascultăm și Dumnezeu știe că neascultarea față de poruncile Lui are un final nefericit. S-a plâns David atunci când Dumnezeu a știut că era mai bine să permită consecințele faptelor lui? Nu.

Dumnezeu este întotdeauna bucuros să ierte și dorește ca noi să continuăm să ne încredem în El, chiar și atunci când îngăduie consecințele asupra noastră.

El știe ce este cel mai bine pentru noi și pentru ceilalți.

GÂNDEȘTE-TE: Când facem greșeli și alegeri rele și când Satana ne ispitește să renunțăm, crezi că ar trebui să ne amintim de David? De ce este mai bine să permitem consecințelor să se desfășoare în viața noastră?

MIERCURI

4 David a fost împărat patruzeci de ani înainte de moartea sa; deși lăsase totul pregătit pentru ca fiul lui să urmeze la împărăție, Solomon știa că are nevoie de ajutor special. Dumnezeu dorea să îl ajute. De unde știa Solomon acest lucru? **2 Cronici 1:7.**

Tu ce ai spune dacă Dumnezeu ți-ar pune aceeași întrebare? Înainte de a citi răspunsul lui Solomon, spune tu ce ți-ai dori cel mai mult.

Acum citește ce a cerut Solomon. **Versetele 8–10.**

Se aseamănă răspunsul tău cu cel al lui Solomon? Crezi că el a răspuns corect? Ce părere a avut Dumnezeu despre acest lucru? **Versetele 11, 12.**

Și-a ținut Dumnezeu făgăduința de a-i da înțelepciune lui Solomon? **1 Împărați 4:30, 32-34.**

Dar făgăduința Lui de a-i da bogății? **2 Cronici 1:15.**

GÂNDEȘTE-TE: Ce fel de lucruri îți dorec oamenii? Numește câteva. Indiferent câți bani ar avea un om, niciodată nu vor fi suficienți pentru a obține toate lucrurile pe care ar vrea să le aibă și care să îl facă fericit. Lucrurile îi fac pe oameni fericiți? Nu. Când obțin lucrurile despre care cred că îi vor face fericiți, oamenii descoperă că, de fapt, nu sunt foarte fericiți, așa că încearcă să obțină mai multe lucruri. Ei nu știu că ascultă de minciunile lui Satana și că niciodată nu vor putea fi fericiți în acest fel. Din moment ce adevărata fericire nu o poți cumpăra de la magazin, cum o poți obține? Cum arată oamenii cu adevărat fericiți? A fost Isus fericit când a fost copil?

JOI

5 În ultimii ani ai domniei lui David și în timp ce Solomon era împărat, vrăjmașii Israelului nu mai luptau împotriva lor. Acesta era un moment oportun ca Solomon să construiască frumosul templu. Astăzi îl numim templul lui Solomon, dar, de fapt, era templul lui Dumnezeu, nu-i așa? Era spre slava lui Dumnezeu, nu a lui Solomon.

Înainte de a muri, David a trudit din greu ca să strângă multe din lucrurile care știa că îi vor fi necesare lui Solomon. De asemenea, el a renunțat la o mare parte din bogățiile lui. La fel a făcut și poporul, dar nu pentru că au fost obligați, ci pentru că așa au vrut. **1 Cronici 29:2,3,9,16.**

Când se construiește o clădire, ce fel de sunete auzim? Ce ai fi auzit dacă ai fi fost acolo și ai fi privit în timp ce templul era construit? **1 Împărați 6:7.**

Îți poți imagina acest lucru? Modelul era atât de perfect, încât totul putea fi făcut ca să se potrivească exact înainte de a fi adus la templu. În liniște și cu reverență, fiecare parte a fost pusă la locul ei. Probabil că lucrătorii știau că Dumnezeu și îngerii vegheau asupra lor.

Vechiul templu, unde fusese ținut chivotul legământului atât de mult timp, era frumos în interior. Dar exteriorul era foarte simplu. Noul templu era cu totul diferit. Nu era frumos doar pe interior, ci și pe exterior. Mii de oameni au lucrat la el. Când lucrările au fost încheiate, construcția era foarte frumoasă. Preoții, plini de reverență, au pus mobilierul sacru în Sfânta. Au adus chivotul legământului din cortul în care îl pusese David și l-au așezat sub aripile a doi îngeri înalți, auriți, care se aflau deja în Sfânta Sfințelor. Acei îngeri priveau tot timpul în jos, spre chivot și spre cei doi îngeri auriți mai mici de pe capacul lui, de parcă îl păzeau.

GÂNDEȘTE-TE:
Indiferent dacă locul în care ne adunăm pentru închinare este simplu sau elegant, nu ar trebui să ne amintim că acel loc este pentru a-L onora pe Dumnezeu? Nu ar trebui să păstrăm curățenia și să îl facem mai atrăgător chiar decât casele noastre? Ce crezi?

VINERI

6 A fost nevoie de șapte ani ca templul să fie finalizat. Acum era gata și era pregătit pentru ceremonia specială de dedicare lui Dumnezeu.

Solomon a ales o dată din septembrie, deoarece recolta era gata atunci și toți puteau fi prezenți. Pe

lângă israeliți, mai erau și alți oameni speciali din alte țări, îmbrăcați în costumele lor bogate. Niciunul dintre ei nu a mai văzut sau nu a mai auzit ceva la fel de măreț ca cele văzute în timpul ceremoniei de dedicare.

Grupurile de preoți de obicei slujeau pe rând la vechiul templu în fiecare lună. Dar la sfințirea noului

templu au participat cu toții, îmbrăcați în haine albe curate. Marele-preot purta frumoasa lui haină specială.

Muzica era uimitoare. O sută douăzeci de preoți suflau din trâmbițe. Coruri de cântăreți răspundeau ca un ecou. Se cânta la tot felul de instrumente. Apoi a venit momentul special când toate corurile au cântat un cântec împreună și toate instrumentele muzicale au cântat în același timp. Care erau versurile cântării și ce s-a întâmplat în timp ce cântau? **2 Cronici 5:13,14.**

Îți poți imagina cât de entuziasmați erau cu toții? Solomon, care stătea pe un

podium special în curtea templului, era foarte fericit în timp ce asculta și privea ce se întâmplă. El știa că și Dumnezeu era mulțumit.

Acum sosise momentul pentru rugăciunea de consacrare a templului. În fața lui Solomon era noul altar, frumos, cu jertfa deja pe el, gata să fie arsă. Toți ascultau tăcuți în timp ce el a îngenunchat și a înălțat o rugăciune frumoasă, lăudându-L pe Dumnezeu și

cerându-I să binecuvânteze și să își păzească poporul pentru totdeauna. Ce s-a întâmplat când a terminat rugăciunea? **2 Cronici 7:1-3.**

În timp ce oamenii se întorceau la casele lor, cu toții știau că nu vor uita acea zi.

GÂNDEȘTE-TE:
Dorește Dumnezeu să fie prezent în locul în care ne închinăm la fel cum a fost prezent în frumosul templu? Ce

putem face noi pentru ca El să fie acolo?

Studiu suplimentar: 1 Împărați 1; 3; 5-8; 1 Cronici 22; 28; 29; 2 Cronici 1-7; *Patriarhi și profeți*, pp. 746-755; *Profeți și regi*, pp. 25-50.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

UN VIS DESPRE CER

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Ellen și surorile ei doreau să câștige bani pentru a cumpăra cărți și reviste, pe care să le dea oamenilor. Ele doreau ca și alții să știe ce scria în cărți și reviste despre apropiata venire a lui Isus. Totodată, dorința lor era ca oamenii să fie gata să Îl întâlnească.

Mama Harmon le învățase pe fetele ei să croșeteze și deja învățaseră cum să ajute la confecționarea pălăriilor.

„Am putea tricota șosete, pe care să le vindem, și l-am putea ajuta pe tata să facă pălării”, au hotărât ele. Așa au și făcut. Ellen nu era foarte puternică, dar lucra cât de mult putea și a reușit să câștige 25 de cenți într-o zi. Nu par a fi mulți bani, nu-i așa? Dar, în acele vremuri, era foarte mult și astfel au reușit să cumpere cărți și reviste pe care să le ofere gratuit.

Unul dintre pastori a spus: „Cred că Isus o pregătește pe Ellen să facă o lucrare mareă pentru El”, și avea dreptate. Isus chiar avea o lucrare foarte specială pe care ea să o facă pentru El. Ea urma să devină un profet al lui Dumnezeu.

Un profet este o persoană care primește viziuni și vise de la Dumnezeu, în acestea fiind mesaje importante pentru poporul Său. Mai jos este unul din visele pe care Isus i le-a dat lui Ellen pe când avea doar cincisprezece ani.

În vis, Ellen se simțea tristă. „Cât de mult mi-aș dori să Îl văd pe Isus”, se gândea ea. „Ah, dacă ar fi fost pe pământ, aș fi mers la El și I-aș fi spus toate problemele mele. Știu că El m-ar fi ajutat.”

Apoi, în visul ei, a văzut o ușă deschisă și un înger intrând în cameră. „Vrei să Îl vezi pe Isus?” a întrebat

el. „El este aici și Îl poți vedea dacă vrei. Ia-ți totul și urmează-mă.”

Ellen și-a luat repede lucrurile și l-a urmat pe înger. Curând, au ajuns la niște trepte foarte abrupte. Când au început să urce scările, îngerul a spus: „Continuă să privești în sus. Și alți oameni au urcat pe această scară și unii dintre ei au privit în jos. Când au privit, au amețit și au căzut.”

Ellen a ascultat de înger și a continuat să privească în sus. Când au ajuns la ultima treaptă, îngerul i-a vorbit din nou. „Lasă-ți toate lucrurile aici”, a spus.

Ellen și-a lăsat lucrurile jos. Apoi îngerul a deschis ușa de la capătul scării și i-a spus să intre pe ușă. În doar o clipă, a ajuns înaintea lui Isus. Fața Lui era mai frumoasă decât orice văzuse până atunci. Ochii Lui blânzi erau plini de iubire și El a zâmbit iubitor spre ea în timp ce Își punea mâna pe capul ei. „Nu te teme”, i-a spus El.

Sunetul vocii lui Isus a făcut-o fericită pe Ellen și ea a îngenuncheat înaintea Lui. Când s-a ridicat, Isus încă privea spre ea și zâmbea. Apoi, când îngerul a deschis ușa, el a spus: „Acum îți poți lua lucrurile din nou.”

Când Ellen s-a trezit, l-a mulțumit lui Dumnezeu că i-a dat un vis atât de frumos și s-a rugat ca Isus să îi zâmbească întotdeauna.

(Va urma)

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #6 _ 10 februarie

De la înțelepciune la prostie

DUMINICĂ

Părea că toți știau de înțelepciunea lui Solomon.

1 **1 Împărați 4:34.**

Într-o ocazie, când două femei au mers la el cu o problemă mare, el și-a demonstrat înțelepciunea într-un mod ciudat.

Cele două femei trăiau în aceeași casă. Amândouă aveau bebeluși și aceștia dormeau în același pat cu mama lor. Dar, într-o noapte, când una dintre femei s-a întors pe o parte în somn, nu și-a dat seama că se rostogolise peste copil și îl sufocase.

Desigur, probabil că mama copilului s-a simțit îngrozitor. Dar apoi i-a venit un gând teribil de rău. Dacă se trezea pe nesimțite și dacă schimba ușor copilășii, atunci copilul celeilalte femei ar fi fost mort și al ei ar fi fost în viață. Exact așa a și făcut.

Când s-a trezit, cealaltă femeie a fost șocată. La început, probabil că a plâns. Dar, după ce a privit cu atenție, ea a fost sigură că bebelușul mort nu era al ei. Adevărata mamă a copilășului mort se plimba cu copilul rămas în viață, pretinzând că este al ei; poate chiar a spus că îi pare rău pentru cealaltă femeie, al cărei copil murise.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT:

„Căci El dă omului plăcut Lui
înțelepciune, știință și bucurie.”
(Eclesiastul 2:26)

Imediat după aceea au început să se certe și probabil că au țipat una la cealaltă. Nu era nicio modalitate prin care cineva să își dea seama care din ele spunea adevărul. Într-un final, femeile au mers la împăratul Solomon. El a ascultat și le-a urmărit cu atenție pe amândouă femeile în timp ce vorbeau. Fiecare dintre ele susținea că bebelușul este al ei. **1 Împărați 3:17-22.**

După ce s-au certat o vreme, ce a spus Solomon? **Versetele 23-25.**

Chiar avea de gând să facă asta? Pretinsa mamă a spus: „Desigur, fă ce spui.” Dar ce a spus mama adevărată? **Versetul 26.**

Ce a hotărât Solomon și ce părere au avut oamenii? **Versetele 27, 28.**

 GÂNDEȘTE-TE: Știi că atunci când alegi să ascuți de Cele Zece Porunci și refuzi să dai ascultare lui Satana, acest lucru te poate ajuta să fii înțelept? Citește **Iov 28:28** și **Psalmi 119:99,100.**

LUNI

Într-o ocazie, împărăteasa dintr-o țară care se numea Seba a hotărât să îl viziteze pe Solomon. Ea voia să afle dacă toate lucrurile minunate pe care le auzise despre el erau adevărate. Chiar era Solomon un om atât de bogat și înțelept? Oare chiar avea un templu minunat? Era el în stare să îi ofere răspunsuri la toate întrebările pe care dorea să i le adreseze? **2 Cronici 9:1.**

Probabil că toți au fost foarte impresionați când împărăteasa a sosit în vizită. Multe cămile purtau în spate daruri de aur, bijuterii și mirodenii scumpe.

Solomon și-a luat timp să îi arate tot ce voia ea să vadă și i-a explicat tot ce voia să știe. Când i-a pus întrebări grele, el a răspuns la

fiecare din ele, indiferent despre ce erau. **Versetul 2.**

Dar, mai mult decât orice, i-a vorbit despre Dumnezeu. În loc să se laude, el i-a spus că înțelepciunea și tot ce avea erau de la Dumnezeu. Împărăteasa și-a dat seama că Solomon era un om smerit și că era adevărat ce spunea.

Când a sosit timpul să plece, Solomon i-a oferit împărătesei tot ce dorea să ducă înapoi în țara ei. Nu știm ce a cerut, dar știm că ea l-a adus laudă lui Dumnezeu pentru tot ce făcuse El pentru poporul Lui.

Versetul 8.

Poți fi sigur că, după ce s-a întors în țara ei, nu a uitat de prietenul ei Solomon și de Dumnezeul minunat care îi fusese prezentat. Solomon a fost un bun misionar. Vizita ei a fost mult mai frumoasă decât se aștepta ea. **Versetele 5, 6.**

 GÂNDEȘTE-TE: Când oamenii ajung să aibă bogății și să dețină funcții importante, ce este mai ușor, să fie mândri sau să fie smeriți? Cum a fost Solomon în timpul vizitei împărătesei din Seba? Tu cum vrei să fii când vei crește mare?

MARȚI

 Crezi că este periculos să fii bogat și important? **3** Dar dacă ai fi și foarte înțelept? Solomon era bogat, important și, de asemenea, înțelept. Iar Satana știa că astfel îi va fi mai ușor să îl ispitească.

Multă vreme, Solomon a fost smerit. El nu a uitat că motivul pentru care era un împărat atât de bun era că Dumnezeu îl binecuvânta și îl ajuta în fiecare zi. Dar, puțin câte puțin, Satana l-a ispitit să depindă mai multe de el însuși decât de Dumnezeu. Și, puțin câte puțin, el a început să nu mai asculte de Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Probabil că a uitat faptul că Satana era mai înțelept decât el.

După construirea templului, lucrare care a durat șapte ani, Solomon și-a construit un palat. Lucrările au durat 13 ani, iar palatul era foarte frumos. Acum avea tot ce își dorea. Oare asta îl putea face să devină puțin mândru? **1 Împărați 6:38; 7:1.**

Dumnezeu a spus că poporul Său nu trebuia să aibă mulți cai și multe care. El știa că ei vor fi ispitiți să depindă de puterea lor mai mult decât

de Dumnezeu. Dar ce a făcut Solomon? **1 Împărați 10:26,28.**

Pentru că toți împărații din celelalte națiuni aveau multe neveste, Solomon a început să copieze acest obicei. Multe din nevestele lui erau fiicele împăraților păgâni și ale altor oameni importanți ai țării. Solomon a crezut că putea să le câștige inima să se închine adevăratului Dumnezeu și, de asemenea, să influențeze națiunile lor să calce pe urmele Israelului și ale adevăratului Dumnezeu. El s-a încrezut în înțelepciunea lui în loc să se încreadă în Dumnezeu.

Nu a trecut mult timp până când, pentru a fi pe placul nevestelor lui, el a început să construiască temple păgâne, unde ele să se poată închina idolilor lor. El chiar a construit temple și statui cu zei păgâni urâți pe un deal vis-à-vis de frumosul templu al lui Dumnezeu. Erau

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

într-un loc unde puteau fi văzute de toți. Cât de trist! **1 Împărați 11:4-8.**

 GÂNDEȘTE-TE: Dacă nu alegem să ne încredem și să ascultăm de Dumnezeu tot timpul, putem fi în siguranță în fața lui Satana? Nu. Satana este mai deșept și mai puternic decât oricare dintre noi.

MIERCURI

 Biblia ne spune că există două feluri de înțelepciune: una care vine de la Dumnezeu și una care vine de la Satana. Ce înțelepciune a ales Solomon multă vreme după ce a devenit împărat peste Israel? Dar, puțin câte puțin, el a început să depindă de propria lui înțelepciune. Nu a trecut mult până înțelepciunea lui a început să vină din altă sursă. De unde?

Solomon s-a schimbat, nu mai era o persoană înțeleaptă, amabilă și smerită. Acum nu mai era nici fericit, deși avea tot ce își putea dori. A devenit mândru, egoist și chiar nemilos.

Dumnezeu îl iubea pe Solomon, chiar unul dintre numele lui, Iedidia, înseamnă „iubit de Dumnezeu”. Dumnezeu a încercat de multe ori să îl ajute să vadă că alegerile lui nu erau bune. În cele din urmă, Dumnezeu i-a trimis un proroc cu o avertizare finală. Dintr-odată, Solomon s-a trezit. Privind în urma lui, era îngrozit și își amintea de multele lui alegeri greșite și îi părea cu adevărat rău. La fel ca David, el nu a căutat scuze.

Solomon a scris și o carte de avertizare pentru ceilalți, ca ei să nu facă alegeri greșite la fel ca el. El a

vorbit despre căutarea fericirii în tot felul de lucruri. Nicio cale nu a funcționat. Parcă încerca să prindă vântul cu mâna. **Eclesiastul 2:11.**

Citește ce a spus el la finalul cărții pe care a scris-o. **Eclesiastul 12:1,13,14.**

 GÂNDEȘTE-TE: Ai vrea să ai înțelepciunea de la Dumnezeu? Iacov 3:17 ne spune cum este înțelepciunea lui Dumnezeu. Versetele 14–16 ne prezintă înțelepciunea lui Satana. Ești bucuros că Solomon s-a trezit din starea lui înainte să moară? Ce lecții putem învăța din istoria lui Solomon?

JOI

 Solomon a domnit patruzeci de ani. O parte a domniei lui, Dumnezeu i-a dat adevărata înțelepciune și l-a binecuvântat în mod minunat. Dar apoi el a început să asculte de înțelepciunea lui Satana.

Deși Solomon s-a întors la înțelepciunea lui Dumnezeu înainte de a muri, au existat consecințe mai puțin plăcute din cauza anilor de necredincioșie. Poporul era nefericit din cauză că îi pusese să lucreze din greu. Nu le plăceau taxele mari pe care trebuiau să le plătească pentru ca el să își poată întreține multele soții și stilul de viață luxos.

Acum, fiul lui urma să urce pe tron, și oamenii voiau să știe dacă și el era ca tatăl lui, Solomon. Ei doreau ca el să corecteze ceea ce se făcea greșit.

Cum îl chema pe fiul lui Solomon care urma la împărăție? **1 Împărați 11:43.**

Un bărbat pe nume Ieroboam a venit cu oameni pentru a vorbi cu Roboam. Ieroboam era unul dintre conducătorii importanți ai lui Solomon. Într-o zi, pe când ieșea din Ierusalim, unul din prorocii lui Dumnezeu s-a întâlnit cu el pe drum. Prorocul purta o haină nouă, dar a dezbrăcat-o și a rupt-o în douăsprezece bucăți. Ce i-a spus el lui Ieroboam să facă? **Versetele 29–32.**

Când Solomon a aflat despre această întâmplare, el nu a mai avut încredere în Ieroboam. **Versetul 40.**

Dar, după moartea lui Solomon, Ieroboam s-a întors din Egipt și, când poporul s-a adunat pentru a-l numi împărat pe fiul lui Solomon, el era printre ei.

După ce poporul i-a spus schimbările pe care ei le doreau, Roboam le-a cerut timp de gândire și le-a spus

că le va vorbi din nou peste trei zile. **1 Împărați 12:5.**

 GÂNDEȘTE-TE: Cine știe mai bine cum să ne ajute să alegem, cineva mai înțelept decât noi sau cineva mai puțin înțelept? Copiii ascultă de obicei de alți copii în loc să asculte de părinții lor? A ales Roboam să asculte de oamenii potriviți, care să îl ajute să hotărască ce răspuns să dea poporului?

VINERI

 Roboam i-a întrebat pe bărbații mai în vârstă și mai înțelepți cum să răspundă poporului care i-a cerut să nu fie la fel de aspru cu ei cum a fost tatăl lui, Solomon. Ei i-au spus că dacă va face ce i-a cerut poporul și va fi bun cu ei, acesta îl va iubi și îi va sluji. Dar prietenii lui tineri aveau o altă idee. Ei credeau că ar trebui să îi arate poporului cine era șeful și că ar trebui să fie mai dur cu ei chiar decât Solomon. Sfatul cui l-a ascultat? **1 Împărați 12:8.**

Alegerea lui Roboam a înfuriat poporul. Zece din seminții au spus că nu îl vor accepta ca împărat al lor și că doreau să se întoarcă la casele lor. Doar semințiile lui Iuda și Benjamin i-au rămas credincioase. Celelalte zece seminții l-au numit împărat pe Ieroboam, exact cum spusese prorocul când i-a dat lui Ieroboam zece bucăți din haina lui nouă. **1 Împărați 11:30,31.**

Din acel moment, timp de mai bine de 200 de ani, au existat două împărății separate.

Uneori erau prieteni unii cu

alții, dar alteori luptau unii împotriva altora. Acum, Israelul nu mai putea fi națiunea puternică de care avea nevoie Dumnezeu pentru a le vorbi altor națiuni despre El.

Deși, de-a lungul anilor, au fost împărați buni și răi, întotdeauna au existat oameni credincioși care au ales să Îl iubească, să se încreadă și să se supună lui Dumnezeu, indiferent ce făceau ceilalți. De obicei, cei mai mulți credincioși erau din Iuda, dar mai erau și din celelalte zece seminții. Dumnezeu îi cunoștea pe toți și El nu a renunțat niciodată la ei.

 GÂNDEȘTE-TE: Știe Dumnezeu și astăzi cine alege să Îi fie credincios și cine nu? Tu cum alegi să fii?

Studiu suplimentar: 1 Împărați 3; 4; 10–12; 2 Cronici 9; *Profeți și regi*, pp. 51–98.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

Așteptând venirea lui ISUS

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Ellen era atât de entuziasmată și de fericită! În timp ce le predica oamenilor că Isus vine în curând, William Miller le-a arătat o imagine cu chipul pe care Nebucadnețar l-a văzut în visul lui. Biblia ne vorbește despre acest vis și despre semnificația lui în Daniel capitolul 2. Tot chipul, în afară de picioare, făcea referire la împărăția care deja veniseră la putere și acum nu mai erau.

„Acum suntem în timpul picioarelor de fier și lut”, explica fratele Miller, „și, la finalul acestui vis, s-a întâmplat ceva special. Acea piatră mare care a lovit picioarele acestui chip ne vorbește despre venirea lui Isus. Cu siguranță că este aproape.”

Nu e de mirare că oamenii care Îl iubeau pe Isus cu adevărat erau fericiți.

O altă parte a profețiilor spunea că sanctuarul va fi „curățit”. Sanctuarul pe care l-a construit Moise dispăruse deja de mii de ani și la fel și frumosul templu.

Deoarece oamenii credeau că sanctuarul din profeție reprezenta lumea noastră, ei erau siguri că profeția spunea că lumea noastră avea să fie curățită prin foc la venirea lui Isus.

Cei care credeau că Isus venea curând se numeau adventiști. De ce? Pentru că „advent” înseamnă venire. Isus a venit pentru prima dată când S-a născut ca prunc cu mai bine de 2 000 de ani în urmă. Al doilea advent va fi când El vine din nou să îi ia pe urmașii Săi credincioși la cer. Așa că cei care credeau că Isus va veni curând au primit numele de adventiști.

În diferite biserici, mulți predicatori vorbeau despre venirea lui Isus și mii de oameni au ales să creadă. Dar mulți predicatori și mulți membri au ales să nu creadă. Ei, împreună cu oamenii care nu făceau

parte din nicio biserică, au râs de cei care Îl așteptau pe Isus să vină curând.

Ellen și familia ei au fost triști când pastorul lor le-a spus că nu mai puteau face parte din biserica lor. Au fost dați afară pentru că au ales să fie adventiști. Dar ei știau că nu trebuiau să renunțe la convingerile lor.

Studiind cu atenție ce scria în profeții, predicatorii adventiști au început să creadă că și ziua venirii lui Isus era prezentată foarte clar. Ei au concluzionat că Isus Se va întoarce pe 22

octombrie 1844. Peste 50 000 de oameni din locuri diferite așteptau cu nerăbdare ca El să vină în acea zi. Ellen și familia ei erau printre ei.

Familia Harmon s-a trezit devreme în acea dimineață de marți. Probabil că Ellen s-a uitat în oglindă în timp ce își pieptăna părul și și-a zis în sine ei: „În curând voi avea o altă înfățișare. Nu voi mai fi bolnavă și obosită. În sfârșit, voi fi cu Isus!”

Oamenii priveau spre cer pentru a-L zări pe Isus venind înconjurat de un nor de îngeri. În orice clipă va veni, credeau ei.

Orele au trecut. Iată că a venit și amiaza și Isus nu venise. Dar ziua nu se încheiase încă.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #7 _ 17 februarie

Dumnezeu îi poartă de grijă lui Ilie

DUMINICĂ

Când israeliții și-au dorit și ei un împărat, pro-
1 rocul Samuel le-a reamintit că nu acesta era
planul lui Dumnezeu pentru ei, să aibă un alt
împărat în afară de Dumnezeu. Astfel, fiecare națiune
avea să știe că poporul Lui se încredea în Dumnezeul
lor puternic, nu într-un om, nici într-o armată, nici în
vreun idol fără valoare. Dar acum aveau doi împărați.
Uneori amândoi se închinau la idoli. Ce situație teri-
bilă! Și tristă!

Ieroboam a devenit împărat peste zece seminții de la
nord după ce aceștia au refuzat să îl accepte pe fiul lui
Solomon ca împărat. Împărăția lui Ieroboam se numea
Israel, sau regatul de nord. Reboam, fiul lui Solomon,
locuia la Ierusalim. Împărăția lui se numea Iuda, sau
regatul de sud.

Când a devenit împărat, Ieroboam a început să
nutrească gânduri de gelozie. Ce a hotărât el să facă?
1 Împărați 12:26-30.

Așa cum le spusese Dumnezeu, unii dintre leviți
încă trăiau în mijlocul semințiilor lor, și Ieroboam a
încercat să îi convingă să fie preoți în închinarea lui
idolatră. Ce a făcut el când aceștia au refuzat? **Verse-
tul 31.**

Nu a trecut mult timp până mulți dintre leviți și alți
oameni care aleseră să Îi fie credincioși lui Dumne-
zeu s-au mutat în Iuda, unde se puteau închina Lui fără
să le fie teamă. Dar majoritatea oamenilor au ales să
rămână și majoritatea dintre ei s-au închinat idolilor lui
Ieroboam în locurile stabilite de el.

TEXT DE MEMORAT:

„Tatăl vostru știe de ce aveți trebu-
ință, mai înainte ca să-l cereți voi.”
(Matei 6:8)

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Dumnezeu a fost trist?
Crezi că El avea să renunțe să încerce să salveze
oamenii din cele zece seminții? Nu. Dumnezeu ne iubește.
Atâta timp cât nu alungăm Duhul lui Dumnezeu pentru
totdeauna și nu refuzăm să ne schimbăm alegerile greșite,
Dumnezeu nu renunță niciodată. Îți amintești de
Solomon? A renunțat Dumnezeu la el?

LUNI

După moartea lui Ieroboam, lucrurile au înce-
2 put să se înrăutățească tot mai mult în împărăția
de nord, în Israel. Fiecare împărat părea să fie la
fel de rău ca cel dinaintea lui sau chiar mai rău. Greu
găseai pe cineva care să Îl iubească pe Dumnezeu și să
asculte de Cele Zece Porunci.

După câțiva regi răi, Ahab a devenit conducător
peste Israel. Ce fel de împărat a fost el? **1 Împărați
16:30.**

Ahab era rău și s-a căsătorit cu o femeie care era la
fel ca el, rea. Ea Îl ura pe Dumnezeu și se închina la
Baal. Chiar construisese un templu pentru Baal
în Samaria, cetatea-capitală. Pretutindeni în țară

oamenii se închinau idolilor păgâni. Părea că nimeni nu mai alegea să Îi rămână credincios lui Dumnezeu.

Dar Dumnezeu nu renunțase și El știa chiar persoana potrivită care să Îl ajute. Numele lui era Ilie, unul din prorocii credincioși ai lui Dumnezeu, care trăia în munți, la est de Iordan. Dumnezeu avea un plan prin care Ilie să Îl ajute să „trezească” poporul.

Credinciosul Ilie a fost foarte tulburat și trist când a văzut că tot mai mulți oameni se închinau la idoli. El știa că nimeni nu luase în seamă avertizările trimise de Dumnezeu către ei și Ilie își dorea foarte mult ca Dumnezeu să facă ceva prin care să îi salveze pe unii dintre ei.

La momentul potrivit, Dumnezeu i-a descoperit lui Ilie planul Său, că trebuia să meargă și să îi spună împăratului Ahab ce avea să facă Dumnezeu.

Ilie știa că planul avea să îi înfurie pe Ahab și soția lui atât de mult, încât își vor dori să îl omoare. Dar Ilie se încredea în Dumnezeu; lui nu îi era frică.

 GÂNDEȘTE-TE: *Mai are Dumnezeu nevoie de bărbați și femei, de băieți și fete care sunt dispuși să fie curajoși pentru El? Ai vrea să fii și tu unul dintre ei?*

MARȚI

 Ilie știa că oamenii care se închinau la Baal credeau că zeul lor trimitea ploaie, rouă și soare. Ei nu credeau că Dumnezeu din cer avea vreo putere asupra acestor lucruri. Ce oameni nechibzuiți! Ei nu știau că Dumnezeu dădea soare, ploaie și rouă.

Dumnezeu putea face să se oprească ploaia și roua peste tot în împărăția lui Ahab. Exact acest lucru îngrozitor a spus Dumnezeu că se va întâmpla și Ilie trebuia să îi transmită lui Ahab vestea.

În drum spre Samaria pentru a-i spune lui Ahab ce urma să se întâmple, Ilie a privit spre câmpurile verzi și spre frumoasele flori, spre pădurile cu copacii lor înverzii și spre pârâul care curgea. Atunci s-a gândit cât de diferit urma să arate totul în curând.

În cele din urmă, a ajuns în Samaria. În palat, a trecut de paznici și a mers direct la locul în care se afla împăratul. Fără să-și ceară scuze pentru îndrăzneala lui, el i-a transmis împăratului mesajul. **1 Împărați 17:1.**

Apoi, de îndată ce a terminat, s-a întors, a trecut de paznici și a plecat.

Împăratul a fost uimit. Totul a fost atât de brusc.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Înainte de a putea pune vreo întrebare, Ilie dispăruse deja. De unde venise el? Cum a reușit să intre în palat? Cum a îndrăznit să spună ce a spus? Nimeni nu îi putea oferi un răspuns la vreuna din întrebările lui. Nimeni nu știa cum reușise să treacă Ilie de paznici, nici încotro o luase după ce ieșise din palat.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ceea ce i-a spus Dumnezeu lui Ilie să facă era înspăimântător. De cât curaj este nevoie pentru a face o faptă atât de vitează? Ne poate da Dumnezeu curaj când alegem să ascultăm de El?*

MIERCURI

 Când a plecat de la palat, Ilie nu știa ce dorea Dumnezeu ca el să facă în continuare. Dar știa cu certitudine că Ahab și Izabela aveau să fie atât de furioși, încât vor vrea să îl omoare. Însă Ilie era sigur că Dumnezeu urma să îi poarte de grijă.

Negreșit, de îndată ce a ieșit de la palat, Dumnezeu i-a spus exact ce să facă și unde să meargă. **1 Împărați 17:3-5.**

Dumnezeu nu uitase nici măcar unul din lucrurile de care avea nevoie Ilie. El urma să fie într-un loc sigur, unde hrana și apa îi erau asigurate în fiecare zi.

Nu a trecut mult timp până când toți și-au dat seama că situația era exact așa cum a spus Dumnezeu că va fi. Zi după zi, săptămână după săptămână nu a căzut nicio picătură de ploaie, nici chiar un strop de rouă. Parcă o cheie uriașă încuiase cerul.

Câmpiile au început să-și schimbe culoarea în maro, frunzele copacilor s-au uscat și au căzut și peste tot era numai praf când bătea vântul. Apa care curgea în pârâul din care bea Ilie era tot mai puțină, până când a ajuns doar un fir de apă. Corbii îi aduceau hrană în fiecare zi. Dar ce s-a întâmplat în cele din urmă cu pârâiașul? **Versetul 7.**

Ilie nu a fost îngrijorat, el știa că Dumnezeu îi purta de grijă. Așa și era. Ce i-a spus El lui Ilie să facă în continuare? **Versetele 8, 9.**

Când a ajuns în cetate, iată că acolo era o văduvă; el i-a vorbit politicos. **Versetele 10, 11.**

Văduva credea că Dumnezeul Israelului era Dumnezeu adevărat. Din totdeauna ea a fost amabilă cu străinii. Acum era sinceră cu Ilie. **Versetul 12.**

Ce a spus Ilie și cum a arătat văduva că a ales să se încreadă în Dumnezeu, deși ea își folosea puțină mâncare pe care o mai avea? **Versetele 13–16.**

GÂNDEȘTE-TE: Deoarece văduva a ales să se încreadă în

Dumnezeu și să împartă puțină mâncare pe care o mai avea, ea a salvat trei vieți. Cine erau aceștia? A dărui altora Îi aduce bucurie lui Dumnezeu?

JOI

5 Într-o zi, în timp ce Ilie stătea la văduva cea amabilă, s-a întâmplat ceva foarte rău. Băiețelul văduvei s-a îmbolnăvit foarte tare și a murit. Văduva a fost copleșită de durere, la fel și Ilie. Dumnezeu făcuse o minune mare pentru ei în fiecare zi, încât să poată supraviețui în timpul foametei. Dar acum băiețelul murise.

Văduva credea că probabil Dumnezeu o pedepsea pentru vreo faptă rea. Dar Ilie știa că Dumnezeu nu este așa. El l-a luat pe băiețel din brațele mamei lui, l-a dus în camera de sus și, cu blândețe, l-a pus pe pat. Apoi s-a rugat ca Dumnezeu să facă o minune și să îi redea viața.

La început, nu s-a întâmplat nimic. Ilie a continuat să se roage. Apoi băiețelul și-a deschis ochii. Probabil că a și căscat, de parcă tocmai se trezise. Poate chiar s-a întrebat de ce era în camera lui Ilie. Atunci Ilie l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru extraordinara minune făcută. Probabil că a zâmbit în timp ce a luat băiețelul în brațe și l-a dus înapoi la mama lui. **1 Împărați 17:22,23.**

Văduva deja se încredea în Dumnezeu. Acum Îl iubea și se încredea în El și mai mult. Știa că Ilie era cu adevărat slujitorul Său special. **Versetul 24.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Într-o zi, curând, Isus va chema mulți copii și adulți care acum dorm în morimintele lor și le va spune că este momentul să se trezească. Nu va fi un lucru minunat?

VINERI

6 Nimeni din Israel nu a crezut că se va întâmpla ce spusese Ilie despre ploaie. Preoții lui Baal le-au spus tuturor să nu se îngrijoreze. Ei au spus că Baal era responsabil de ploaie, rouă și soare și că Baal nu Îl va lăsa niciodată pe Dumnezeu să facă ce a spus Ilie că va face și că, în curând, toți vor ști că Baal era mult

mai puternic decât Dumnezeu.

Pentru o vreme, nimeni nu s-a îngrijorat. Dar zilele treceau, apoi săptămânile, apoi lunile. Apoi a trecut un an. Și încă un an. Tot nu plouase.

Deja toți erau îngrijorați și preoții cei răi erau înnebuniți. S-au rugat mai tare și au adus tot mai multe jertfe pe altarul lui Baal. Dar nimic nu s-a schimbat.

În al treilea an, iarba dispăruse cu totul, copacii erau goi și hrana era din ce în ce mai puțină. Oamenii și animalele mureau de foame. Izabela era furioasă. Acum Îl ura pe Dumnezeu mai mult decât oricând. Ea i-a omorât pe toți profeții Lui pe care i-a putut găsi.

Izabela, Ahab și preoții erau absolut siguri că lucrurile îngrozitoare care li se întâmplau erau din cauza lui Ilie. Chiar și poporul credea acest lucru. Ahab trimisese oameni să îl vâneze pretutindeni. Chiar i-a obligat pe împărații celorlalte națiuni să îi promită că îi vor spune dacă îl găsesc.

1 Împărați 18:10. Cât de mult își doreau Ahab și nelegiuita lui soție să pună mâna pe Ilie!

Părea că nimeni nu își dădea seama că tot ce se întâmpla era din cauza lor. Ei continuau să creadă că Baal îi putea salva trimițând ploaia de care aveau atâta nevoie.

GÂNDEȘTE-TE: De ce crezi că a îngăduit Dumnezeu foametea? Ai fost pedepsit vreodată pentru a-ți aminti că trebuie să ascuți? Povestește o ocazie.

Studiu suplimentar: 1 Împărați 12:26-33; 16:29-34; 17:1-24; *Profeți și regi*, pp. 99–137.

COLȚUL CU POVEȘTI

Viziune într-un lan de porumb

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Minutele treceau unul câte unul și credincioșii adventiști continuau să spera că Isus va veni. Dar El nu a venit. Și ah, cât de dezamăgiți au fost ei! Ellen și familia ei au plâns. Ce s-a întâmplat? De ce nu a venit? Biblia spune întotdeauna adevărul și Isus Își ține întotdeauna cuvântul.

Acum trebuiau să se întoarcă din nou la casele și la locurile lor de muncă. Cei care nu crezuseră că Isus Se va întoarce au râs și și-au bătut joc de ei.

Mulți dintre cei dezamăgiți au hotărât să nu se mai încreadă în Biblie. Alții s-au bucurat în taină că Isus nu S-a întors; încă iubeau lucrurile acestei lumi. Dar unii s-au gândit că probabil greșiseră ei undeva, așa că au hotărât să se roage și să studieze Biblia cu și mai multă sârguință.

Dimineața următoare, imediat după marea dezamăgire, Hiram Edson, unul din credincioșii adventiști, vorbea cu prietenul lui. „Haide să mergem să studiem și să ne rugăm împreună cu prietenii noștri”, a spus el.

Au trecut printr-un lan de porumb ca să nu se întâlnească pe drum cu oameni care să râdă de ei. În timp ce mergeau, Hiram s-a oprit dintr-odată și a privit spre cer. Gândul i-a zburat spre marele sanctuar din cer. Oare acela era sanctuarul despre care a spus Isus că va fi curățit? Poate că nu pământul era sanctuarul care trebuia curățit. Hiram știa că acest gând venise de la Isus și a împărtășit gândul și cu alți credincioși.

La început, credincioșii se întrebau cum era posibil ca ceva din sanctuarul din cer să aibă nevoie de curățire. Dar, pe măsură ce au continuat să studieze, ei au descoperit că sanctuarul construit de Moise și toate lucrurile pe care preoții le-au făcut în sanctuarul de pe pământ au fost pentru a ne ajuta să înțelegem marele sanctuar din cer.

© Little Folk Visuals

Ei știau că atunci când oamenii mergeau la sanctuar pentru a-și mărturisi păcatele și pentru a aduce mielul de jertfă, ei de fapt arătau că se încredeau în Isus să îi ierte și să moară în locul lor. Când sângele mielului era dus în sanctuar, păcatele lor erau șterse cu totul. O dată pe an avea loc un eveniment numit Ziua Ispășirii. Ceremonia din acea zi arăta că sanctuarul din cer urma să fie curățit prin ștergerea păcatelor celor credincioși lui Dumnezeu.

Ei au descoperit că data din octombrie 1844 era corectă, dar că evenimentul pe care îl așteptau în acea zi era greșit. În loc să vină pe pământ în acea zi, Isus a intrat în Sfânta Sfintelor, pentru a începe judecata celor ale căror cărți sunt acolo. Cei care și-au mărturisit păcatele și au ales să asculte de Isus vor fi pentru totdeauna cu El când El va veni să îi ia la cer. Apocalipsa 14:6,7.

Credincioșii adventiști și-au amintit cât de siguri au fost ucenicii că Isus urma să devină împărat și cât de dezamăgiți au fost când El a murit. Asemenea ucenicilor, credincioșii adventiști nu înțeleseseră profețiile.

Acum suntem în adevărata Zi a Ispășirii, când sunt judecați toți ale căror cărți se află în Sfânta Sfintelor din sanctuarul ceresc. Această judecată a început în ziua despre care credincioșii adventiști credeau că este ziua în care Isus Se întorcea în această lume. Daniel 7:9,10.

Acum, credincioșii adventiști știau că trebuiau să avertizeze întreaga lume să fie pregătită să Îl întâlnească pe Isus când judecata se va încheia. Isus i-a dat o viziune lui Ellen pentru a ajuta poporul advent, deci și pe noi, să înțeleagă cum să fie pregătit să meargă cu Isus când El va veni. (Va urma)

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #8 _ 24 februarie

Muntele Carmel

DUMINICĂ

Încă nu plouase! Nu a fost nici măcar rouă! Toți erau siguri că Ilie era de vină. Nelegiuirii Ahab și Izabela au trimis oameni să îl caute peste tot, pentru că voiau să îl omoare. Dar el era în siguranță în casa văduvei.

Apoi, într-o zi, Dumnezeu i-a spus lui Ilie că sosise timpul pentru următoarea parte a planului. Așa că a plecat din casa văduvei și a pornit pe drumul prăfuit care duce la Samaria. Cam în aceeași vreme, Ahab și slujitorul lui, Obadia, plecau de la palat ca să încerce să găsească apă pentru animalele împăratului. **1 Împărați 18:1-5.**

Obadia era un urmaș credincios al lui Dumnezeu. El ocrotise 100 din prorocii lui Dumnezeu ca să nu fie omorâți de împărăteasa Izabela. Acum, el și Ahab făcuseră un plan de căutare a apei. Obadia mergea pe același drum ca Ilie, doar că nu știa. **Versetul 6.**

Imaginează-ți cât de șocat a fost Obadia când s-a întâlnit cu Ilie. Cu greu putea crede ce-i vedeau ochii. Ba mai mult, ceea ce i-a spus Ilie să facă l-a speriat și mai mult. **Versetele 7, 8.**

Cum putea Obadia să îndrăznească să asculte? Dacă Ilie nu mai era acolo până îl găsea el pe Ahab și îl aducea înapoi? Dacă s-ar fi întâmplat acest lucru, Ahab l-ar

TEXT DE MEMORAT:

„Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi izbăvi, iar tu Mă vei proslăvi!”
(Psalmii 50:15)

fi putut omorî. Dar când Ilie i-a promis că nu va pleca, Obadia a pornit în căutarea împăratului. **Versetul 16.**

Când Obadia i-a spus lui Ahab că Ilie voia să îl vadă, a fost rîndul lui Ahab să rămână uimit. Numai-decât șocul s-a transformat în teamă. Dacă Ilie voia să îi spună că asupra țării urma să se abată ceva și mai rău? Până când el și garda lui de paznici au ajuns la Ilie, cu greu s-a mai putut gândi la ce să spună.

 GÂNDEȘTE-TE: De ce a fost Ilie atât de curajos, știind că Ahab a făcut tot posibilul să îl găsească și să îl omoare?

LUNI

Obadia l-a condus pe împăratul Ahab la Ilie și acum cei doi stăteau față în față, privindu-se în ochi. Ahab era foarte speriat. Soldații lui probabil se întrebau de ce nu le poruncise să îl omoare pe Ilie. Ce a spus împăratul și cum i-a răspuns Ilie? Tu ai fi fost la fel de curajos să spui ce a spus Ilie? **1 Împărați 18:17,18.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Ilie i-a răspuns de îndată de parcă ar fi fost împărat. Când i-a spus lui Ahab ce trebuia să facă, Ahab nu a îndrăznit să nu asculte. **Versetele 19, 20.**

Imediat, Ahab a trimis veste peste tot ca oamenii să meargă pe muntele Carmel. Toți știau că urma să se întâmple ceva special dacă Ilie era acolo. Sute de preoți ai lui Baal urmau să fie acolo. Cu toții s-au strâns

devreme, pentru că nu voiau să piardă nimic și s-au așezat într-un loc din care puteau urmări cu ușurință tot ce se întâmpla.

Pe munte erau altare pentru închinarea la Baal. Acolo mai era un altar unde obișnuiau să aducă jertfe Dumnezeului cerului. Dar acest altar era dărâmat și nu mai fusese folosit de multă vreme.

Cu toții au păstrat tăcerea în timp ce Ilie a pășit și a început să le vorbească cu glas puternic, clar. Ilie era singurul de acolo de partea lui Dumnezeu. Acum era momentul ca poporul să aleagă de ce parte era. Ce a spus el? **Versetele 21, 22.**

 GÂNDEȘTE-TE: Doar Ilie Îi era credincios lui Dumnezeu acolo, în acea zi. Te-ai simțit vreodată singur când ceilalți copii au făcut un lucru rău și tu ai ales să nu te alături lor? Îți este Dumnezeu alături în astfel de situații?

MARȚI

3 Toți cei adunați pe muntele Carmel erau entuziasmați. Cum puteau să hotărască ce tabără era mai puternică? Trebuiau să își bazeze hotărârea pe reguli, și acestea trebuiau să fie corecte.

Când Ilie i-a spus poporului care erau regulile, cu toții au fost de acord că erau drepte. **1 Împărați 18:23,24.**

Ilie le-a spus preoților lui Baal să își aducă ei mai întâi jertfele și așa au și făcut. **Versetele 25, 26.**

Ilie urmărea cu atenție. De fapt, el nu a îndrăznit să își ia privirea de la ei nici măcar pentru o clipă. El știa că acei preoți nelegiuți voiau să încerce cumva să aprindă focul sub jertfa lor. De fapt, cu toții priveau atenți.

Competiția a început dimineața devreme. Orele au trecut una după cealaltă și preoții au devenit tot mai neliniștiți, înconjurând altarul și rugându-l pe Baal să răspundă rugăciunii lor. La prânz, Ilie i-a necăjit în timp ce continua să îi urmărească cu atenție. **Versetele 27, 28.**

Totul a mers mai departe, situația înrăutățindu-se. Acum, hainele preoților erau pline de sânge și chiar și pe jos era sânge. Dar tot nu reușiseră să facă să coboare foc, nici nu găsiseră o metodă de a aprinde focul neobservați. În cele din urmă, și-au dat seama că era în zadar să mai continue. Erau cu totul epuizați. Dezamăgiți și mânioși, s-au văzut nevoiți să renunțe. **Versetul 29.**

Acum era rândul lui Ilie. Ce urma să se întâmple de această dată?

 GÂNDEȘTE-TE: Ce fel de îngeri au fost acolo în acea zi? Ce fel de îngeri sunt întotdeauna prezenți atunci când luăm hotărâri? Nu ar trebui să ne amintim acest lucru?

MIERCURI

4 Acum sosise rândul lui Ilie. Ce a făcut imediat după ce i-a chemat pe oameni să se apropie și mai mult? **1 Împărați 18:30,31.**

Ilie a pregătit totul pentru jertfă. Apoi a făcut un lucru pe care nu l-a cerut preoților lui Baal să îl facă pentru jertfa lor. Ce anume? **Versetele 33–35.**

Nu te întrebi de unde au făcut rost de atâta apă? De fapt, în marea din apropierea lor era foarte multă apă sărată.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

s-a întâmplat după ce Ilie și-a încheiat rugăciunea? **Versetele 36–38.**

Parcă și tu poți vedea și auzi, nu-i așa? Focul a coborât din cer asemenea unui fulger. Jertfa, apa și chiar și pietrele au dispărut. Oamenii erau îngroziți. Căzând la pământ, ei și-au acoperit fața, fiindu-le teamă că focul îi va distruge și pe ei. Ce au recunoscut cu toții? **Versetul 39.**

Ilie nu a zăbovit nicio clipă. Poporul a recunoscut că „Domnul este adevăratul Dumnezeu!” Dar preoții cei răi nu au recunoscut acest lucru. Ei nu erau de partea lui Dumnezeu. Ilie a știut că nu trebuia să li se permită să ispitească poporul să se întoarcă la închinarea la Baal. Ce a poruncit chiar atunci? **Versetul 40.**

 GÂNDEȘTE-TE: Planul lui Dumnezeu de a-și trezi poporul a funcționat, nu-i așa? Ești bucuros că Ilie a continuat să se încreadă și să asculte de El? Crezi că Dumnezeu are nevoie de oameni ca Ilie și astăzi,

oameni care să ajute poporul Lui să nu mai meargă pe calea lui Satana și să aleagă să se întoarcă pe calea Lui?

JOI

5 Încă nu se vedea niciun nor pe cer. Era la fel de cald, la fel de mult praf și la fel de uscat ca înainte. Dar Ilie își făcuse partea. Acum era timpul ca Dumnezeu să își facă partea Lui, și Ilie știa că o va face. Ce i-a spus lui Ahab să facă? **1 Împărați 18:41.**

Ahab mânca, dar Ilie nici măcar nu se gândea la mâncare. El știa că acum era timpul pentru ploaie. Ce a făcut el? **Versetul 42.**

Cu puțin timp înainte, poporul „a căzut cu fața la pământ” când a văzut foc venind din cer ca răspuns la rugăciunea lui Ilie. Acum Ilie era cu fața între genunchi, cerându-I smerit lui Dumnezeu ca de această dată să trimită ploaie. Ce i-a spus slujitorului său după o vreme? **Versetul 43.**

Ilie a continuat să se roage și să își trimită slujitorul să se uite la cer. De fiecare dată, slujitorul se întorcea cu același raport: nu sunt nori. Și de fiecare dată, Ilie continua să se roage. El știa că Dumnezeu îl folosea să facă o lucrare măreață. De asemenea, știa că el însuși nu avea nicio putere. Dar continuând să se roage, el s-a simțit tot mai neimportant. Când l-a trimis pe slujitor a șaptea oară, Ilie a văzut că el nu era nimic și că Dumnezeu era totul. Ce s-a întâmplat de această dată? **Verse-tul 44.**

Ilie știa că Dumnezeu răspundea rugăciunilor lui. Ce furtună era pe punctul de a lovi! Ploua atât de tare, încât Ahab nu putea vedea în față din cauza întunericii și era cam la treizeci și doi de kilometri de casa lui, în Izreel. Ce a făcut Ilie pentru Ahab? Ce exemplu uimitor a dat Ilie cu privire la respectul față de conducători, chiar dacă aceștia sunt vrăjmașii noștri și ne urăsc! **Versetele 45, 46.**

 GÂNDEȘTE-TE: Norul pe care l-a zărit slujitorul pe cer era mare sau mic? Cum a fost credința

lui Ilie, mare sau mică? Pe măsură ce învățăm să ne încredem în Dumnezeu, credința noastră va crește și ea?

VINERI

6 Trăsura lui Ahab a trecut în grabă pe porțile Izreelului către palatul său, dar Ilie a hotărât să rămână afară, lângă zidul cetății. El s-a învelit în haina lui, s-a întins jos pe pământ și a adormit.

Ajuns la palat, Ahab i-a povestit Izabelei cele întâmplate în acea zi.

Ascultând ce îi spunea, ea s-a înfuriat tot mai mult. În loc să recunoască cât de neajutorat și inutil era Baal, ea acum s-a mâniat și mai tare pe Ilie. Era hotărâtă să se asigure că el era ucis, chiar dacă era ultimul lucru pe care îl făcea. Chiar i-a transmis un mesaj în care i-a spus acest lucru. **1 Împărați 19:1,2.**

Probabil că solul a trebuit să îl scuture puțin pe Ilie ca să se trezească. Preț de câteva secunde, el a fost foarte confuz. Unde se afla? Ce se întâmpla? Dintr-odată, mesajul solului l-a alarmat. Urma să fie ucis. A sărit în picioare, și-a trezit slujitorul și a început să fugă pentru a-și scăpa viața. **Versetele 3, 4.** După modul în care Dumnezeu îi demonstrase de atâtea ori că îi poate purta de grijă și după tot ce se întâmplase în acea zi, nu ți se pare ciudat că Ilie a ales să fugă? Nu era Dumnezeu la fel de puternic în acea noapte cum a fost și în acea zi? Ba da.

Nu uita, Satana pierduse o bătălie importantă în acea zi. El îl ura pe Ilie mai mult decât Ahab și Izabela și dorea să îl distrugă la fel de mult ca ei. A profitat de oboseala lui Ilie și de cât de dezamăgit era acum. Era clar faptul că Ahab și Izabela încă nu se schimbaseră.

Când Ilie a fugit, Satana probabil că și-a bătut joc de Dumnezeu și a râs. Dar încă îl iubea Dumnezeu pe Ilie? Fără îndoială că îl iubea.

 GÂNDEȘTE-TE: Citește primele câteva cuvinte din **Iacov 5:17** despre Ilie. Cu alte cuvinte, Ilie a fost la fel ca noi. A greșit și el. Dar l-a iubit pe Dumnezeu din toată inima și Dumnezeu l-a iubit pe el. Crezi că Dumnezeu avea să îl părăsească?

Studiu suplimentar: 1 Împărați 18; *Profeți și regi*, pp. 137–160.

COLȚUL CU POVEȘTI

Viziune despre cer

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Într-o dimineață după marea dezamăgire, Ellen și câțiva dintre prietenii ei se rugau și aveau părtașie unii cu alții. Dintr-odată, lui Ellen i s-a părut că se ridică tot mai mult în văzduh, cu mult peste lumea aceasta. Ea s-a întors să se uite la lume, sperând să vadă poporul advent. Dar nu l-a putut zări.

„Privește din nou și privește puțin mai sus”, s-a auzit un glas.

Când Ellen s-a uitat, a văzut o cale lungă, dreaptă și îngustă deasupra lumii. Poporul advent era pe acea cale și Isus era în fața lor, conducându-i spre frumoasa cetate care era la finalul căii.

Ellen a văzut o lumină puternică în spatele poporului. Aceasta le lumina calea, pentru ca poporul care pășea spre cetate să poată vedea drumul și să nu se împiedice și să cadă înapoi în lume. Care era semnificația luminii puternice din spatele lor?

Un înger i-a spus lui Ellen că lumina aceea puternică era predicarea. Aceasta îi ajuta pe oamenii din întreaga lume să se pregătească pentru venirea lui Isus.

Ziua în care poporul advent aștepta întoarcerea lui Isus era de fapt începutul Zilei Ispășirii în Sfânta Sfintelor din sanctuarul ceresc. Începând de la Abel, primul om care a murit, Isus hotărăște, sau judecă, cine va fi gata să meargă cu El când Se va întoarce. Biblia numește acel timp „ceasul judecății Lui.” Poporul advent credea că era ziua în care Isus urma să Se întoarcă pentru a curăți lumea și a o face nouă. Dar s-au înșelat.

Îngerul i-a spus lui Ellen: „Dacă adventiștii care sunt pe cale își vor ține privirea ațintită spre Isus, ei vor ajunge în siguranță în cetate.”

Privind spre popor, Ellen i-a văzut pe unii oameni de pe cale că au obosit și au început să se plângă.

„Cetatea este prea departe. Am crezut că deja vom fi acolo”, au spus unii. „Am obosit”, s-au plâns alții. Atunci Isus Își întindea brațul pentru a-i încuraja și a-i înveseli și o rază minunată de lumină strălucea asupra lor. Cei care au ales să fie credincioși au fost bucuroși când El a făcut acest gest.

Dar alții au hotărât că, de fapt, în urma lor nu era nicio lumină. Ei au hotărât că erau pe calea greșită și au încetat să mai privească la Isus și la frumoasa cetate. Când au făcut acest lucru, lumina nu a mai strălucit la

picioarele lor. Ei au căzut de pe cale în lumea întunecată și rea de sub ei. Cât de trist! Ei nu au putut intra în cetate. În viziune, Ellen a mers alături de poporul credincios în frumoasa cetate. Ah, cât de minunată era!

Acea viziune a ajutat-o pe Ellen să înțeleagă de ce Isus a permis ca așteptătorii credincioși să fie dezamăgiți. Alegerile poporului după acea dezamăgire au arătat cum erau ei de fapt. Alegerile lor au arătat câți dintre ei aveau încredere că studierea Bibliei le va arăta multe lucruri pe care înainte nu le știau. La fel ca ucenicii cu mult timp în urmă, credința acelor adventiști era acum mai puternică decât înainte de teribila dezamăgire.

Când le-a spus și altora despre viziune, Ellen a știut că Isus o folosea să fie un ajutor pentru El.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #9 _ 2 martie

Elisei acceptă chemarea lui Dumnezeu

DUMINICĂ

1

Ce s-a întâmplat înainte? Curajosului și viteazului Ilie i s-a făcut teamă și a fugit să se ascundă de Izabela.

Ziua aceea petrecută pe muntele Carmel a fost una dintre cele mai entuziasmante zile pe care și-o puteau aminti. Toți știau că Baal nu avea nicio putere. Preoții nelegiuți știau și ei acest lucru, dar acum acești preoți dispăruseră.

Apoi a venit ploaia. De fapt, ploaia atât de tare, încât Ahab nu a putut vedea nimic din trăsura lui în drumul spre casă. Dumnezeu i-a dat putere lui Ilie să fugă înaintea lui Ahab și să îl călăuzească treizeci și doi de kilometri înapoi la palat. Acum Ilie fugea din nou, dar de această dată, fugea din cauză că se temea. De ce? Nu mai putea Dumnezeu să îl protejeze?

Ilie și-a lăsat slujitorul în urmă și acum alerga grăbit de unul singur. Într-un final, s-a oprit să se odihnească sub un copac. El a fost foarte descurajat. De fapt, pur și simplu își dorea să moară. Ce rost mai avea să trăiască? El sperase din toată inima că Ahab avea să fie suficient de curajos să îi spună Izabelei că, din acel moment, el se va închina lui Dumnezeu. Dar nu s-a întâmplat acest lucru. Nimic nu s-a schimbat.

Nu a trecut mult și a adormit. Când cineva l-a atins ușor pe umăr, el a sărit, gata să o ia din nou la fugă. Ilie era sigur că oamenii Izabelei l-au găsit. Dar cel care stătea plecat înaintea lui avea o față și o voce blânde. Probabil Ilie a avut impresia că visa, pentru că a făcut tot ce i s-a spus să facă. **1 Împărați 19:5,6.**

© David Tank

TEXT DE MEMORAT:

„Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale.” (Eclesiastul 12:1)

GÂNDEȘTE-TE: Te-ai simți și tu la fel ca Ilie dacă ai ști că cineva îți dorește moartea și te-ai simți singur, foarte obosit și înfometat? Dar oare el era singur? Dacă am ales să fim ai lui Dumnezeu, suntem vreodată singuri?

LUNI

2

Ilie încă era epuizat. Doar alergase kilometri întregi. După acea masă bogată, el a adormit din nou. Apoi s-a trezit încă o dată la atingerea aceea blândă pe umăr. Din nou, înaintea ochilor lui era aceeași față blândă. **1 Împărați 19:7.**

Ilie a mâncat din nou. Apoi Dumnezeu a făcut o minune. Ilie urma să parcurgă o distanță foarte mare. Câte zile l-a ținut acea mâncare? **Versetul 8.**

La sfârșitul călătoriei lui, Ilie era la zeci de kilometri depărtare de Izabela și Ahab. Horeb este o altă denumire pentru Sinai. El era chiar în locul în care, cu mulți ani înainte, Dumnezeu dăduse poporului Său Cele Zece Porunci după ce i-a scos cu bine din Egipt. Acum Ilie era acolo, ascuns în siguranță într-o peșteră. Dumnezeu nu l-a părăsit nici măcar o clipă.

Când Dumnezeu i-a vorbit, Ilie I-a povestit ce simțea. **Versetele 9, 10.**

Ilie avea nevoie să știe că Dumnezeu nu folosește întotdeauna metode uimitoare pentru a-Și împlini planurile. Putem recunoaște că Dumnezeu este puternic și că ceea ce spune El întotdeauna se dovedește a fi adevărat. Chiar și Satana știe acest lucru. Dar, la final, alegerea noastră de a asculta de glasul Duhului Său Sfânt care ne vorbește ne va ajuta să nu dăm ascultare ispitelor lui Satana și să-I fim credincioși lui Dumnezeu. Puterea Lui ne ajută să ascultăm. Singuri nu am putea asculta niciodată, indiferent cât de mult am încerca. Cum l-a ajutat Dumnezeu pe Ilie să înțeleagă acest lucru? **Versetele 11, 12.**

Acum Ilie era smerit. Dar încă simțea că nimeni altcineva nu dorea să asculte de Dumnezeu, chiar dacă el făcuse tot posibilul. **Versetele 13, 14.**

 GÂNDEȘTE-TE: Tu înveți să te supui glasului iubitor al lui Dumnezeu când vorbește minții tale prin Duhul Sfânt?

MARȚI

3 În acea noapte, când solul i-a spus lui Ilie că Izabela voia să îlucidă, el a uitat că Dumnezeu îl ocrotise deja de atâtea ori, nu-i așa? Dacă nu ar fi fugit, Dumnezeu l-ar fi ocrotit din nou. Mai mult decât oricând, poporul ar fi cunoscut cât de minunat este Dumnezeu și acest lucru i-ar fi ajutat să continue în hotărârea luată pe muntele Carmel.

Ilie încă Îl iubea pe Dumnezeu și Îi era credincios. Desigur, Dumnezeu nu a încetat niciodată să îl iubească. Acum El i-a spus lui Ilie că urma să îl unșă pe un alt bărbat, Elisei, să îi ia locul ca profet cândva în viitor.

Credeți că i-ar fi fost greu lui Ilie să fie gelos știind că cineva îi va lua locul? Nu, dar el nu a fost gelos.

Numaidecât a pornit în căutarea lui Elisei. Pe drum, totul arăta diferit față de cum arăta cu doar câteva săptămâni în urmă. Pârâiele erau pline de apă și totul era verde și creștea din nou. Unde l-a găsit Ilie pe Elisei și ce făcea el? **1 Împărați 19:19.**

Familia lui Elisei avea

bogății. Ei făceau parte din poporul despre care Dumnezeu a spus că I-a rămas credincios. Elisei era liniștit și blând, dar la nevoie putea fi un conducător puternic.

Elisei lucra la câmp împreună cu slujitorii lui când a trecut Ilie pe lângă el. Ilie și-a pus haina peste umerii lui Elisei, dar a continuat să meargă mai departe. Probabil că Elisei a fost surprins, dar știa ce înseamnă acest gest și a pornit în grabă după Ilie. El era gata să asculte, dar dorea ca mai întâi să facă un lucru. Ce anume? **Versetul 20.**

Ți se pare ciudat răspunsul lui Ilie? Măine vom afla ce însemna și ce a făcut Elisei.

GÂNDEȘTE-TE: Nu este Dumnezeu un Dumnezeu uimitor? Nu ești bucurat că El ne iubește așa cum l-a iubit și pe Ilie?

MIERCURI

4 Ilie dorea ca Elisei să știe că trebuia să aleagă fie să asculte de chemarea lui Dumnezeu și să lucreze pentru El toată viața lui, fie să stea acasă cu părinții lui. Oare ascultarea de Dumnezeu era mai

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

importantă decât a rămâne în casa lui confortabilă? Ce a făcut el? **1 Împărați 19:21.**

Elisei era mai tânăr decât Ilie și i-a fost un mare ajutor. De ase-

menea, el a fost un elev bun și a învățat multe lucruri lucrând împreună. Majoritatea școlilor profeților pe care Samuel le înființase cu ani în urmă fuseseră închise, dar Ilie le deschisese din nou.

Într-o zi, după câțiva ani în care au lucrat împreună, Ilie a încercat să îl lase pe Elisei în urmă, spunându-i că Dumnezeu îi poruncise să meargă la școala de la Betel. Ilie cunoștea planul lui Dumnezeu pentru el, dar nu știa că Elisei și elevii de la școală cunoșteau și ei planul. Ce a spus Elisei? **2 Împărați 2:2,3.**

Același lucru s-a întâmplat și la școala de la Betel, și la școala din Ierihon. **Versetele 4, 5.**

Elisei nu voia să se despartă de Ilie mai devreme decât era necesar. Când Ilie i-a spus să rămână la Ierihon cât el mergea la râul Iordan, Elisei i-a dat același răspuns. **Versetul 6.**

GÂNDEȘTE-TE: Elisei i-a fost credincios lui Ilie și lui Dumnezeu. După ce a ales să lucreze pentru Dumnezeu, el nu s-a mai răzgândit niciodată. Pe măsură ce înveți să lucrezi pentru Dumnezeu, vrei să fii atât de

credincios, încât El să Se poată încrede în tine la fel cum S-a încrezut în Elisei?

JOI

Unii din elevii de la școala din Ierihon au mers după Ilie și Elisei pe drumul lor spre râul Iordan. Ei doreau să știe ce urma să se întâmple. Îți poți imagina ce simțeau în timp ce priveau? **2 Împărați 2:7,8.**

Era asemănător cu ceea ce se întâmplase cu mult timp în urmă, când poporul lui Dumnezeu trecuse același râu spre Canaan. După ce Ilie și Elisei au trecut Iordanul pe uscat, apa și-a revenit la normal, așa că studenții nu i-au mai putut urma pe cei doi profeți.

Dar ei au hotărât să aștepte acolo lângă râu. Ce și-au spus unul celuilalt în timp ce Ilie și Elisei au continuat să meargă? **Versetul 9.**

Elisei era foarte smerit. Cum putea să îl înlocuiască pe Ilie? El a simțit că va avea nevoie de mai mult din Duhul lui Dumnezeu decât a avut Ilie. Ce i-a spus Ilie? **Versetul 10.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Apoi, s-a întâmplat. **Versetele 11, 12.**

Ah, cât își dorea Elisei să nu trebuia să se întoarcă la lucrul lui fără Ilie! Acum era

singur. Sau nu? Când s-a întors la râul Iordan, a descoperit că nu era singur. Dumnezeu era chiar acolo. Cine a văzut ce s-a întâmplat? **Versetele 13–15.**

Chiar atunci, fiii prorocilor și-au arătat respectul pentru noul proroc. Dar ei voiau să fie siguri că Ilie chiar dispăruse. Elisei le-a spus că nu aveau de ce să se îndoiască, dar ei au insistat. Ei credeau că poate Dumnezeu îl ascunsese undeva. **Versetele 16–18.**

GÂNDEȘTE-TE: Ceea ce s-a întâmplat cu Ilie se aseamănă cu ce se va întâmpla cu cei care vor fi în viață la a doua venire a lui Isus. Ce s-a întâmplat cu Moise se aseamănă cu ce se va întâmpla cu cei care vor muri înainte de întoarcerea lui Isus. Oricum, dacă alegem să ne încredem și să ascultăm la fel ca Moise și Ilie și dacă

ne rugăm ca Dumnezeu să ne ierte atunci când păcătăm, curând vom merge cu toții acasă într-o frumoasă trăsură cu îngeri, la fel ca Ilie. Ai vrea să fii și tu în acea trăsură?

VINERI

Elisei a fost numit adesea prorocul minunilor, pentru că Dumnezeu a făcut foarte multe minuni prin el. Două dintre ele au avut loc la scurt timp după ce Ilie a fost luat la cer.

Pentru o vreme, Elisei a rămas la Ierihon, să ajute școala de acolo. Într-o zi, câțiva bărbați din cetate i-au relatat o problemă pe care o aveau cu apa. Nu era bună de băut și nici pentru plante, să le ajute să crească. Ce le-a spus Elisei să facă? **2 Împărați 2:20,21.**

Din Ierihon, Elisei a mers la Betel, unde era o altă școală. Ce s-a întâmplat pe drumul spre Betel? **Versetul 23.**

Acei copii nu erau foarte educați. Ei

rădeau de faptul că Dumnezeu l-a luat pe Ilie la cer, dar au râs și de capul chel al lui Elisei. Elisei știa că nu trebuia să le permită copiilor să se comporte astfel. Dacă le permitea, alții aveau să le urmeze exemplul. **Versetul 24.**

De atunci înainte, copiii nu au mai fost nepoliticoși cu Elisei. Deși era fost bun și amabil, Elisei putea fi și hotărât la nevoie.

GÂNDEȘTE-TE: Din cauză că părinții acelor copii nu îl respectau pe Dumnezeu sau pe prorocii Lui, ei nu i-au învățat nici pe copiii lor să îl respecte pe Dumnezeu. E posibil ca Dumnezeu să trimită urși ca să ne dea o lecție dacă alegem să fim nepoliticoși și nerespectuoși? Nu. Dar această relatare este în Biblie ca noi să știm ce crede Dumnezeu despre aceste lucruri. Aude Dumnezeu cum vorbim unii cu ceilalți, cu adulții și cu slujitorii lui Dumnezeu? Observă El cum ne comportăm în casa Lui de închinare? Ești bucuros că părinții tăi te-au învățat să fii politicoși și respectuoși?

Studiu suplimentar: 1 Împărați 19; 2 Împărați 2; *Profeți și regi*, pp. 160–189; 217–237.

COLȚUL CU POVEȘTI

Ridicând o Biblie grea

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Din cauza accidentului, Ellen era încă foarte slăbită și adesea era bolnavă. Nu putea face plimbări lungi și nici nu putea duce ceva greu. Noaptea îi era greu să respire dacă nu avea la spate multe perne, care o făceau să stea aproape în șezut. Dar când i-a dat viziunile, Isus i-a dat și o putere specială. Uneori a făcut lucruri pe care doar un bărbat puternic le-ar fi putut face.

Într-o ocazie, Isus i-a dat o viziune lui Ellen în timp ce familia ei era la altar. Ea s-a ridicat și a mers spre locul în care era pusă Biblia mare, de familie. Aceasta cântărea 8 kilograme, dar ea a ridicat-o cu mare ușurință și apoi a ținut-o sus în mâna stângă.

„Ellen nu va putea ține Biblia mult timp. Este prea grea”, a spus unul din membrii familiei privind-o.

„Când Ellen nu este în viziune, nici măcar nu poate ridica acea Biblie”, a spus mama ei. „Probabil că Isus îi dă putere specială.”

Ellen a continuat să țină Biblia cea grea în mâna stângă în timp ce s-a plimbat liniștită în jurul camerei mai mult de treizeci de minute. Nici măcar un bărbat puternic nu ar fi putut-o ține mai mult de două minute.

În altă ocazie, Ellen a ținut o Biblie mare și grea într-o singură mână deasupra capului. Cu cealaltă mână, a dat paginile și a arătat spre mai multe versete. Fără a le citi, ea le repeta cu glas tare în timp ce privea spre cer.

„Ellen știe versetele pe care le arată cu degetul? Chiar le repetă pe cele pe care pune degetul?”, se întrebau oamenii.

Sora lui Ellen s-a urcat pe un scaun pentru a putea urmări în timp ce Ellen dădea paginile și arăta versetele. Cu exactitate, Ellen repeta versetele din Biblie, chiar dacă nu le putea vedea.

După viziune, Ellen le-a povestit oamenilor din încăperea despre lucrurile pe care le-a văzut și ce i-a spus Isus.

© Little Folk Visuals

Cu mulți ani înainte, când prorocul Daniel a avut viziuni, el nu a respirat (Daniel 10:17). Când Ellen a avut o viziune, Isus a făcut aceeași minune pentru ea. Și ea a încetat să respire, deși inima ei bătea. Nu doar o dată oamenii au verificat să se asigure că într-adevăr nu respira și și-au dat seama că nu se prefăcea.

Pentru Ellen era greu să meargă în diverse locuri pentru a spune lucrurile pe care i le arătase Isus. Ea era timidă, temătoare și nu era obișnuită să vorbească în fața oamenilor. Mai mult, era atât de slăbită, că uneori putea doar șopti când încerca să vorbească. Dar Isus îi promisese că va fi cu ea și că o va ajuta, așa că a hotărât să dea tot ce avea.

Înainte de a vorbi, uneori Ellen tremura și era emoționată. Dar când începea să vorbească, nu îi mai era teamă. Vocea ei devenea puternică și clară și toți o puteau auzi cu ușurință.

Curând, oamenii din mai multe locuri doreau ca Ellen să le prezinte mesajele pe care Isus i le dăduse. Din cauză că era atât de slăbită, sora ei Sarah sau o altă prietenă întotdeauna mergea cu ea. Pe atunci, nu erau mașini sau avioane, așa că trebuiau să călătorească cu trenul, cu vaporul, cu calul sau cu trăsura. Călătoriile nu erau ușoare sau confortabile, dar Ellen a făcut tot posibilul să meargă.

(Va urma)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #10 _ 9 martie

BINECUVÂNTĂRI din cer

DUMINICĂ

1 Dumnezeu l-a folosit pe Elisei ca să ajute mulți oameni. Într-o zi, a venit la el o văduvă care avea o problemă mare. Elisei îl cunoscuse pe soțul ei. Acesta Îl iubitise pe Dumnezeu și fusese la una din școlile profetilor. Dar murise și acum soția lui avea probleme. Ea îi datora cuiva foarte mulți bani și persoana de la care împrumutase banii dorea ca ea să îi plătească, deși nu avea niciun bănuț. Bărbatul i-a spus că, dacă nu îi va plăti, el urma să îi ia cei doi fii să lucreze ca sclavi pentru el. Nu este de mirare că femeia era îngrijorată! **2 Împărați 4:1.**

Lui Elisei i-a fost milă de sărmana văduvă și a întrebat-o cu ce îi putea fi de ajutor. Nu avea nimic de vândut? Ce i-a răspuns ea lui Elisei? **Versetul 2.**

Ce i-a spus Elisei să facă? **Versetele 3, 4.**

Cum era posibil ca un vas de untdelemn să umple atât de multe vase goale? Dar când a ajuns acasă, ea i-a trimis pe cei doi băieți prin vecini ca să împrumute cât de multe vase puteau.

Vecinii le-au împrumutat vasele și băieții le-au dus înapoi acasă. Apoi au închis ușa în urma lor, așa cum le spusese Elisei. Probabil că au privit nerăbdători în timp ce mama lor a luat un vas de untdelemn și a început să toarne. Era incredibil. Untdelemnul a continuat să curgă până s-au umplut toate vasele. **Versetul 6.**

TEXT DE MEMORAT:

„Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul.” (1 Ioan 3:18)

Recunoscătoare, mama s-a grăbit să-i povestească lui Elisei cele întâmplate. **Versetul 7.**

Micuța familie a avut un altar special de mulțumire la adresa lui Dumnezeu în acea seară. Datoria a fost plătită. Doi băieți au fost salvați de la sclavie. Ba mai mult, le-au mai și rămas bani din care să trăiască.

 GÂNDEȘTE-TE: Această relatare nu îți reamintește că la Dumnezeu nimic nu este imposibil?

LUNI

2 După ce Ahab a murit și fiul lui, Ioram, a urmat la tron, ce a făcut împăratul Moabului? **2 Împărați 3:5.** În timp ce Ahab era încă împărat, ce a făcut împăratul Moabului în fiecare an? **Versetul 4.**

Ioram l-a convins pe împăratul lui Iuda și pe împăratul Edomului să îl ajute să lupte împotriva împăratului Moabului.

Ei au hotărât să meargă în Moab pe o rută ocolitoare, dar curând au dat de necaz. Care era problema? **Versetul 9.**

Când împăratul lui Iuda a întrebat dacă era vreun proroc care să le poată spune ce să facă, un slujitor i-a spus de Elisei. Așa că cei trei împărați au mers la el după ajutor. Elisei l-a întrebat pe Ioram de ce nu a mers să ceară ajutor de la prorocii care se închinau zeilor lui Ahab și Izabelei, dar Ioram și-a găsit scuze. Probabil că el știa că niciunul din zeii lor și nici prorocii lor nu puteau ajuta pe cineva.

Elisei știa că împăratul lui Iuda, care era împreună cu Ioram, se închina lui Dumnezeu; așa că l-a rugat pe Dumnezeu să îl ajute, deși Ioram nu merita. Ce minune a spus Dumnezeu că va face? **Versetele 16–18.**

Când a avut loc minunea? **Versetul 20.**

Dar de fapt au fost două minuni. Când vrăjmașul a privit jos în vale în acea dimineață, cu ce i se părea că seamănă apa? **Versetul 22.**

„S-au omorât unii pe alții”, credeau ei. „Haideți să le luăm animalele și orice mai putem găsi.” Dar s-au înșelat. Dumnezeu a dat biruință Israelului în acea zi. **Versetele 23, 24.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Își arăta Dumnezeuul nostru minunat dragostea și răbdarea încă o dată?*

MARȚI

3 Elisei a vizitat școlile profeților foarte des. Într-o ocazie, se afla la școala din Ghilgal. Probabil că predă un curs în acea zi. Când a venit vremea prânzului, el i-a spus slujitorului să ia o oală mare și să facă o tocană pentru toată lumea. Ce se întâmpla în Israel la acea vreme? Era suficientă hrană? **2 Împărați 4:38.**

Biblia nu ne spune de ce Dumnezeu îngăduia din nou foametea în Israel. Probabil că El încerca să îi reamintească poporului că, atunci când atât de mulți se supuneau lui Satana, El nu îi putea binecuvânta așa cum și-ar fi dorit.

Unul dintre studenți a ieșit pe câmp să adune ceva pentru tocană. Probabil că a fost foarte mulțumit când a găsit o viță. Ce a făcut el în continuare? **Versetul 39.**

Deja cred că la toți le era foame. Când tocana a fost gata, s-au așezat cu toții la masă să mănânce. Elisei era împreună cu ei și chiar așteptau nerăbdători să servească o masă bună. Dintr-odată, când au început să mănânce, și-au dat seama că ceva nu era în regulă. Tocana nu avea gust bun.

Curând, și-au dat seama că în oală era ceva otrăvitor. Ce dezamăgire! Le

era foame și acum nu puteau să mănânce. Dar Dumnezeu i-a spus lui Elisei ce să facă. **Versetele 40, 41.**

Crezi că studenții au cerut din nou binecuvântarea și l-au mulțumit lui Dumnezeu pentru că i-a ajutat să aibă mâncare bună într-un final?

 GÂNDEȘTE-TE: *Elisei a știut dintotdeauna că Dumnezeu și îngerii Lui au fost mereu cu el, deși el nu îi putea vedea. Sunt îngerii Lui și cu noi? Ești bucuros pentru acest lucru?*

MIERCURI

4 Încă era foamete în Israel și Elisei vizita din nou școala de la Ghilgal. Într-o zi, a venit cineva în vizită și i-a adus mâncare în dar. **2 Împărați 4:42.**

Ce gest frumos din partea lui să îi aducă mâncare! Elisei i-a mulțumit pentru acest lucru. Dar când i-a spus slujitorului lui să o dea oamenilor să mănânce, a fost o problemă. Erau aproximativ o sută de oameni acolo. Evident, mâncare nu era de ajuns pentru toți. Slujitorul lui Elisei i-a spus acest lucru. Chiar trebuia să împartă puțina mâncare la atât de mulți oameni? Nu ar fi fost de ajuns nici măcar pentru jumătate.

Totuși, Elisei a insistat și chiar i-a promis că va mai și rămâne. Așa că slujitorul s-a supus. Din nou, Dumnezeu a demonstrat că pentru El nimic nu este imposibil dacă alegem să ne încredem și să ascultăm de El.

 GÂNDEȘTE-TE: *Citește Filipeni 4:19. Ce spune acest verset? Ne spune că Dumnezeu ne va da tot ce dorim sau tot ce avem nevoie? Poți da un exemplu de un lucru pe care ți-l dorești, dar de care nu ai nevoie?*

JOI

5 Elisei călătorea foarte mult. El mergea din loc în loc, învățând și ajutând mulți oameni.

Una din cetățile în care el mergea foarte des era Sunem. Acolo locuiau o doamnă foarte înstărită și soțul ei. Când Elisei trecea prin cetate, întotdeauna se oprea la casa lor. Ei au observat că Elisei era un slujitor special al lui Dumnezeu. Totdeauna se bucurau foarte mult când îi vizita și de fiecare dată pregăteau mâncare bună pentru el.

Într-o zi, femeia i-a prezentat o idee soțului ei. Ce idee? **2 Împărați 4:9,10.**

Soțul ei a fost de acord și, când au finalizat camera de oaspeți, totul era foarte frumos și confortabil. Elisei a apreciat acest lucru foarte mult.

În una din călătoriile lui, pe când se odihnea în acea cameră, Elisei se gândea cât de amabilă era doamna aceea. Atunci s-a întrebat ce ar putea face pentru a-și arăta

recunoștința față de ea. L-a chemat pe slujitorul lui, Ghehazi, și l-a trimis să vorbească cu femeia, pentru a afla dacă are nevoie de ceva anume.

Când Ghehazi i-a spus că Elisei dorea să știe dacă putea face ceva pentru ea, femeii nu i-a trecut nimic prin cap. Ghehazi s-a întors și i-a spus lui Elisei. Atunci ce a întrebat Elisei și ce i-a sugerat Ghehazi? **Versetul 14.**

În acele vremuri, era foarte important să ai copii. Dar femeia renunțase la orice speranță de a avea vreodată copii, și Elisei știa că acesta ar fi fost cel mai minunat lucru care i s-ar fi putut întâmpla. Când Ghehazi a chemat-o pe femeie și Elisei i-a spus că într-un an va avea un copil, ei nu i-a venit să creadă. Dar exact așa s-a întâmplat. Ea a născut un băiețel.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: „Ospitalitate” este un cuvânt mare. Înseamnă a fi primitor, prietenos și de ajutor. În lumea noastră, oamenii sunt grăbiți, adesea dau dovadă de egoism, sunt nepoliticoși și iraționali. Dumnezeu vrea ca noi să dăm dovadă de ospitalitate și să fim buni cu ceilalți. Când Isus a fost copil, nu doar o dată El și-a împărțit mâncarea cu alții, chiar și atunci când nu avea foarte multă.

VINERI

Așa cum le-a promis Elisei, acea familie amabilă, care i-a pregătit o cameră, a avut un băiat. Pe când era suficient de mare, a mers într-o zi la câmp cu tatăl lui. Probabil că soarele a fost prea puternic pentru el. Nu știm exact ce s-a întâmplat, dar, înainte ca dimineața să se încheie, el s-a îmbolnăvit foarte tare și unul dintre slujitorii l-a dus acasă. Probabil că mama lui a fost foarte îngrijorată când l-a văzut în brațele ei. Dar nimic nu l-a ajutat. Ce s-a întâmplat până la amiază? **2 Împărați 4:18-20.**

Cum s-a putut întâmpla ceva atât de îngrozitor atât de repede? De ce i-a dat Dumnezeu un copil și apoi l-a lăsat să moară?

Ea s-a putut gândi la un singur lucru pe care îl putea face și nu a zăbovit nicio clipă, pornind în căutarea lui Elisei.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

A fost o călătorie lungă, dar ei nu i-a păsat. **Versetele 21–25.**

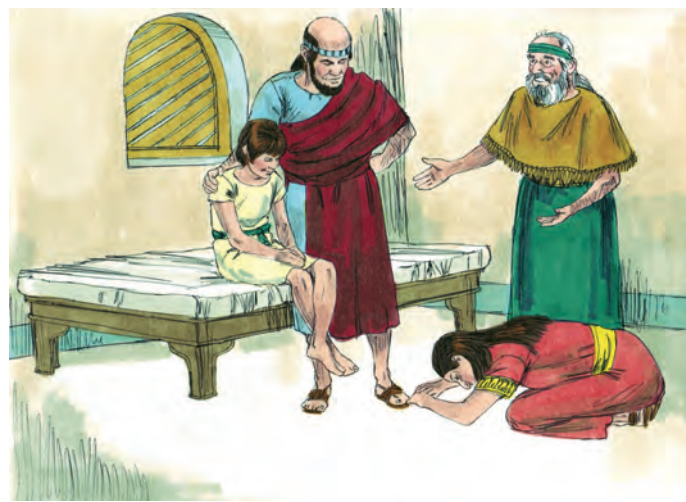
Elisei a văzut-o venind, dar Dumnezeu nu îi spusese ce se întâmplase. Citește **versetele 27–30.**

Ghehazi s-a grăbit. Când a ajuns la casa femeii, el a făcut exact ce i-a spus Elisei să facă, dar nu s-a întâmplat nimic. Curând, a plecat înapoi spre Elisei să îi spună cele întâmplate. **Versetul 31.**

Când a ajuns, Elisei a mers direct în camera lui. Acolo, pe patul lui, era așezat băiatul – era fără suflare. Elisei a cerut să fie singur cu băiatul și pentru a vorbi cu Dumnezeu. **Versetul 33.**

Dumnezeu i-a ascultat rugăciunile. Micul băiat s-a trezit dintr-odată, a respirat profund și a strănutat. Dar nu a strănutat o singură dată, ci de șapte ori. Apoi a deschis ochii și a privit în jur. Nu îl mai durea capul. Acum se simțea bine.

De îndată, Ghehazi a chemat-o pe mama băiatului. Crezi că și ea s-a rugat? Acum venea alergând. **Versetele 36, 37.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Îți plac povestirile cu final fericit? Tuturor le plac. Suntem atât de bucuroși că Dumnezeu a ascultat rugăciunile lui Elisei pentru băiețel. Dar a rămas în viață veșnic? Nu. A murit la bătrânețe. Dumnezeu știe că cel mai bine, în cele mai multe cazuri, este să lase copiii și adulții să doarmă atunci când dorm. Dar tot există un final fericit pentru toți cei care aleg să îl iubească, să se încreadă și să asculte de Dumnezeu. Nu uita că într-o zi, curând, El îi va trezi pentru a trăi veșnic.

Studiu suplimentar: 2 Împărați 4; *Profeți și regi*, pp. 237–243.

COLȚUL CU POVEȘTI

ÎNCREDE-TE ÎN ISUS chiar și ÎN furtună

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Poporul advent credea că va trece mult până când Isus Își va termina lucrarea în Sfânta Sfintelor din sanctuarul ceresc. Atunci, El va veni pe nori, așa cum a promis.

Dar, deși credincioșii studiau Biblia, încă nu descoperiseră multe din lucrurile despre care prorocii au spus că se vor întâmpla înainte de a doua venire a lui Isus. În primul rând, vestea bună a venirii Sale și solia despre pregătirea care trebuie făcută trebuiau să ajungă în toată lumea înainte de sfârșit. Matei 24:14.

Isus a ales-o pe Ellen ca profet al Său pentru a ajuta poporul advent, și Satana nu a încetat niciodată să o împiedice să transmită soliile date ei de Isus.

Într-o ocazie, Ellen a avut o durere în gât mai multe zile. Era atât de răgușită, încât de abia că putea șopti și urma să vorbească în curând la o întâlnire. „Cum aș putea face acest lucru?”, se întreba ea. Dar a hotărât să meargă la întâlnire și a avut încredere că Isus o va ajuta. Când a început să vorbească, o făcea doar în șoaptă. Dar, în doar câteva minute, vocea ei a devenit clară și puternică. Nu mai simțea nicio durere în gât și a vorbit înaintea oamenilor aproape două ore. Isus făcuse o minune, astfel încât oamenii să poată auzi mesajul pe care El l-a transmis prin ea pentru ei.

Călătorind din loc în loc, uneori băieți tineri se ofereau să o însoțească pe Ellen pentru a o ajuta. Dar Ellen îi refuza politicoasă. Era un singur bărbat cu care putea călători în siguranță. Era un pastor tânăr pe care îl întâlneau. Numele lui era James White. La rândul lui, el călătorise în multe locuri pentru a duce solia poporului advent.

Pe măsură ce Ellen și James au început să se cunoască mai bine, ei au vorbit și s-au rugat

împreună. Ei știau că Isus îi conducea și și-au dorit să fie siguri că urmează planul Lui pentru ei. Se iubeau cu adevărat și, când au fost siguri că asta Își dorea și Isus, s-au căsătorit. Atunci Ellen Harmon a devenit Ellen White.

Ellen se simțea în siguranță și protejată și James o iubea mult pe fragila soție pe care i-o oferise Isus.

Acum puteau călători împreună din loc în loc. De multe ori, au mers cu trăsura și calul; adesea, în călătorii lungi, mergeau cu trenul și uneori chiar cu vaporul.

Într-una din călătoriile cu vaporul, s-a iscat o furtună puternică pe mare. Vântul sufla cu putere și valurile erau mari. Vaporul se ducea de colo-colo și valurile se izbeau de ferestre.

„Vaporul se va scufunda”, au spus pasagerii. „Nu vom mai ajunge niciodată pe uscat.”

Oamenii au început să plângă. Unii au căzut pe genunchi și s-au rugat ca Dumnezeu să îi salveze.

„Nu îți este frică?”, a întrebat-o o doamnă pe Ellen. „Nu îți dai seama că ne-am putea îneca cu toții?”

„Nu îmi este teamă”, i-a răspuns Ellen femeii. „Dumnezeu știe totul despre furtună. El știe ce este mai bine și El ne poate duce în siguranță pe uscat.” Apoi a încercat să o mângâie pe femeia speriată.

Dumnezeu a dus vaporul în siguranță la mal. Oamenii și căpitanul au fost recunoscători, la fel și James, și Ellen. Ei știau că Isus îl împiedicase pe Satana să îi distrugă.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #11 _ 16 martie

UN ROB CREDINCIOS

DUMINICĂ

1 Nu îi știm numele, așa că îi vom spune mica servitoare. Părinții ei locuiau în Israel și făceau parte dintre cei care Îi erau credincioși lui Dumnezeu. Din momentul în care s-a născut mica servitoare, ei au învățat-o să Îl iubească și să se încreadă în Dumnezeu din toată inima. Ea și părinții ei auziseră despre Elisei, așa că fără îndoială că mama ei i-a spus despre situațiile în care el i-a ajutat pe oameni și despre minunile uimitoare pe care Dumnezeu le făcuse prin el.

Mica servitoare Îl iubea pe Dumnezeu din toată inima. Ea a ales să Îi aparțină Lui și să se încreadă în El toată viața, indiferent ce se va întâmpla. Multe lucruri se întâmplau pe atunci.

Împărăția Siriei era chiar lângă împărăția Israelului, unde locuia mica servitoare; cele două țări erau inamice. Când sirienii au luat una din cetățile din Israel, împăratul Ahab s-a luptat să o recupereze. Dar israeliții au pierdut lupta și Ahab și-a pierdut viața. Din acel moment, pe neașteptate, soldații sirieni veneau adesea în Israel și luptau cu ei. În una din acele ocazii, micuța servitoare a fost prinsă și dusă în Siria. Cât de speriată trebuie să fi fost! Și cât de îngrozitor s-au simțit părinții ei!

Probabil că fetița și-a amintit că Iosif a fost dus în Egipt ca rob. Acum, la fel ca Iosif, și ea trebuia să aleagă. Oare va alege să continue să se încreadă și să Îl iubească pe Dumnezeu sau nu? Deși simțea că i se sfâșie inima, ea a ales la fel ca Iosif. Ea voia să continue să Îl iubească, să se încreadă și să asculte de Dumnezeu, indiferent ce i s-ar fi întâmplat.

TEXT DE MEMORAT:

„Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.”

(Proverbele 22:6)

GÂNDEȘTE-TE: Uneori, celor care Îl iubesc pe Dumnezeu și ascultă de El li se întâmplă lucruri rele. Ce a spus Iosif despre lucrurile rele care i s-au întâmplat? **Geneza 50:20.** Poate Dumnezeu să scoată ceva bun din lucrurile rele care li se întâmplă celor care Îl iubesc? **Romani 8:28.**

LUNI

2 Micuța servitoare a fost luată captivă de soldații sirieni și se afla în Damasc, unde locuia împăratul Siriei. La fel ca Iosif, ea era sclavă în casa unei persoane importante. Numele lui era căpitanul Naaman și era comandantul armatei împăratului. **2 Împărați 5:1,2.**

Micuța servitoare a făcut tot ce a putut pentru a-l mulțumi pe domnul Naaman. Ea era veselă și întotdeauna sărea în ajutor. Dar nu a trecut mult până și-a dat seama că domnul Naaman era îngrijorat și îl supăra ceva. Când micuța servitoare a aflat care era problema, s-a întristat și ea.

Căpitanul Naaman suferea de o boală gravă. Avea lepră și pe atunci nu exista tratament pentru lepră. În Israel se credea că oamenii care aveau lepră erau pedepsiți pentru păcatele lor. Leproșii nu puteau nici măcar să se apropie de oameni. Dar micuța servitoare nu se temea, pentru că ea se încredea într-un Dumnezeu care îi purta de grijă.

Atunci fetița s-a gândit la Elisei și la minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin el pentru a-i ajuta pe oameni. Ea era sigură că Elisei îl putea ajuta și pe căpitanul Naaman. Într-o zi, i-a vorbit soției lui Naaman despre acest lucru. **Versetul 3.**

Micuța servitoare era sigură că și căpitanul putea fi vindecat. Când doamna Naaman i-a spus soțului ei cele relatate de micuța servitoare, ce a făcut el? **Versetul 4.**

Împăratul a fost foarte mulțumit. Căpitanul lui era un bărbat bun și un soldat bun. Dacă putea fi vindecat, ce bucurie! Ce a făcut el de îndată? **Versetele 5, 6.**

Cât de entuziasmate și mulțumite trebuie să fi fost micuța servitoare și doamna Naaman!

 GÂNDEȘTE-TE: Nu ar fi fost ușor ca micuța servitoare să își spună: „Suferă de lepră pentru că m-a luat captivă”? În loc, ce simțea ea pentru el?

MARȚI

În Samaria, la palatul împăratului Israelului, s-a

3 produs mare agitație când a sosit căpitanul Naaman. Când împăratul a citit scrisoarea pe care căpitanul Naaman a adus-o din partea împăratului Siriei, el a fost atât de îngrozit, încât și-a sfâșiat hainele. De ce avea impresia împăratul Siriei că el putea vindeca pe cineva de lepră? Nimeni nu putea vindeca lepra. El credea că împăratul Siriei își dorea să înceapă încă un război împotriva lor. **2 Împărați 5:7.**

Cineva a mers în grabă la casa lui Elisei să îi ducă veștile. Lui Elisei îi părea rău că împăratul nici măcar nu se gândise la Dumnezeu și la cât de puternic era El. **Versetul 8.**

Curând, Naaman și soldații lui au ajuns la ușa casei lui Elisei, cu dorința să îl întâlnească.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Imaginează-ți cât de surprins a fost căpitanul când cel care a venit să îi vorbească a fost slujitorul lui Elisei! El era obișnuit ca oamenii să îl trateze cu respect. Cum a îndrăznit prorocul să trimită un slujitor să vorbească cu el? Când a auzit ce i-a spus Elisei să facă pentru a fi vindecat, s-a simțit și mai insultat. **Versetele 9–12.**

Era adevărat. Râul Iordan nu era la fel de curat ca râurile din Damasc. De fapt, uneori apa era chiar nămolosă.

Ghehazi, slujitorul lui Elisei, a privit cum Naaman a întors trăsurile și caii și a plecat. Slujitorii lui l-au urmat, la fel de dezamăgiți ca el. Poate că Elisei privea de la fereastră. Dar el nu era îngrijorat, el făcuse exact ce îi spusese Dumnezeu să facă.

 GÂNDEȘTE-TE: Îl cunoștea căpitanul Naaman pe Dumnezeu? Ce știa el despre smerenie?

MIERCURI

4 Când căpitanul Naaman a plecat de la casa lui Elisei, probabil că trăsura lui mergea în mare viteză. El s-a simțit insultat și era mândru. Dar când unii din slujitorii lui au venit lângă el, Naaman a ascultat ce aveau de spus aceștia. **2 Împărați 5:13.**

Era adevărat; dacă Elisei i-ar fi cerut un lucru greu, atunci l-ar fi făcut. A încetinit și s-a gândit puțin. Apoi a întors trăsura și s-a îndreptat spre râul Iordan. Nu își putea imagina cum scăldatul de șapte ori în apa râului ar putea să-l vindece, dar a hotărât să facă acest lucru.

În timp ce slujitorii așteptau și priveau de pe mal, probabil că stăteau cu sufletul la gură și numărau. De șase ori a ieșit căpitanul lor din apă, dar nu s-a schimbat nimic. Încă era atins de lepră. Apoi a ieșit a șaptea oară și a fost vindecat. Elisei a

spus de șapte ori și a avut dreptate. Lepra dispăruse. **Versetul 14.**

Poți auzi strigătele de bucurie și poți vedea zâmbetul de pe fața lui Naaman când a ieșit din apă, s-a șters și s-a îmbrăcat? Slujitorii care au fost suficient de curajoși să îi ceară să se răzgândească probabil că au fost cei mai fericiți.

Acum căpitanul lor se îndrepta înapoi spre Samaria. De această

dată, nu s-a dus direct la palat. A mers la casa lui Elisei. Împăratul Siriei trimisese un dar semnificativ pentru împăratul Israelului dacă acesta îl putea vindeca pe Naaman. Dar acum căpitanul dorea să îi dea darul lui Elisei.

 GÂNDEȘTE-TE: *A crezut Naaman că în apa în care s-a scufundat a fost ceva magic sau a știut că Dumnezeu era Cel care îl vindecase?*

JOI

 Căpitanul Naaman s-a întors la casa lui Elisei și de această dată a ieșit chiar Elisei să vorbească cu el. **2 Împărați 5:15.**

Ce mărturie frumoasă a prezentat Naaman despre noua lui credință în Dumnezeu! El i-a oferit daruri, dar Elisei a refuzat. Naaman trebuia să înțeleagă un lucru important. Vindecarea lui venise de la Dumnezeu, nu de la Elisei. Nimic nu trebuia să îi facă pe Naaman și pe slujitorii lui să creadă altceva. Naaman tot insistă ca Elisei să accepte darurile aduse, dar acesta l-a refuzat politicos. **Versetul 16.**

Atunci, căpitanul Naaman i-a cerut el ceva lui Elisei. Ce anume i-a cerut și de ce dorea acel lucru? **Versetul 17.**

Naaman a arătat cât de mult credea acum în adevărul Dumnezeu. Probabil credea că ar trebui să aibă puțin pământ din Israel, pe care să se închine Dumnezeului Israelului în țara lui. Poate că a pus pământul într-un colț special din grădina lui, un loc în care putea gândi și se putea ruga.

Apoi i-a venit un alt gând lui Naaman. El și-a amintit că una din îndatoririle lui era ca împăratul să se sprijine pe brațul său când mergea în templul lui păgân să se roage idolului său. Va înțelege Dumnezeu că în inima lui el nu se ruga la acel idol, chiar dacă îngenunchea împreună cu împăratul? Elisei i-a spus amabil să nu își facă griji. **Versetele 18, 19.**

Ușurați și fericiți, slujitorii au împachetat cadourile. Căpitanul Naaman și-a luat rămas bun și au pornit înapoi spre casă, în Damasc. Și Elisei era recunoscător când a intrat înapoi în casă.

Dar altcineva, care urmărise și ascultase tot ce se întâmplase, nu avea o inimă veselă și liniștită. El a hotărât să facă ceva în această privință. Cine era persoana și ce a făcut el? Vom afla mâine.

GÂNDEȘTE-TE: *Nu a fost o zi uimitoare? Ai observat cât de preocupat era Naaman de închinarea într-un templu păgân? El voia să fie sigur că Dumnezeu îi cunoștea gândurile chiar și când era pe genunchi. Tu la ce te gândești când ești pe genunchi? Noi nu ne închinăm la idoli, dar în mintea noastră se strecoară alte lucruri când ne rugăm?*

VINERI

 Ghehazi nu era bucuros. Nu îi venea să creadă că Elisei refuza daruri atât de prețioase. Așa că a hotărât să facă ceva în această privință. De îndată ce a putut, el a plecat în grabă după căpitanul Naaman, care s-a oprit numaidecât. **2 Împărați 5:20,21.**

Probabil că Ghehazi a rămas fără suflare când a ajuns și și-a spus povestea născocită. **Versetul 22.**

Cu siguranță slujitorii lui Naaman s-au uitat ciudat unii la alții când au început să despacheteze cadourile. Și poate că Naaman s-a mirat și el, dar i-a dat lui Ghehazi mai mult decât a cerut și și-a trimis slujitorii să îl ajute să ducă lucrurile. Când Ghehazi le-a spus slujitorilor să se întoarcă după ce parcurseră doar o parte din călătorie, s-ar fi putut gândi că acesta era încă un motiv care demonstra că povestea lui Ghehazi nu era adevărată.

Versetele 23, 24.

Ce a făcut Ghehazi a fost foarte greșit și restul povestirii este foarte trist. Ghehazi mințise deja și o minciună de obicei duce la mai multe minciuni. **Versetele 25, 26.**

În acea zi, o persoană a ales să Îl iubească, să se încreadă

și să asculte de Dumnezeu; alta a ales să se supună lui Satana. Boala îngrozitoare pe care o avea Naaman a fost asupra lui Ghehazi tot restul vieții lui. **Versetul 27.**

Putem fi siguri că doamna Naaman și micuța servitoare au fost foarte bucuroase când a ajuns căpitanul Naaman acasă. El a fost vindecat total. Cât de fericiți erau Dumnezeu și micuța servitoare că ea a ales să Îl iubească, să se încreadă și să asculte de El, să lase ca lumina ei să strălucească puternic!

GÂNDEȘTE-TE: *Alege patru personaje din povestirea noastră din această săptămână și spune un lucru pe care l-ai aflat despre aceste personaje: micuța servitoare, părinții ei, căpitanul Naaman, împăratul Israelului, Elisei, Ghehazi.*

Studiu suplimentar: 2 Împărați 5; *Profeți și regi*, pp. 244–253.

COLȚUL CU POVEȘTI

O Surpriză pentru Joseph Bates

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

După accidentul pe care l-a suferit Ellen când era mică, ea nu a mai putut scrie, deși încercase de multe ori. Mâna ei era prea slăbită pentru a ține stiloul și când încerca, scrisul ei era atât de neîngrijit, încât nimeni nu îl putea citi.

Într-o zi, pe când Isus îi dădea o viziune lui Ellen, El i-a spus să scrie viziunea pentru ca lucrurile importante pe care i le-a spus să ajungă la cât mai mulți oameni. Ellen a ascultat și când a luat stiloul, mâna ei a încetat să mai tremure și a devenit puternică; scrisul ei era ușor de citit. Aceasta era o minune și, după aceea, Ellen a scris multe scrisori, cărți și articole în reviste.

Căpitanul Joseph Bates era unul dintre cei nerăbdători să audă și să citească ce scria Ellen. El era un așteptător credincios de multă vreme și, deși fusese căpitan pe mare, călătorind în multe locuri din lume, acum devenise predicator. El știa că lucrurile pe care le-a spus și le-a scris Ellen erau toate în conformitate cu Biblia, dar dorea să fie sigur că viziunile ei veneau de la Isus. Nu dorea să fie înșelat.

Într-o zi, căpitanul Bates a mers la o întâlnire în casa unui credincios adventist. Acolo era și Ellen și, după ce a vorbit, Isus i-a dat o viziune despre unele planete care arată ca stelele noaptea. Erau foarte frumoase și când era în viziune, Ellen a vorbit despre ele.

Căpitanul Bates știa foarte multe despre stele, pentru că acestea îl ajutaseră să își ghideze vasul. Când Ellen a vorbit despre benzi rozalii

© Little Folk Visuals

și de patru luni în jurul unei planete frumoase, căpitanul Bates a fost entuziasmat. El știa exact despre ce planetă vorbea. „Este planeta Jupiter!” a exclamat el.

Apoi Ellen a început să vorbească despre o altă planetă cu inele frumoase și șapte luni în jurul ei. „Acum vede planeta

Saturn”, a spus căpitanul.

La finalul viziunii, căpitanul Bates a vorbit cu Ellen. „Ai studiat vreodată astronomia (studiul stelelor)?” a întrebat-o el.

Ellen s-a gândit o clipă și apoi a dat dezaprobator din cap. „Nu îmi amintesc să fi văzut vreodată o carte de astronomie”, a spus ea. După acea zi, căpitanul Joseph Bates a știut sigur că viziunile erau de la Isus.

Joseph Bates l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că ne iubește atât de mult, încât ne-a dat un proroc care să ne ajute să fim pregătiți pentru venirea lui Isus. Dar Ellen avea întrebări cu privire la ceva ce știa că Bates credea. De multă vreme, el începuse să se închine sâmbăta, ziua a șaptea a săptămânii, în locul duminicii, ca majoritatea creștinilor. El a spus că încredințarea aceasta își avea temelia în Biblie.

Ellen a aflat că multe lucruri pe care le știa nu erau din Biblie. Acum trebuia să afle care era ziua sfântă. Era duminica, așa cum crezuse dintotdeauna? Sau era Sabatul, cum credea căpitanul Bates?

(Va urma)

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #12 _ 23 martie

Grija lui Dumnezeu pentru Slujitorii Lui

DUMINICĂ

1 Cum ar fi dacă în fiecare Sabat ar veni atât de mulți oameni la biserica ta, încât clădirea ar fi prea mică pentru toți? Dar dacă sala de întâlnire pentru Școala de Sabat ar fi prea mică pentru toți copiii? Dar dacă ar merge la pastorul tău și i-ar spune că ar vrea să construiască o biserică mai mare și că ei înșiși vor face toată munca? Crezi că pastorul ar fi fericit?

Așa s-a întâmplat pe timpul lui Elisei, doar că nu o biserică trebuia mărită, ci una din școlile profeților. Într-o zi, un grup de studenți i-au vorbit lui Elisei despre acest subiect. **2 Împărați 6:1.**

Probabil că Elisei a fost mulțumit de o așa problemă. Asta însemna că tot mai mulți studenți alegeau să învețe tot ce puteau despre Dumnezeu și despre cum să fie lucrători pentru El. Ce au spus studenții că ar trebui să facă? A crezut Elisei că planul lor era unul bun? **Versetul 2.**

Studenții îl iubeau pe Elisei. El vizita adesea școlile și preda cursuri. Știau că el era interesat de ei. Când unul din studenți l-a rugat să meargă cu ei, aceștia au fost fericiți că răspunsul lui a fost pozitiv. **Versetul 3.**

Studenții din școlile profeților învățau materii obișnuite, precum matematică, istorie și muzică. Dar cursurile de Biblie erau cele mai frumoase. Desigur, ei aveau doar o parte din Biblie, partea care fusese scrisă înainte de ei.

Studenții mai învățau muncă practică, astfel încât să se poată susține pe ei și familiile lor. Chiar știau cum să construiască o școală.

TEXT DE MEMORAT:

„La oameni lucrul acesta este cu neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință.” (Matei 19:26)

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că e o idee bună să știi să lucrezi? Fetele ar trebui să știe cum să pregătească hrana, să aibă grijă de casă și de familie? Acesta este un lucru foarte important, chiar dacă au învățat și o altă meserie, de exemplu, asistentă medicală sau profesoară. Băieții ar trebui să știe să repare lucruri și să le îngrijească? Tu ce înveți?

LUNI

2 Într-o zi, studenții de la școala pe care o vizita Elisei și-au strâns sculele și au mers la lucru. Trebuiau să taie copaci din pădure pentru a construi noua școală. Aveau nevoie de lemn pentru scânduri și grinzi, pentru mese și scaune și pentru multe alte lucruri. Unde au mers să taie lemne? Elisei era cu ei? **2 Împărați 6:4.**

Normal că trebuiau să folosească securi pentru a tăia copacii. Unul dintre studenți nu avea secură, așa că a împrumutat una. El s-a trudit mult să doboare un copac, dar, dintr-odată, capul securii a sărit de pe coadă. Unde a căzut? **Versetul 5.**

Nu este deloc surprinzător că s-a simțit prost. Și așa era suficient de rău să pierzi orice secure, darămite una care era și împrumutată. Acum trebuia să cumpere o secure nouă pentru a o înlocui. Și, la fel ca mulți studenți, probabil că nici nu avea foarte mulți bani. Ce putea să facă?

Probabil că și altor studenți le-a părut rău pentru cele întâmplate. Poate că unii dintre ei au încercat să găsească securea pe fundul râului mocirlos.

Elisei nu l-a muștrătat pe student. El știa că fusese un accident. Dar când a tăiat o bucată de lemn și a aruncat-o în apa râului exact acolo unde căzuse securea, probabil că toți s-au minunat cum putea să găsească securea prin această

metodă. Cu siguranță că toți urmăreau nerăbdători să vadă ce se va întâmpla. **Versetul 6.**

Când fierul de la secure s-a ridicat și a plutit deasupra apei, probabil că au fost uimiți. Cine a mai auzit ca fierul să plutească? Probabil că au fost atât de surprinși, încât la început doar au privit. Ce le-a spus Elisei studenților să facă înainte ca fierul să se îndepărteze? **Versetul 7.**

GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că s-a simțit acel student? Despre ce crezi că au discutat între ei pentru o vreme – și nu au uitat niciodată? Crezi că studentul s-a asigurat că pune corect fierul de secure la coadă după ce l-a recuperat? De obicei, împrumutul nu este o idee bună, dar, dacă trebuie, cum ar trebui să ai grijă de obiectele pe care le împrumuți?

MARȚI

3 Împăratul Siriei conducea atacuri-surpriză în diverse locuri în Israel care erau aproape de țara lui. Dar se tot întâmpla ceva ce împăratul Siriei nu putea înțelege. Părea că indiferent cât de mult încerca să țină ascunse

planurile de atac, împăratul Israelului afla întotdeauna despre planuri și își trimitea soldații acolo să îi alunge pe sirieni.

În cele din urmă, împăratul Siriei a concluzionat că unul din soldații lui trebuie să fie trădător, destăinuind planurile lui cuiva din Israel. **2 Împărați 6:11.**

Soldații împăratului știau că nu este adevărat și unul dintre ei i-a spus ce se întâmpla. **Versetul 12.**

Știind care era problema, nu a fost greu să găsească o rezolvare. Tot ce trebuia să afle împăratul Siriei era locația lui Elisei și apoi voia să îl prindă. **Versetul 13.**

Dar împăratul nu a vrut să riște nimic. El a hotărât să trimită cât de mulți soldați putea, astfel încât Elisei să nu aibă nicio cale de scăpare. **Versetul 14.**

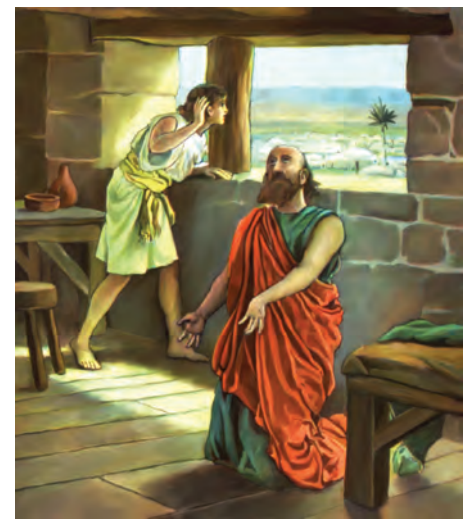
GÂNDEȘTE-TE: Crezi că împăratul Siriei știa foarte multe despre Dumnezeu nostru puternic? Acea armată siriană puternică l-a îngreunat misiunea lui Dumnezeu de a-i purta de grijă lui Elisei?

MIERCURI

4 Împăratul Siriei și-a trimis armata să îl prindă pe Elisei; în timpul nopții, aceștia au înconjurat

cetatea unde locuia el. **D i m i n e a ța u r m ă t o a r e ,** foarte devreme, când slujitorul lui Elisei a ieșit și a privit în jur, ce a văzut el? **2 Împărați 6:15.**

Slujitorul s-a grăbit să îi spună profetului Elisei.

Ce puteau să facă? Nu exista nicio șansă ca ei să scape și să meargă într-un loc în care să fie în siguranță. Cetatea lor era înconjurată din toate părțile de armata siriană. Părea că nu există nicio șansă de scăpare. Slujitorul se temea că vor fi luați captivi sau chiar uciși. Dar Elisei nu era deloc îngrijorat. Ce i-a spus el slujitorului lui? **Versetul 16.**

Cum? Era orb Elisei? Nu putea vedea că nicăieri în jur nu erau soldați israeliți?

Elisei nu avea nevoie să vadă soldații despre care vorbea. El deja știa că ei erau acolo. Dar i-a părut rău pentru sârmanul lui slujitor, paralizat de teamă, și a vrut să îl liniștească; ce l-a cerut Elisei lui Dumnezeu să facă? **Versetul 17.**

Cum crezi că s-a simțit slujitorul lui de această dată când a privit în jur?

 GÂNDEȘTE-TE: Trimite încă Dumnezeu îngeri atunci când avem nevoie? Știi că El ar trimite toți îngerii din cer ca să ne ajute decât să îi permită lui Satana să ne oblige să facem ceva greșit? El ar face acest lucru. Și El ne va ajuta dacă ne rugăm. Dacă greșim, o facem pentru că așa am ales. Să nu uităm niciodată acest lucru.

JOI

 Armata siriană nu știa că acolo erau și soldați care îl protejau pe Elisei. Cetatea fusese înconjurată de îngeri și, când Elisei s-a rugat, Dumnezeu a deschis ochii slujitorului său, ca să îi poată vedea. Acum Elisei s-a rugat contrariului pentru soldații sirieni, să nu vadă. **2 Împărați 6:18.**

Apoi Elisei i-a condus pe soldații sirieni orbi spre Samaria, unde locuia împăratul Israelului. Când au ajuns acolo și li s-au deschis ochii, au fost șocați. Nu se aflau unde se așteptau să fie. Și chiar omul pe care trebuiau să îl prindă îi conduseseră în interiorul Samariei, cu zidurile sale înalte. Erau blocați. **Versetul 20.**

Armata siriană probabil că a fost foarte speriată. Ei știau că soldaților israeliți le era foarte ușor să îi distrugă. De fapt, acesta a fost primul gând al împăratului Israelului. Dar Dumnezeu era la cârmă a tot ce se petrecea. Ce l-a întrebat împăratul pe Elisei?

Elisei știa că nu ar fi corect ca împăratul să îiucidă. Ei erau prizonieri și doar se supuseseră ordinelor împăratului lor. De asemenea, Elisei știa că Dumnezeu dorea ca ei să se întoarcă acasă cu un raport bun despre cele întâmplate în acea zi. Dar era foarte diferit de raportul pe care se așteptau să îl ducă împăratului lor.

Acei soldați sirieni urmau să afle că israeliții erau corecți și că Dumnezeu era mult mai puternic decât idolii păgâni la care se închinau ei. Dar, pentru moment, nu puteau decât să aștepte să vadă ce urma să se întâmple.

GÂNDEȘTE-TE: Cum s-a simțit slujitorul lui Elisei înainte și după ce i s-au deschis ochii? Cum s-au simțit soldații sirieni înainte și după ce le-au fost orbiți ochii? Cum s-a simțit Elisei în tot acest timp? Celor care se încred în Dumnezeu nu trebuie să le fie teamă niciodată?

VINERI

 Când împăratul Israelului l-a întrebat pe Elisei dacă să îi omoare pe soldații sirieni care erau blocați în cetate, ce i-a răspuns Elisei? **2 Împărați 6:22.**

Probabil că soldații sirieni s-au uitat mirați unii la alții. Oare îi înșelau urechile, la fel ca ochii? Se pare că nu aveau să fie omorâți. De fapt, împăratul avea de gând să îi hrănească. Nu puteau crede ce se întâmpla.

Când a sosit timpul mesei, au primit doar pâine și apă? După ce au mâncat, au fost ținuți acolo ca prizonieri. **Versetul 23.**

Când soldații sirieni s-au întors acasă în Siria, crezi că erau la fel ca atunci când au pornit în misiunea de a-l prinde pe Elisei? Nu. Învățaseră lucruri pe care nu aveau să le uite niciodată. Multă vreme, împăratul lor nu și-a mai trimis soldații să lupte în Israel.

GÂNDEȘTE-TE: Uneori ni se oferă ocazii să facem lucruri bune pentru oamenii care nu le merită. Facem asta? Sau pur și simplu spunem că nu le merită pentru că nu au fost buni? Acest lucru Îi aduce fericire lui Dumnezeu? Noi merităm toate binecuvântările pe care ni le dă Dumnezeu? Am meritat să vină Isus și să moară pentru noi? Nu ar trebui să alegem să fim buni cu ceilalți când nu merită acest lucru? Astfel am fi asemenea lui Isus. S-ar putea ca alții să își dorească să Îl cunoască datorită modului în care alegem să ne comportăm față de ei?

Studiu suplimentar: 2 Împărați 6:1-23; Profeti și regi, pp. 254-258.

COLȚUL CU POVEȘTI

UN CĂPITAN DEVINE PREDICĂTOR

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Încă de când fusese mic copil, Joseph Bates a iubit oceanul și și-a dorit să se facă marinar. Așa că, pe când avea doar 15 ani, părinții lui l-au lăsat să plece de acasă și s-a angajat camerist pe vas. Sarcina lui era să facă paturile marinarilor și ale pasagerilor, să le curețe cabinele și să ajute marinarii cu orice putea.

Douăzeci de ani, Joseph a călătorit pe multe vase în locuri îndepărtate și a avut parte de experiențe periculoase și palpitate. A fost prins în furtuni puternice și o dată chiar a și naufragiat. În timpul unui război, el a fost prins și a devenit prizonier pe un vas care aparținea țării inamice. El și alți câțiva prizonieri au reușit să scape făcând o gaură pe lateralul vasului și apoi înotând până la mal.

Într-un final, Joseph și un alt marinar au reușit să aibă propria lor ambarcațiune. Joseph era căpitan acum și s-a îmbogățit. Dar el era și înțelept. Pentru că dorea să fie sănătos, Joseph nu consuma alcool; când a hotărât că fumatul era un obicei rău, el a încetat să mai fumeze. De asemenea, el a încercat, cât a putut, să consume alimente despre care știa că sunt bune pentru el.

După mulți ani de lucru pe mare, el s-a căsătorit cu o femeie frumoasă pe nume Prudence. Când mergea pe mare în călătoriile foarte lungi, Prudence se simțea singură și își făcea griji pentru el. Îți poți imagina cât de fericită era când, după alți zece ani pe mare, Joseph a hotărât să se pensioneze și să rămână cu ea în casa lor frumoasă și confortabilă.

Când Joseph a aflat mesajul advent, el a început să studieze profețiile singur. Văzând că sunt adevărate, a început să îi ajute și pe alții să le înțeleagă. Dorea ca și ceilalți să fie pregătiți pentru venirea lui Isus.

Joseph mai cunoștea oameni care credeau că adevărata zi de odihnă a lui Dumnezeu este Sabatul, ziua

a șaptea a săptămânii, nu duminica, prima zi a săptămânii. Studiind cu atenție Biblia de unul singur, el a observat că Dumnezeu nu și-a schimbat niciodată ziua de odihnă în duminică. Numaidecât a început să păzească ziua a șaptea ca sfântă, așa cum învață porunca a patra. El a început să le spună și altora despre acest lucru.

Isus l-a insuflat pe căpitanul Bates să scrie o cârtică, astfel încât mulți oameni să afle despre adevăratul Sabat. Dar tipărirea de cărți costa foarte mulți bani, și la fel și călătoriile în alte locuri pentru a predica. Nu după mult timp, căpitanul Bates își cheltuise mare parte din bani, astfel încât nu mai era bogat. În cele din urmă, banii aproape s-au terminat, dar el nu s-a îngrijorat. El știa că, dacă asculta de Isus, va avea toate cele necesare vieții.

Într-o zi, în timp ce Joseph scria, Prudence a venit din bucătărie, unde cocea pâine, în cameră. „Mi s-a terminat făina”, i-a spus ea soțului ei. „Ai vrea să mergi la magazin să cumperi făină?”

„De câtă făină ai nevoie?” a întrebat căpitanul Bates în timp ce s-a ridicat și și-a luat pălăria.

„Cam două kilograme”, i-a răspuns ea, întorcându-se în bucătărie.

În timp ce pășea pe stradă, căpitanul Bates și-a dus mâna la portofel. Oare avea suficienți bani să plătească făina?

(Va urma)

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 1 #13 _ 30 martie

Patru leproși găsește hrană

DUMINICĂ

1 Israel și Siria erau țări învecinate, dar niciodată nu fuseseră prieteni unii cu alții. După cele întâmplate în povestea noastră de săptămâna trecută, când Elisei s-a purtat atât de amabil față de armata siriană, aceștia nu au mai deranjat Israelul pentru o vreme. Dar acum începuseră din nou luptele.

De această dată, împăratul Siriei a hotărât să își trimită armata să cucerească Samaria, capitala Israelului. El și-a pus armata să înconjoare cetatea, pentru ca nimeni să nu poată intra sau ieși. Când oamenii din cetate aveau să rămână fără hrană, sirienii erau siguri că urmau să se predea. **2 Împărați 6:24.**

Părea că planul funcționează. Rezervele de hrană din cetate s-au împușinat tot mai mult și oamenii au ajuns la disperare. Erau dispuși să plătească tot mai mult pentru orice ar fi găsit de mâncare. **Versetul 25.**

Într-un final, situația a fost atât de cruntă, încât unii oameni, din cauza foamei, au mâncat și oameni morți. Îți poți imagina așa ceva? Erau canibali. Într-o zi, pe când împăratul se plimba pe zidurile late din jurul cetății, o femeie înfometată i-a spus ce se întâmpla. Împăratul a fost îngrozit. Ce a făcut el? **Versetul 30.**

Când un om se îmbrăca în sac, însemna că era foarte trist.

 GÂNDEȘTE-TE: Te poți gândi la vreun lucru pe care să îl fi putut face dacă erai împărat? A avertizat Dumnezeu că, dacă Israelul refuza să asculte de Cele Zece Porunci, se vor întâmpla lucruri îngrozitoare? Citește în **Deuteronomul 28:15,53** despre avertizarea care le-a fost dată.

TEXT DE MEMORAT:

„Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus.”

(Iacov 1:17)

LUNI

2 Împăratul Israelului era disperat. Cu doar câțiva ani înainte, nelegiuitul împărat Ahab a dat vina pe Ilie când nu a mai plouat în țară trei ani și jumătate. Ce a făcut împăratul acesta? **2 Împărați 6:31.**

Împăratul îl copia pe nelegiuitul Ahab. El dădea vina pe Elisei pentru foametea din cetate și pentru toate lucrurile îngrozitoare care li se întâmplau celor din Samaria.

Cât de orbi au devenit oamenii când au ales să asculte de minciunile lui Satana! Ei nu pot vedea cât de crud este Satana. Faptul că ei au ales să nu asculte de Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu cauza probleme, nu Elisei.

Unii conducători din Israel au organizat o întâlnire cu Elisei la casa lui din cetatea Samaria. În timp ce vorbeau, Dumnezeu i-a vorbit lui Elisei; acesta le-a spus conducătorilor ceea ce îi spusese Dumnezeu. El a spus că un sol din partea împăratului va ajunge în curând și că însuși împăratul va veni la scurt timp după sol. **Versetul 32.**

Și iată că, în timp ce vorbeau, solul și apoi împăratul au ajuns. Elisei le-a spus că foametea se va sfârși chiar în ziua următoare și că va fi suficientă hrană pentru toată lumea. Dar unul din oamenii importanți ai împăratului a spus că nu credea. „Este imposibil”, a spus el. „Chiar dacă Dumnezeu ar face să cadă hrană din cer, tot este imposibil.” Dar Elisei nu l-a contrazis pe slujbaş. De ce? Vom afla.

 GÂNDEȘTE-TE: *Învinuirea, așa cum împăratul Israelului l-a învinuit pe Elisei, este naturală, nu-i așa? Dar cum ar trebui să procedăm noi dacă am făcut ceva greșit?*

MARȚI

 În interiorul cetății Samariei, oamenii mureau de foame. Dar Dumnezeu le făgăduise hrană. Cum avea să își țină acea făgăduință?

În afara porților Samariei, patru bărbați stăteau și vorbeau unii cu alții. La fel ca toți ceilalți, și ei erau înfomețați. Cine erau aceștia? **2 Împărați 7:3.**

Știau că în zadar cerșeau hrană în interiorul cetății, deoarece aproape că nu mai era hrană deloc. În timp ce vorbeau, ei au alcătuit un plan. Dacă nu funcționa, nu se întâmpla nimic, nu-i așa? Oricum ar fi murit de foame. **Versetul 4.**

Leproșii au hotărât să aștepte până aproape se lăsa întunericul de tot. Probabil că nu voiau să îi vadă cineva din cetate și să creadă că se alăturau vrăjmașului. Ce au descoperit ei când au intrat în tabăra sirienilor? **Versetul 5.**

Ce se întâmplase? Unde plecaseră vrăjmașii? Aceștia lăsaseră totul în urmă și dispăruseră. **Versetele 6, 7.**

Din nou Dumnezeu făcuse una din minunile Sale uimitoare pentru poporul Israel, deși acesta nu merita harul Său.

Leproșilor înfomețați nu le venea să creadă ce găsiseră. Aveau hrană. Și nu doar atât. **Versetul 8.**

 GÂNDEȘTE-TE: *Îți poți aminti alte ocazii în care vrăjmașii Israelului au fugit la*

fel ca sirienii? Gândește-te la Ghedeon și la cei trei sute de oameni. Dar Ionatan și purtătorul lui de arme? Îți amintești sunetul de marș din frunzele copacilor?

MIERCURI

 Patru leproși găsiseră tabăra siriană goală. Ce se întâmplase? Unde dispăruseră soldații sirieni?

Leproșii nu știau unde plecase vrăjmașul, dar ceea ce au găsit chiar în primul cort probabil că a fost greu de crezut. **2 Împărați 7:8.**

Hrană! Câtă puteau mânca! Și aur, argint și haine! La început, ei s-au gândit doar la ei și la cât de minu-

nată era situația lor. Dar curând și-au dat seama că erau foarte egoiști. Au vorbit unii cu alții și au hotărât că trebuiau să facă o schimbare numaidecât. Nici măcar nu voiau să aștepte până dimineața următoare. **Versetele 9, 10.**

Când le-au spus străjerilor de la poarta cetății, nici aceștia nu au mai așteptat dimineața. Împăratul deja mersese la cul-

care, dar s-a trezit repede. Când a auzit cele întâmplate, a fost absolut sigur că vrăjmașul le făcea o farsă. **Versetul 12.**

Dar unul dintre slujitorii lui nu era sigur că împăratul avea dreptate. Dacă sirienii chiar dispăruseră, atunci aveau suficientă hrană. Ce l-a implorat slujitorul pe împărat să facă? Și-a dat împăratul acordul? **Versetele 13, 14.**

Curând, doi bărbați și două care trase de singurii cai rămași porniseră la drum. Poți fi sigur că mulți oameni din cetate erau treji și așteptau nerăbdători. Se vor întoarce bărbații cu vești bune sau ceea ce spusese împăratul se va dovedi a fi adevărat? Ce se va întâmpla? Ce s-a întâmplat? **Versetul 15.**

Acum nu mai era urmă de îndoială că sirienii plecaseră. Carele au mers pe urma lor până la râul Iordan, la kilometri depărtare. Vrăjmașul dispăruse.

GÂNDEȘTE-TE: Când Dumnezeu face făgăduințe, este greu ca El să le împlinească? Ce crezi? Îți poți aminti cel puțin o ocazie în care El nu și-a putut împlini făgăduința? De această dată, cine a avut credință?

JOI

5 Hrană! Aveau hrană! Probabil că oamenii din Samaria au fost cuprinși de un entuziasm nebun. Împăratul a pus un responsabil la poarta cetății. De fapt, acel responsabil era chiar omul care răsese de Elisei când acesta le-a spus că ziua următoare va fi suficientă hrană.

Desigur, era imposibil să îi împiedici pe oamenii înfometați să iasă pe porțile cetății și să pornească în grabă spre tabăra sirienilor în căutare de hrană. Ce s-a întâmplat cu responsabilul de la poartă? **2 Împărați 7:17-20.**

În sfârșit, foamea luase sfârșit. Din nou, lui Dumnezeu I S-a făcut milă și și-a ajutat poporul, deși aceștia nu o meritau. Din nou, El le-a demonstrat lor și vrăjmașilor lor că la El nimic nu era prea greu.

După moartea împăratului, peste împărăția de nord a Israelului au domnit alți împărați. Dumnezeu a trimis proroci să îi avertizeze și să le reamintească faptul că El nu îi putea binecuvânta dacă alegeau să asculte de Satana în loc să se supună Celor Zece Porunci. Dar ei nu au învățat din lecțiile triste ale trecutului când au ales să nu asculte. Ei au continuat în neascultare. Au continuat să îi slujească lui Satana. Puțin câte puțin, ei se îndepărtau tot mai mult de Dumnezeu. În cele din urmă, au ajuns atât de departe de Dumnezeu, încât El nu i-a mai putut ajuta.

GÂNDEȘTE-TE: Elisei îmbătrânea. El îl iubise și se încrezuse în Dumnezeu toată viața lui. Dumnezeu făcuse multe minuni prin el, dar el niciodată nu s-a mândrit. Oare va fi luat și el la cer într-un car de foc, la fel ca Ilie? Nu. De fapt, Elisei a fost bolnav multă vreme înainte de a muri. S-a plâns vreodată? Nu. El a fost un exemplu minunat de încredere în Dumnezeu, nu-i așa?

VINERI

6 Astăzi avem o poveste fericită de care să ne amintim acum, când încheiem învățăturile din viața de proroc a lui Elisei în împărăția de nord a Israelului. Probabil că cele întâmplate au avut loc înainte ca Naaman să fie vindecat de lepră.

Dumnezeu i-a spus lui Elisei că, din cauză că venea o altă foamete, el ar trebui să o avertizeze pe femeia amabilă al cărei băiețel fusese readus la viață de Dumnezeu. La fel ca Naomi cu mulți ani înainte, femeia aceea și-a găsit un loc în altă țară, unde s-a adăpostit în timpul foametei. **2 Împărați 8:1,2.**

Într-o zi, împăratul Israelului l-a chemat pe slujitorul lui Elisei, Ghehazi, să meargă la palat și să îi povestească multe lucruri minunate pe care le făcuse Dumnezeu prin Elisei. **Versetul 4.**

Mulți din Israel știau despre Dumnezeu și probabil chiar spuneau că se încredeau în El. Unii știau că Elisei era profetul lui Dumnezeu și îl respectau, deși majoritatea nu își schimbau comportamentul.

În ziua în care Ghehazi i-a vorbit împăratului despre Elisei, probabil că i-a spus despre toate minunile pe care noi le-am aflat din studiile lecțiunii, dar și multe altele. De asemenea, probabil că el i-a spus că Elisei ajuta școlile profesilor și pe studenții care

mergeau acolo.

Chiar când Ghehazi îi spunea împăratului relatarea palpitană despre femeia al cărei băiat a fost readus la viață de Dumnezeu, ce s-a întâmplat? **Versetul 5.**

Ce surpriză fericită! De ce venise să îl vadă pe împărat? **Versetul 3.**

După ce împăratul a întrebat-o ce problemă avea și ea i-a explicat, ce a făcut el de îndată pentru femeie? **Versetul 6.**

GÂNDEȘTE-TE: A fost un final fericit, nu-i așa? Care este cealaltă poveste cu final fericit din această săptămână? Deși Elisei nu se simțea bine și a fost bolnav spre sfârșitul vieții, crezi că el a fost fericit că a ales să lucreze pentru Dumnezeu?

Studiu suplimentar: 2 Împărați 6:24–8:6; *Profeți și regi*, pp. 258–264; 279–300.

COLȚUL CU POVEȘTI

un pachet-surpriză

Adaptare de Amy Sherrard după *Little Ellen*

Doamna Bates a spus că avea nevoie de încă două kilograme de făină pentru a termina de copt. Pe drum spre magazin ca să cumpere făină, căpitanul Bates și-a verificat portofelul. „Sper că îmi va ajunge să plătesc făina”, și-a zis el. „Aceștia sunt toți banii pe care îi mai am.”

La magazin, vânzătorul i-a dat făina și căpitanul s-a uitat la cât costa. Făina costa exact cât mai avea căpitanul Bates în buzunar.

„Îți mulțumesc”, I-a spus el lui Isus pe drum spre casă. Tăcut, a pus făina pe dulapul din bucătărie și apoi s-a întors la birou să mai scrie. Când doamna Bates a văzut făina, fața ei a rămas nedumerită. A mers în camera în care soțul ei scria.

– Joseph, de ce ai cumpărat doar două kilograme de făină? I-a întrebat ea.

– Nu de atât ai spus că aveai nevoie? a întrebat căpitanul.

– Ba da, dar tu niciodată nu cumperi mai puțin de un butoi de făină, i-a reamintit soția lui.

Apoi, căpitanul i-a spus de ce a cumpărat doar două kilograme de făină.

– Am cheltuit ultimii bănuți pe care îi mai aveam, i-a explicat el.

Doamna Bates a rămas șocată.

– Tu, căpitanul Bates, care ai mers în toată lumea, ai avut bani doar pentru două kilograme de făină?

Apoi și-a acoperit fața cu mâinile și a izbucnit în lacrimi.

– Ce ne facem? Ce ne facem? plângea ea.

Căpitanul a mângâiat-o cu blândețe.

– Isus ne va purta de grijă, i-a promis el.

Dar doamna Bates nu era sigură de acest lucru.

Puțin mai târziu, căpitanul Bates a mers la poștă.

– Nu aveți o scrisoare pentru mine? I-a întrebat el pe poștaș.

© Little Folk Visuals

Poștașul a zâmbit și i-a înmănat o scrisoare căpitanului.

– Ba da, dar va trebui să plățiți costurile expediției, căpitane! i-a spus poștașul.

Căpitanul Bates știa că nu avea bani pentru a plăti cheltuielile de expediție.

– Vrei, te rog, să deschizi scrisoarea? a întrebat el politicos. Cred că în această scrisoare sunt bani.

Poștașul a deschis-o și iată că înăuntru era o scrisoare cu zece dolari în ea. Căpitanul a plătit costurile pentru expediție și apoi, zâmbind în sinea lui, s-a întors repede la magazin.

„Acum îi pot face o surpriză lui Prudence”, și-a spus el. „Va fi atât de fericită!”

De la magazin căpitanul a cumpărat un butoi de făină, un sac de cartofi, niște zahăr și alte lucruri de care aveau nevoie.

– Vă rog să le lăsați pe veranda casei, i-a spus vânzătorului.

Când a ajuns acasă, doamna Bates era entuziasmată.

– Privește pe verandă, cineva a lăsat lucrurile astea aici din greșală. Noi nu mai avem bani; așa că, fără îndoială, aceste lucruri nu ne aparțin.

– Sunt ale noastre, a spus căpitanul zâmbind. Isus ne poartă de grijă.

Apoi i-a arătat scrisoarea. Doamna Bates a izbucnit din nou în plâns, dar, de această dată, lacrimile au fost de bucurie. Ea știa că ce îi spusese Joseph era adevărat. Isus le purta de grijă. (Va urma)

© Little Folk Visuals